

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2021. szeptember 23.
(OR. en)

11763/21

**Intézményközi referenciaszám:
2021/0295(COD)**

EF 268
ECOFIN 838
SURE 32
CODEC 1210

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2021. november 23.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2021) 581 final
Tárgy:	javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a 2009/138/EK irányelvnek az arányosság, a felügyelet minősége, a jelentéstétel, a hosszú távú garanciákra vonatkozó intézkedések, a makroprudenciális eszközök, a fenntarthatósági kockázatok, a csoportszintű és a határokon átnyúló felügyelet tekintetében történő módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2021) 581 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2021) 581 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.9.22.
COM(2021) 581 final

2021/0295 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2009/138/EK irányelvnek az arányosság, a felügyelet minősége, a jelentéstétel, a hosszú távú garanciákra vonatkozó intézkedések, a makroprudenciális eszközök, a fenntarthatósági kockázatok, a csoportszintű és a határokon átnyúló felügyelet tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2021) 620 final} - {SWD(2021) 260 final} - {SWD(2021) 261 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A biztosítás¹ gazdasági és társadalmi jelentősége indokoltta teszi az állami hatóságok beavatkozását prudenciális felügyelet formájában. A biztosítók védelmet nyújtanak az esetlegesen veszteséget okozó jövőbeli eseményekkel szemben, és a háztartások megtakarításait a pénzügyi piacokra és a reálgazdaságba irányítják. A 2009/138/EK irányelv² („Solvencia II”) prudenciális követelményeket határoz meg a biztosítási ágazatra vonatkozóan, és célja a biztosítási szolgáltatások egységes piacának lehetővé tétele a szerződők védelme mellett.

Az Európai Bizottság jogi felhatalmazással rendelkezik arra, hogy átfogóan felülvizsgálja a Solvencia II. irányelv kulcsfontosságú elemeit, különösen annak kockázatalapú tőkekövetelményeit és a hosszú lejáratú kötelezettségek értékelésére vonatkozó szabályait, valamint hogy következtetéseket vonjon le a keret első 5 évével kapcsolatos tapasztalatokból. Ez a tapasztalat arra is rámutatott, hogy javítani lehetne a Solvencia II arányosságán, és kiemelte, hogy hiányoznak a rendszerszintű kockázatok kialakulásának kezelésére, a válsághelyzetekre való felkészültség biztosítására és a biztosítók szükség esetén történő szanálására vonatkozó konkrét uniós szintű rendelkezések.

A keretnek ezenkívül összhangban kell állnia az EU politikai prioritásaival. A biztosítási ágazatnak szerepet kell játszania különösen a **Covid19 utáni gazdasági fellendülés** finanszírozásában, a **tőkepiaci unió**³ megvalósításában és az **európai zöld megállapodás**⁴ céljainak elérésében. Konkrétabban, az ágazat fontos szerepet játszik majd a vállalati szektor „újratőkésítésében”, valamint a fenntarthatóságra való átállás finanszírozásában.

Más európai intézmények is úgy vélik, hogy a felülvizsgálat kulcsfontosságú kezdeményezés a tőkepiaci unió célkitűzéseinek támogatására. A tőkepiaci unió továbbfejlesztéséről szóló európai parlamenti jelentés⁵ felkéri a Bizottságot annak értékelésére, hogy a vállalkozásokba, különösen a kis- és középvállalkozásokba (kkv-k) történő befektetésekre vonatkozó tőkekövetelmények gátolják-e a hosszú távú befektetéseket. A tőkepiaci unióra vonatkozó cselekvési tervről szóló tanácsi következtetésekben⁶ a Tanács felkéri a Bizottságot, hogy erősítse meg a biztosítók mint hosszú távú befektetők szerepét, és értékelje, hogy miként lehetne ösztönözni a vállalkozásokba, különösen a kkv-kba történő hosszú távú befektetéseket anélkül, hogy az veszélyeztetné a pénzügyi stabilitást vagy a befektetővédelmet.

Mindezek alapján a Bizottság a következő célkitűzéseket határozta meg a felülvizsgálatra vonatkozóan:

- ösztönzők biztosítása a biztosítók számára, hogy hozzájáruljanak a gazdaság hosszú távú, fenntartható finanszírozásához;
- a kockázaterzékenység javítása;

¹ Ezen indokolás alkalmazásában és eltérő rendelkezés hiányában a „biztosítás” kifejezés egyaránt vonatkozik a „biztosításra és viszontbiztosításra”.

² Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

³ COM(2020) 590.

⁴ COM(2019) 640.

⁵ 2020/2036(INI).

⁶ A Tanács következtetései a tőkepiaci unióról szóló bizottsági cselekvési tervről (12898/1/20 REV 1).

- a biztosítók szavatolótőke-megfelelési helyzete túlzott rövid távú volatilitásának mérséklése;
 - a biztosítási felügyelet minőségének, következetességének és koordinációjának javítása Uniós-szerte, valamint a szerződők és kedvezményezettek védelmének javítása, többek között akkor is, ha biztosítójuk csődbe jut;
 - a rendszerszintű kockázatok potenciális kialakulásának jobb kezelése a biztosítási ágazatban.
- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Ez a javaslat a 2009/138/EK irányelvben meghatározott, a biztosítókra vonatkozó prudenciális keretre épül és azt erősíti, amint azt az 5. szakasz részletebben kifejti. A Szolvencia II. irányelv az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelettel⁷ együtt a biztosításra vonatkozó uniós prudenciális keret sarokkövét képezi. Az e javaslattal együtt elfogadott közlemény⁸ részletebben kifejti a javaslat és az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet közelgő módosításai közötti kölcsönhatást.

• **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Ezt a javaslatot egy csomag részeként fogadják el, a biztosítók szanálásáról szóló jogalkotási javaslattal együtt; e csomag célja az egységes biztosítási piac működésének és az abba vetett bizalomnak a javítása. A csomagban szereplő javaslatok kapcsolódnak egymáshoz, mivel a javaslat a biztosítótársaság csődje előtti felügyeletre vonatkozó szabályokat módosítja, míg a szanálásra vonatkozó új egységesítő szabályok az ilyen csődöt követő eljárásokkal és hatáskörökkel foglalkoznak.

A biztosítók kötelezettségeinek értékelésére vonatkozó szabályok módosításával ez a javaslat hozzájárul a tőkepiaci unió kiteljesítéséhez. A vonatkozó módosítások különösen az indokolatlan prociklikus magatartás valószínűségét csökkentik, és jobban tükrözik a biztosítási tevékenység hosszú távú jellegét. Ezeket a változásokat az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet szerinti további intézkedések kísérik annak biztosítása érdekében, hogy a kockázati ráhagyás kiszámítása és a hosszú távú tőkebefektetésre mint eszközosztályra vonatkozó alkalmassági kritériumok megfelelőek legyenek.

Ebben a szakaszban a Bizottság számos kezdeményezést követ a szén-dioxid-semleges gazdaságra való átállás magánfinanszírozásának növelése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi rendszer kezelje az éghajlati és környezeti kockázatokat. E célból a Bizottság a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolókról szóló irányelvre irányuló javaslatot⁹ fogadott el, amely tisztázza a fenntarthatóságra vonatkozó, nem pénzügyi beszámolási követelményeket, és kiterjeszti a hatályt többek között a közepes méretű biztosítókra. A kettősség elkerülése érdekében ez a javaslat nem foglalkozik a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételi követelményekkel.

Az éghajlatváltozási forgatókönyvek elemzésének elvégzésére vonatkozó követelmény bevezetésével a javaslat hozzájárul a fenntartható gazdaságra való átállás finanszírozási

⁷ A Bizottság (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv kiegészítéséről (HL L 12., 2015.1.17., 1. o.).

⁸ COM(2021) 580.

⁹ COM(2021) 189.

stratégiájához¹⁰, amelynek célja a fenntartható befektetések alapjainak megerősítése, a fenntarthatósági megfontolások teljes körű beépítése a pénzügyi rendszerbe és azok kezelése.

A Bizottság kellő figyelmet fordít arra is, hogy elkerülje e javaslat és a bankszektorra vonatkozó szabályok küszöbön álló módosításai közötti következetlenséget.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A Szolvencia II. irányelv átfogó szabályozási keretet biztosít az EU-n belüli biztosítási tevékenység megkezdésére és folytatására vonatkozóan. A jelenlegi irányelv jogalapjai az Európai Unió működéséről szóló szerződés 53. cikkének (1) bekezdése és 62. cikke; Az e cikkeknek megfelelő uniós fellépésre van szükség a jelenlegi szabályok további összehangolásához vagy új, szabványosított szabályok bevezetéséhez.

• Szubszidiaritás

A szubszidiaritás elve értelmében uniós szintű intézkedés csak akkor hozható, ha a kitűzött célokat a tagállamok önmagukban nem tudják elérni. A biztosítások európai szintű szabályozása régóta létezik, mivel csak uniós fellépés képes közös szabályozási keretet létrehozni a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát élvező biztosítók számára. E tekintetben ez a javaslat – csakúgy, mint az általa módosítani kívánt jogszabály – teljes mértékben megfelel a szubszidiaritás elvének.

• Arányosság

E javaslat célja a Szolvencia II. irányelv egyes rendelkezéseinek – különösen a tőkekövetelményekre, a szerződőkkel szembeni biztosítási kötelezettségek értékelésére és a határokon átnyúló felügyeletre vonatkozó rendelkezések – módosítása. Emellett szükséges pontosításokat és módosításokat vezet be az arányosság elvét végrehajtó rendelkezéseket illetően. Ezek a változtatások szükségesek és arányosak a biztosítókra vonatkozó szabályozási keret működésének javítása és a Szolvencia II célkitűzéseinek elérése érdekében.

• A jogi aktus típusának megválasztása

E javaslat célja a meglévő Szolvencia II. irányelv módosítása, ezért a választott eszköz a módosító irányelv.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

• A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata

A kísérő hatásvizsgálat melléklete tartalmazza a Szolvencia II. keret értékelését. A fő következtetés az, hogy a keret nagyjából eredményes és koherens, továbbra is kezeli a szükségleteket és a problémákat, és biztosítja a kívánt hozzáadott értéket. Mindazonáltal számos, a keret elveinek és követelményeinek végrehajtásával, valamint a felügyeleti konvergencia folyamatával kapcsolatos kérdésre is felhívja a figyelmet. A keret továbbá nem veszi teljes mértékben figyelembe az új pénzügyi és gazdasági környezetet, különösen az alacsony kamatlábakat illetően.

¹⁰ COM(2021) 390.

Emellett, az ilyen hatások enyhítését célzó meglévő eszközök ellenére, továbbra is túlzott mértékű rövid távú volatilitás tapasztalható. A tőkekövetelményeket javítani kell a kockázatérzékenység és a hosszú távú befektetések megfelelő kezelésének biztosítása érdekében. Ezek ráadásul nem veszik figyelembe a biztosítók által birtokolt eszközök fenntartható jellegét. A beszámolási és közzétételi rendelkezések egyes jellemzőit javítani lehetne, és általában véve az arányosság végrehajtása nem volt elegendő a kisebb biztosítók szabályozásból eredő terheinek hatékony csökkentéséhez.

Az értékelés a szerződők védelmének szabályozási és felügyeleti hiányosságaira is rámutat. A határokon átnyúló tevékenységek esetében lehetőség van a felügyeleti eljárások további összehangolására és a felügyeleti közötti együttműködés javítására. Ezenkívül a felügyeleti hatóságok csak korlátozott eszközökkel rendelkeznek a biztosítási ágazatban jelentkező rendszerszintű kockázatok potenciális kialakulásának kezelésére és a megfelelő makroprudenciális felügyelet gyakorlására.

- **Érdekelt felekkel folytatott konzultáció**

A Bizottság különböző konzultációs tevékenységeket folytatott a felülvizsgálathoz. 2020. január 29-én nyilvános konferenciát tartott a felülvizsgálatról a biztosítási ágazat, a biztosítási szövetségek, az állami hatóságok, a civil társadalom és az Európai Parlament képviselőinek részvételével.

A Bizottság 2020. július 1. és 2020. október 21. között nyilvános konzultációt is tartott, amelyben 73 választ kapott a biztosítási ágazat (56 %), a civil társadalmat (14 %) és az állami hatóságokat (11 %) képviselő különböző érdekelt felektől. A Bizottság 2021. február 1-jén¹¹ összefoglaló jelentést tett közzé a konzultációra érkezett visszajelzésekről. Emellett a Bizottság egy tagállami szakértőkből álló csoport több ülésén is megvitatta a felülvizsgálat különböző szempontjait.

Ezek a konzultációs tevékenységek kiegészítik az EIOPA által 2019 júliusa és 2020 januárja között folytatott három konzultációt.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A Bizottság által 2019 februárjában küldött hivatalos véleménykérést¹² követően az EIOPA 2020. december 17-én egy háttérelmézés és hatásvizsgálat mellett véleményt¹³ adott ki a Szolvencia II felülvizsgálatáról. Az EIOPA véleményei információt nyújtottak a Bizottság hatásvizsgálatához és a javaslat kidolgozásához. A javaslatot kísérő hatásvizsgálat 10. melléklete felsorolja a javaslat elkészítésekor figyelembe vett további forrásokat.

- **Hatásvizsgálat**

E javaslatot hatásvizsgálat¹⁴ kíséri. A hatásvizsgálatot 2021. március 19-én terjesztették a Szabályozói Ellenőrzési Testület elé, amely 2021. április 23-án kedvező véleményt alkotott róla¹⁵. Bár a Szabályozói Ellenőrzési Testület elismerően nyilatkozott a hatásvizsgálat átfogó és jól strukturált jellegéről, a problémaelemzés és a szöveges jelentés továbbfejlesztését javasolta, többek között az arányossággal kapcsolatban is. A hatásvizsgálatot ennek megfelelően módosították.

¹¹ Hiv. Ares(2021)844869.

¹² Hiv. Ares(2019)782244.

¹³ Hiv. EIOPA-BoS-20-749.

¹⁴ SWD(2021) 260.

¹⁵ SEC(2021) 620.

A hatásvizsgálat egy sor előnyben részesített szakpolitikai alternatívát határoz meg, amelyek öt fő problémával foglalkoznak:

- i. a hosszú távú tőkebefektetéseket fékező tényezők és a fenntarthatósági kockázatok nem megfelelő tükröződése;
- ii. az alacsony kamatlábakkal jellemezhető környezet nem megfelelő tükröződése és a szavatolótőke-megfelelési helyzet – valószínűleg – indokolatlanul magas volatilitása;
- iii. összetettség a kisebb és kevésbé kockázatos biztosítók számára;
- iv. határokon átnyúlóan működő biztosítók közelmúltbeli csődjei, amelyek rávilágítottak a felügyeleti hiányosságokra és a szerződések e csődöket követő, EU-szerte eltérő védelmére;
- v. a rendszerszintű kockázatok megelőzését szolgáló eszközök elégtelennek bizonyulhatnak.

E problémák megoldásában a fő kompromisszum a felülvizsgálat általános mennyiségi hatásához kapcsolódik. A tőkekövetelmények jelentős növekedése akadályozná a biztosítók hozzájárulását a zöld és fenntartható helyreállításhoz. Ugyanakkor a jelentős csökkenés veszélyeztetné a szerződések védelmét és a pénzügyi stabilitást.

Valójában a kamatlábak változásainak fokozatos bevezetése miatt az előnyben részesített szakpolitikai alternatívák a tőketartalékok jelentős felszabadítását eredményeznék, amely rövid távon akár 90 000 000 000 EUR-ra is becsülhető. Az átmeneti időszak végén az előnyben részesített szakpolitikai alternatívák a jelenlegi helyzethez képest várhatóan többé-kevésbé stabil vagy kissé megnövekedett, a szabályozási követelményeket meghaladó tőkét eredményeznek (a piaci feltételektől függően).

• **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A javasolt irányelv a következők révén javítja a célravezető szabályozást és egyszerűsíti a keretet:

- több kisvállalkozás kizárása a Szolvencia II. irányelv hatálya alól;
- arányosabb szabályok automatikus rendelkezésre bocsátása az „alacsony kockázati profillal rendelkező biztosítók” és – felügyeleti jóváhagyást követően – más biztosítók számára;
- az elhanyagolható kockázatok számszerűsítésének egyszerűsítése;
- annak biztosítása, hogy az előírt közzétételek ne lépjenek túl a címzettek számára szükséges mértéket.

Ami a digitális felkészültséget illeti, a Szolvencia II. irányelv rendelkezései már most is technológiasemlegesek. Emellett a Bizottság és az EIOPA meglévő felhatalmazásai további kiigazításokat tennének lehetővé, különösen a felügyeleti jelentéstétel és tájékoztatási kötelezettség tekintetében.

• **Alapvető jogok**

A javaslat tiszteletben tartja az alapvető jogokat és tekintettel van az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapelvekre, különösen a vállalkozás szabadságára (16. cikk) és a fogyasztóvédelemre (38. cikk).

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással a költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMEEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A Bizottság a kísérő hatásvizsgálat 8. szakaszában szereplő mutatók nem teljes körű listája alapján nyomon követi az egyedi célkitűzések megvalósítása terén elért eredményeket.

Öt év múlva a Bizottság a minőségi jogalkotásra vonatkozó bizottsági iránymutatásokkal összhangban elvégzi a Szolvencia II. irányelv következő értékelését, beleértve e javaslat módosításait is.

Ez a javaslat nem igényel végrehajtási tervet.

- **Magyarázó dokumentumok**

Nincs szükség magyarázó dokumentumokra.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat 1. cikke a 2009/138/EK irányelvet módosítja.

Arányosság

A 2. bekezdés a 4. cikket módosítja annak érdekében, hogy megemelje a 2009/138/EK irányelv hatálya alóli kizárásra vonatkozó méretküszöböket, lehetővé téve ezáltal több kis méretű vállalkozás kizárását.

A 12. bekezdés a 29. cikkben pontosítja az arányosság elvének a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és a végrehajtási jogi aktusok tekintetében való alkalmazhatóságát, különösen az alacsony kockázati profilú vállalkozások új fogalmának bevezetésével.

A 13. bekezdés a szöveget az új 29a–29e. cikkekkal egészíti ki. A 29a. cikk meghatározza az alacsony kockázati profilú vállalkozások azonosítására vonatkozó kritériumokat, amelyeket felhatalmazáson alapuló jogi aktusok egészíthetnek ki. A 29b. cikk meghatározza az alacsony kockázati profilú vállalkozásként való besorolás folyamatát.

A 29c. cikk felsorolja az alacsony kockázati profilú vállalkozások számára „automatikusan” rendelkezésre álló arányossági intézkedéseket, és meghatározza a kockázati profil változása esetén alkalmazandó szabályokat. A 29d. cikk meghatározza, hogy az alacsony kockázati profilúnak nem minősülő vállalkozások számára hogyan engedélyezhető az arányossági intézkedések alkalmazása. A 29e. cikk az alacsony kockázati profilú vállalkozásokra vonatkozó beszámolási kötelezettségeket írja elő.

A 63. bekezdés a szöveget az új 213a. cikkel egészíti ki, amely meghatározza az alacsony kockázati profilú csoportok azonosításának kritériumait, valamint az arányossági intézkedések e biztosítási csoportok általi alkalmazására vonatkozó szabályokat.

A 21. bekezdés az új (2a) bekezdéssel egészíti a 41. cikket annak érdekében, hogy az alacsony kockázati profilú vállalkozások egy személyt több kiemelten fontos feladatkörrel is megbízhassanak. A bekezdés az irányítási szabályokkal kapcsolatos arányossági intézkedéseket is tartalmaz; az alacsony kockázati profilú vállalkozások esetében a 41. cikk (3) bekezdésében felsorolt belső szabályzatokat csak háromévente, nem pedig évente kell aktualizálni.

A 45. cikk módosítása lehetővé teszi az alacsony kockázati profilú vállalkozások, a zárt biztosítók és a zárt viszontbiztosítók számára, hogy a saját kockázat- és szolvenciaértékelésre két évente kerítsenek sort, ne pedig legalább évente.

A 77. cikk módosításai a sztochasztikus értékelési technikák alkalmazása helyett lehetővé tennék a legjobb becslés prudens determinisztikus értékelését az olyan opciókkal és garanciákkal rendelkező életbiztosítási kötelezettségek esetén, amelyek nem tekinthetők lényegesnek.

Az új 109. cikk a standard formulával kapcsolatos egyszerűsítéseket vezet be arra az esetre, amikor egy kockázati modul vagy részmodul nem lényeges, feltéve, hogy bizonyos konkrét kritériumok teljesülnek.

A felügyelet minősége

A 25. cikk módosítása biztosítja, hogy az EIOPA-t minden elutasított engedélykérelemről értesíteni kell, beleértve annak indokát is, és azt rögzíteni kell egy olyan adatbázisban, amelybe a felügyeleti hatóságok betekintheznek. A 26. cikk módosítása lehetővé teszi az engedélykérelmek közös értékelését valamely olyan felügyeleti hatóság kérésére, amellyel a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának konzultációt kell folytatnia.

A 30., 36. és 42. cikk módosításainak célja a szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelményeknek való megfelelés ellenőrzésének fokozása az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagjai, illetve a biztosítóban vagy viszontbiztosítóban más kiemelten fontos feladatkört ellátó személyek tekintetében. A 42. cikk (4) bekezdése felhatalmazza a felügyeleti hatóságokat arra, hogy előírják az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület valamely tagjának vagy kiemelten fontos feladatkört betöltő személyeknek az eltávolítását.

Jelentéstétel

A 35. cikk módosításai és az új 35a. cikk az alacsony kockázati profilú vállalkozásokhoz igazítja az adatszolgáltatási követelményeket, különösen annak érdekében, hogy megkönnyítsék e vállalkozások hozzáférését a jelentéstételre vonatkozó mentességekhez és könnyítésekhez.

A 35. cikk (5a) bekezdése, valamint a vállalkozások és csoportok rendszeres felügyeleti jelentéséről szóló új 256b. cikk meghatározza e szöveges jelentés elveit és gyakoriságát. Az új 35b. cikk jelentéstételi határidőket ír elő, és bevezeti azok megváltoztatásának lehetőségét, amennyiben azt rendkívüli körülmények indokolják.

A 26 és a 83. bekezdés az 51. cikken, illetve a 256. cikken keresztül módosítja a vállalkozások és a csoportok fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentésének szerkezetét, a szerződőknek címzett részre és a többi érdekelt félnek címzett részre bontva annak tartalmát.

A 27. és a 84. bekezdés a szöveget az új 51a. és 256c. cikkel kiegészítve könyvvizsgálati követelményt vezet be a prudenciális mérlegre, a csoportszintű mérlegre és/vagy a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentésre vonatkozóan.

A 28. bekezdés az 52. cikkben bevezeti a felügyeleti hatóságok azon kötelezettségét, hogy az arányossági intézkedések és egyszerűsítések saját piacukon történő alkalmazására vonatkozó statisztikai adatokat nyújtsanak be az EIOPA-nak.

A 47. bekezdés úgy módosítja a 112. cikket, hogy előírja a belső modellt alkalmazó vállalkozások számára, hogy rendszeresen nyújtsanak be jelentést a felügyeleti hatóságoknak a standard formulával kiszámított szavatolóke-szükséglet becsléséről.

Hosszú távú garanciákra vonatkozó intézkedések

A 37. bekezdés szövege a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolációjának szabályairól szóló 77a. cikk helyébe lép. A módosítások előírják, hogy az extrapolációnak

figyelembe kell vennie a pénzügyi piacokból származó információkat – amennyiben rendelkezésre állnak – azokra a futamidőkre vonatkozóan, amelyeknél a hozamgörbe extrapolált. Az új extrapolációs módszert fokozatosan, lineárisan vezetik be a 2032-ig tartó időszak alatt, amelynek során a biztosítóknak közzé kell tenniük az új extrapolációs módszer fokozatmentes bevezetésének hatását.

A 38. bekezdés a volatilitási korrekcióról szóló 77d. cikket módosítja. A volatilitási korrekció alkalmazásának új esetei a felügyeleti hatóság engedélyét igénylik majd. Ezenkívül a volatilitási korrekcióban a kockázathoz igazított különbözet magasabb hányada, 85 %-a vehető figyelembe. Annak a kockázatnak az enyhítése érdekében, hogy a volatilitási korrekció a befektetéseknek a hitelkockázati felárak emelkedéséből származó veszteségeit meghaladó mértékben kompenzál, vállalkozásspecifikus „hitelkockázati felárral szembeni érzékenységi hányados” kerül bevezetésre. Végezetül, a volatilitási korrekció országkomponensét makroszintű volatilitási korrekció váltja fel azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme az euró, annak érdekében, hogy csökkenjen a hitelkockázati felárral kapcsolatos országszintű válságok hatása, elkerülve ugyanakkor a hirtelen kilengéseket.

Ezeket a változásokat a 48. bekezdés egészíti ki, amely a 122. cikkben biztosítékokat vezet be arra az esetre, ha egy belső modell figyelembe veszi a hitelkockázati felár változásainak a volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását („dinamikus volatilitási korrekció”).

A 44. bekezdés a 106. cikk (3) bekezdését módosítja annak lehetővé tétele érdekében, hogy a részvénytőke kockázat szimmetrikus korrekciója a 10 % helyett legfeljebb 17 %-kal növelje vagy csökkentse a tőkekövetelményeket.

Az 51. bekezdés a 138. cikket módosítja annak biztosítása érdekében, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok helyett az EIOPA folytasson konzultációt az ERKT-val a kivételesen kedvezőtlen helyzet bejelentése előtt.

A 90. bekezdés az időtartam alapú részvénytőke kockázati részmodulról – amelynek alkalmazása többé nem hagyható jóvá – szóló 304. cikk (2) bekezdése helyébe lép egy szerzett jogokra vonatkozó rendelkezéssel.

A 95. és a 96. bekezdés a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedésről szóló 308c. cikket, illetve a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedésről szóló 308d. cikket módosítja. Az átmeneti intézkedések alkalmazása újonnan csak a körülmények szűk körének teljesülése esetén hagyható jóvá. Ezen túlmenően az ezen intézkedéseket alkalmazó társaságoknak nyilvánosságra kell hozniuk az alkalmazás okait, valamint az intézkedésektől való függés értékelését és az annak csökkentését célzó intézkedéseket.

A 39., 40. és 46. bekezdés összhangba hozza a 77e. cikket, a 86. cikket, illetve a felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusokra vonatkozó felhatalmazásról szóló 111. cikket a fent leírt változtatásokkal. Ezen túlmenően a 40. bekezdés új felhatalmazást vezet be az illeszkedési korrekcióval összefüggésben az eszközökre vonatkozó alkalmassági kritériumokról szóló felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

Makroprudenciális eszközök

A 24. bekezdés a biztosítók saját kockázat- és szolvenciaértékeléséről szóló 45. cikket a makrogazdaság mérlegelésével és elemzésével bővíti ki. A biztosítóknak értékelniük kell a valószerű makrogazdasági és pénzügyi piaci fejlemények – többek között a kedvezőtlen gazdasági forgatókönyvek – egyedi kockázati profiljukra, üzleti döntéseikre és szavatoltőke-megfelelési igényeikre gyakorolt hatását, valamint azt, hogy tevékenységeik hogyan befolyásolhatják a piaci tényezőket. A felügyeleti hatóságoknak információkat kell

szolgáltatniuk bizonyos vállalkozások számára, különösen a rendszerszintű kockázatok és az elemzésükből eredő aggályok tekintetében.

A 49. bekezdés beépíti a makrogazdasági megfontolásokat a befektetésekre vonatkozó óvatosság elvéről szóló 132. cikkbe. A biztosítóknak be kell építeniük a valószerű makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményeket a befektetési stratégiájukba, és értékelniük kell, hogy befektetéseik milyen mértékben növelhetik a rendszerszintű kockázatot. A felügyeleti hatóságoknak konkrét makroprudenciális aggályokkal kapcsolatos információkat kell szolgáltatniuk bizonyos vállalkozások számára.

Az 54. bekezdés a szöveget az új 144a–144d. cikkekkkel egészíti ki. A 144a. cikk a likviditáskezelésre és -tervezésre vonatkozó követelményeket vezet be, hogy biztosítsa a szerződőkkel szembeni pénzügyi kötelezettségek rendezésének képességét. Nevezetesen a biztosítóknak likviditási kockázati mutatókat kell kidolgozniuk a likviditási kockázat nyomon követésére.

A 144b. cikk lehetővé teszi a felügyeleti hatóságok számára, hogy beavatkozzanak, ha a biztosító nem kezeli megfelelően a likviditási sebezhetőségeket. Ezen túlmenően a felügyeleti hatóságoknak lehetőségük lesz arra, hogy kivételes helyzetekben és végső megoldásként az egyes társaságokra vagy a piac egészére vonatkozóan ideiglenesen felfüggeszék az életbiztosítási kötvények visszaváltásának lehetőségét.

A 144c. cikk olyan felügyeleti hatásköröket vezet be, amelyek célja bizonyos vállalkozások szavatolótőke-megfelelési helyzetének megőrzése olyan kivételes helyzetekben, mint a biztosítási piac nagy részét vagy egészét érintő kedvezőtlen gazdasági vagy piaci események. Kockázatalapú kritériumok és konkrét garanciák mellett egy adott vállalkozás részvényesei és más alárendelt hitelezői részére történő kifizetések felfüggeszthetők vagy korlátozhatók a szavatolótőke-szükséglet tényleges megsértése előtt.

Az európai zöld megállapodáshoz kapcsolódó módosítások

A 25. bekezdés az éghajlatváltozási forgatókönyvek elemzéséről szóló új 45a. cikkel egészíti ki a szöveget. A biztosítóknak azonosítaniuk kell az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokkal szembeni lényeges kitettségüket, és adott esetben értékelniük kell a hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvek üzleti tevékenységükre gyakorolt hatását. Az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősülő biztosítók mentesülnek a forgatókönyv-elemzés alól.

A 91. bekezdés bevezeti az új 304a. cikket, amely két megbízatást ad az EIOPA-nak a fenntarthatósági kockázatok tekintetében. Az EIOPA megbízatást kap arra, hogy 2023-ig vizsgálja meg a környezetvédelmi és/vagy társadalmi célkitűzésekhez kapcsolódó eszközökhöz vagy tevékenységekhez kötődő kitettségek célzott prudenciális kezelését, és rendszeresen vizsgálja felül a katasztrófakockázatra vonatkozó standard formula paramétereinek körét és kalibrálását.

Csoportfelügyelet

A Szolvencia II. irányelv 212. cikke módosul a csoportot alkotó vállalkozások azonosításának megkönnyítése érdekében, különös tekintettel a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról szóló 2013/34/EU irányelv hatálya alá nem tartozó csoportokra, valamint a horizontális csoportokra. Emellett a cikk ugyanúgy pontosítja a biztosítói holdingtársaság fogalommeghatározását, mint a pénzügyi holdingtársaság fogalommeghatározásának a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről szóló 2013/36/EU irányelvben szereplő módosítása.

A 213. cikk módosul annak érdekében, hogy a biztosítói holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok közvetlenül az uniós prudenciális keretek hatálya alá kerüljenek. Az új (3a) bekezdés megfelelő belső irányítást és vállalati struktúrát ír elő azon csoportok számára, amelyek anyavállalata holdingtársaság, hogy lehetővé tegye a hatékony csoportfelügyeletet. A szöveg a (3b) és (3c) bekezdéssel egészül ki a megfelelő végrehajtási hatáskörök biztosítása érdekében, beleértve – végső megoldásként – a csoport átszervezésének előírására vonatkozó hatáskört is.

A 64. bekezdés a 214. cikket módosítja annak egyértelművé tétele érdekében, hogy mikor zárható ki egy vállalkozás a csoportfelügyelet hatálya alól, mikor lehet eltekinteni a csoportfelügyeletről, illetve az mikor gyakorolható egy köztes anyavállalat szintjén.

A 244., 245. és 265. cikk módosul annak a mutatólistának a kibővítése érdekében, amely alapján a csoportfelügyeleti hatóságok jelentős csoporton belüli ügyleteket és kockázatkonzentrációkat határozhatnak meg, valamint hogy egyértelművé tegye a csoporton belüli ügyletekre vonatkozó jelentéstétel hatókörét.

A 86. bekezdés a 258. cikkben bevezeti a biztosítói holdingtársaságokra és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra alkalmazható minimális hatásköröket.

A 87. bekezdés módosítja a 262. cikket azáltal, hogy pontosítja a célkitűzéseket és a szükséges hatásköröket azokban az esetekben, amikor „egyéb módszereket” alkalmaznak azon csoportok felügyeletére, amelyek legfelső szintű anyavállalatainak központi irodája az EGT-n kívül található.

A szöveg egy új 229a. cikkel egészül ki annak érdekében, hogy – a felügyeleti jóváhagyás függvényében – egyszerűsített módszert lehessen alkalmazni az elhanyagolható kapcsolt vállalkozások csoportszintű szavatolótőke-megfelelési számításba történő integrálására. A cikk lényegességi küszöböket vezet be.

A 220., 222., 228., 230., 233., 234. cikk és a 308b. cikk (17) bekezdése módosul, illetve a szöveg egy új 233a. cikkel egészül ki a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számítására vonatkozó szabályok alábbi pontosítása érdekében:

- a 2. módszer alkalmazásakor bevonható vállalkozások típusai;
- a módszerek kombinációja esetén hogyan számítandó ki a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet;
- hogyan vonhatók be más pénzügyi szektorhoz tartozó vállalkozások, pl. hitelintézetek a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámításába;
- hogyan kell értékelni a csoportszintű szavatolótőkét, különös tekintettel a „tehermentesség” fogalmára, a biztosítástechnikai tartalékokra és a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedések kezelésére, valamint azon szavatolótőke-elemek kezelésére, amelyek nem bocsáthatók ténylegesen rendelkezésre a szavatolótőke-szükséglet fedezésére;
- az 1. módszer vagy a módszerek kombinációjának alkalmazása esetén hogyan kell kiszámítani a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet alsó korlátját.

Ezenkívül bevezetésre kerül egy felülvizsgált „minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet”, amely tükrözi az egyéni szintű minimális tőkeszükségletre vonatkozó szabályokat.

Módosul a 246. és 257. cikk az egyes vállalkozásokra alkalmazandó irányítási szabályok értelemszerű csoportszintű alkalmazásának egyértelművé tétele érdekében. Ezek a módosítások magukban foglalják az anyavállalat igazgatási, irányító vagy felügyelő

testületének szerepét, és előírják, hogy a csoportoknak biztosítaniuk kell a csoport szabályzatainak összhangját a kapcsolt vállalkozások által elfogadott szabályzatokkal. Végezetül egyértelművé teszik, hogy a biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok más kiemelten fontos feladatkörét ellátó személyeknek szakmailag alkalmasnak és üzletileg megbízhatónak kell lenniük.

Ezenkívül a szöveg a 246a. és 246b. cikkel egészül ki annak meghatározása érdekében, hogy az új makroprudenciális szabályozás hogyan alkalmazandó a biztosítói csoportok szintjén.

A határokon átnyúló biztosítási tevékenységek felügyelete

A 18. cikkben foglalt, engedélyezésre vonatkozó rendelkezések úgy módosulnak, hogy előírják a kérelmezők számára az engedélyezés más tagállamokban történt korábbi elutasításával vagy visszavonásával kapcsolatos információszolgáltatást, valamint a felügyeleti hatóságok számára, hogy ezt figyelembe vegyék a kérelmek elbírálása során. Az engedélyezési eljárással összefüggésben a 23. cikk módosításai biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok is értesüljenek a tervezett határokon átnyúló üzleti tevékenységekről.

A 15. bekezdés a szöveget a 33a. cikkel kiegészítve minimumkövetelményeket vezet be a székhely szerinti és a fogadó tagállam felügyeleti hatóságai közötti, a biztosítókra és azok fogadó tagállamban folytatott tevékenységére vonatkozó információcserét illetően.

A 149. és 152. cikk módosításai egyértelművé teszik, hogy a biztosítóknak be kell jelenteniük a folyamatban lévő, határokon átnyúló biztosítási tevékenységekkel kapcsolatos lényeges változásokat és felmerülő kockázatokat. A felügyeleti hatóságoknak meg kell osztaniuk egymással ezeket az információkat.

A 152b. cikkről szóló 58. bekezdés megerősíti az EIOPA szerepét azokban az összetett, határokon átnyúló esetekben, amelyekben az érintett felügyeleti hatóságok nem jutnak közös álláspontra egy együttműködési fórum keretében.

A 153. cikk módosítása biztosítja, hogy a fogadó tagállam felügyeleti hatósága kellő időben hozzáférjen az információkhoz.

A 159a. cikk felhatalmazza a fogadó tagállam felügyeleti hatóságát arra, hogy tájékoztatást kérjen a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságától a vállalkozás szavatolótőke-megfelelési helyzetéről, és komoly aggályok esetén közös helyszíni ellenőrzés elvégzését kérje. Az EIOPA szerepet kap a felügyeleti hatóságok közötti nézeteltérések megoldásában.

A 2014/51/EU irányelvvel bevezetett átmeneti intézkedések

A 94. bekezdés b) pontja egy lejárt átmeneti intézkedés helyébe lép a tagállamok központi kormányzataival vagy központi bankjaival szembeni, egy másik tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitettségekkel összefüggésben. Egy szerzett jogokra vonatkozó új rendelkezés értelmében az ilyen típusú, 2020 előtt felmerülő kitettségek ugyanúgy kezelhetők, mint a tagállamok központi kormányzataival vagy központi bankjaival szembeni, saját fizetőeszközükben denominált és finanszírozott kitettségek. A szerzett jogokra vonatkozó új rendelkezés a korábbi átmeneti intézkedéstől eltérően nem jár le.

Kisebb módosítások és javítások

Több bekezdés tartalmaz a 2009/138/EK irányelvvel kapcsolatos kisebb módosításokat és javításokat, különösen a fogalommeghatározások, a jogszabályon belüli és kívüli hivatkozások más bekezdésekben bevezetett változtatásokkal való összehangolása, valamint az Egyesült Királyságra vonatkozó elavult hivatkozások törlése érdekében.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2009/138/EK irányelvnek az arányosság, a felügyelet minősége, a jelentéstétel, a hosszú távú garanciákra vonatkozó intézkedések, a makroprudenciális eszközök, a fenntarthatósági kockázatok, a csoportszintű és a határokon átnyúló felügyelet tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére, valamint 62. és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁶,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁷ kockázatalapúbb és összehangoltabb prudenciális követelményeket hozott létre a biztosítási és viszontbiztosítási ágazatra vonatkozóan. Az irányelv egyes rendelkezései felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezések hatálya alá tartoznak. Az említett irányelv alkalmazása jelentősen hozzájárult az Unió pénzügyi rendszerének megerősítéséhez, és reziliensebbé tette a biztosítókat és a viszontbiztosítókat a különféle kockázatokkal szemben. Bár az irányelv rendkívül átfogó, nem kezeli a biztosítókat és viszontbiztosítókat érintő összes észlelt gyengeséget.
- (2) A Covid19-világjárvány hatalmas társadalmi-gazdasági károkat okozott, amelynek nyomán az uniós gazdaságnak fenntartható, inkluzív és méltányos helyreállításra van szüksége. Ez még sürgetőbbé tette az Unió politikai prioritásaival kapcsolatos munkát – különösen annak biztosítását, hogy a gazdaság az emberek érdekeit szolgálja – és az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek elérését. A biztosítási és viszontbiztosítási ágazat magánfinanszírozási forrásokat biztosíthat az európai vállalkozások számára, és a kockázatok széles körével szemben védelmet nyújtva reziliensebbé teheti a gazdaságot. E kettős szerepet betöltve az ágazat nagy potenciállal rendelkezik arra, hogy hozzájáruljon az Unió prioritásainak megvalósításához.

¹⁶ HL C [...], [...], [...] o.

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

- (3) Amint azt a „Tőkepiaci unió a polgárok és a vállalkozások számára” című, 2020. szeptember 24-i bizottsági közlemény¹⁸ is hangsúlyozza, az intézményi befektetők – különösen a biztosítók – arra való ösztönzése, hogy több hosszú távú befektetést hajtsanak végre, döntő fontosságú lesz a vállalati szektor újratőkésítésének támogatásában. Annak elősegítése érdekében, hogy a biztosítók hozzájáruljanak az Unió gazdasági fellendülésének finanszírozásához, a prudenciális keretet ki kell igazítani, hogy jobban figyelembe vegye a biztosítási tevékenység hosszú távú jellegét. Különösen a szavatolótőke-szükséglet standard formula szerinti kiszámítása során meg kell könnyíteni egy kedvezőbb standard paraméter alkalmazásának lehetőségét a hosszú távon tartott tőkebefektetések esetében, feltéve, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók megfelelnek a szerződők védelmét és a pénzügyi stabilitást megőrző, megbízható és megalapozott kritériumoknak. E kritériumoknak annak biztosítására kell irányulniuk, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók képesek legyenek elkerülni a hosszú távon – többek között piaci stresszhelyzetekben – tartani kívánt részvények kényszereladását.
- (4) Az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményében¹⁹ a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy jobban integrálja az uniós prudenciális keretbe az éghajlati és környezeti kockázatok kezelését. Az európai zöld megállapodás az Unió új növekedési stratégiája, amely az Uniót modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággá kívánja alakítani, ahol 2050-re megszűnik a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás. Hozzá fog járulni az emberközpontú gazdaság kiépítésére irányuló célkitűzéshez, és erősíteni fogja az Unió szociális piacgazdaságát, ami segít annak biztosításában, hogy az felkészüljön a jövő kihívásaira, és stabilitást, munkahelyeket, növekedést és beruházásokat eredményezzen. Az európai klímarendeletről irányuló, 2020. március 4-i javaslatában a Bizottság azt javasolta, hogy a klímasemlegesség és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia 2050-ig történő megvalósítására vonatkozó célkitűzést tegyék kötelezővé az Unióban. A javaslatot az Európai Parlament és a Tanács is elfogadta, és 2021. július 29-én hatályba lépett²⁰. A 2021. évi éves stratégiai előrejelzési jelentés²¹ megerősítette a Bizottság arra irányuló törekvését, hogy az EU globális vezető szerepet töltsön be a 2050-ig tartó úton, és amely stratégiai cselekvési területként határozza meg a reziliens és időtálló gazdasági és pénzügyi rendszerek kiépítését.
- (5) Az uniós fenntartható finanszírozási keret kulcsszerepet fog játszani az európai zöld megállapodás céljainak elérésében, a környezetvédelmi előírásokat pedig ki kell egészíteni egy olyan fenntartható finanszírozási kerettel, amely az éghajlati és környezeti kockázatoknak való kitettséget csökkentő beruházásokat finanszíroz. A fenntartható gazdaságra való átállás finanszírozási stratégiájáról szóló, 2021. július 6-i közleményében²² a Bizottság vállalta, hogy módosításokat javasol a 2009/138/EK irányelvhez annak érdekében, hogy az éghajlatváltozási forgatókönyvek biztosítók általi elemzésének előírása révén következetesen beépítse a fenntarthatósági kockázatokat a biztosítók kockázatkezelésébe.

¹⁸ COM(2020) 590 final.

¹⁹ COM(2019) 640 final.

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

²¹ COM(2021) 750 final.

²² COM(2021) 390.

- (6) A 2009/138/EK irányelv bizonyos vállalkozásokat méretüknél fogva kizár a hatálya alól. A 2009/138/EK irányelv alkalmazásának első éveit követően és annak biztosítása érdekében, hogy az irányelv ne legyen indokolatlanul alkalmazandó a kisebb méretű vállalkozásokra, helyénvaló ezeket a kizárásokat e küszöbértékek megemelésével módosítani annak érdekében, hogy több, bizonyos feltételeknek megfelelő kis méretű biztosító ne tartozzon az említett irányelv hatálya alá. Az ilyen megemelt küszöbértékek előnyeit élvező vállalkozások számára azonban lehetővé kell tenni, hogy megtarthassák vagy kérelmezhessék a 2009/138/EK irányelv szerinti engedélyt annak érdekében, hogy az ezen irányelv által biztosított egységes engedéllyel rendelkezhessenek.
- (7) A 2009/138/EK irányelv nem alkalmazandó a segítségnyújtási tevékenységekre, amennyiben teljesülnek az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek. Az első feltétel szerint a segítségnyújtásnak a biztosítási fedezetet nyújtó vállalkozás tagállamának területén bekövetkező, közúti gépjárművet érintő balesetekhez vagy meghibásodásokhoz kell kapcsolódnia. E rendelkezés alapján előfordulhat, hogy a közúti gépjárművek számára segítséget nyújtó szolgáltatóknak biztosítóként engedéllyel kell rendelkezniük abban az esetben, ha a baleset vagy meghibásodás a határon túl, de ahhoz közel következik be, ami indokolatlanul hátráltathatja a segítségnyújtást. Ezt a feltételt helyénvaló felülvizsgálni. Ezért a 2009/138/EK irányelv 6. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételt ki kell terjeszteni azokra a balesetekre és meghibásodásokra is, amelyek az adott vállalkozás által fedezett közúti gépjárműveket érintik, és amelyek alkalmanként fordulnak elő valamely szomszédos országban.
- (8) A biztosítók és viszontbiztosítók az engedélykérelmeket bármely tagállamban benyújthatják. A korábbi kérelmekre és azok értékelésének eredményeire vonatkozó adatok alapvető információkkal szolgálhatnak a kérelmek elbírálásához. Ezért a kérelmező biztosítónak vagy viszontbiztosítónak tájékoztatnia kell a felügyeleti hatóságot az engedélyek korábbi, másik tagállamban történő elutasításairól és visszavonásairól.
- (9) Az engedély megadása előtt a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának konzultálnia kell az érintett tagállamok felügyeleti hatóságaival. A határokon átnyúló biztosítási tevékenységek bővülésére tekintettel azok esetében fokozni kell az uniós jog egységes alkalmazását és a felügyeleti hatóságok közötti információcserét, különösen az engedélyek megadása előtt. Ezért amennyiben több felügyeleti hatósággal kell konzultálni, bármely érintett felügyeleti hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy az engedélykérelem közös értékelését kérje azon tagállam felügyeleti hatóságától, ahol az engedélyezési eljárás folyamatban van.
- (10) A 2009/138/EK irányelvet az arányosság elvével összhangban kell alkalmazni. Az irányelv átlagosnál alacsonyabb kockázati profillal rendelkező vállalkozásokra történő arányos alkalmazásának megkönnyítése és annak biztosítása érdekében, hogy ne vonatkozzanak rájuk aránytalanul nagy terhet jelentő követelmények, olyan kockázatalapú kritériumokat kell meghatározni, amelyek lehetővé teszik az ilyen vállalkozások azonosítását.
- (11) A kockázatalapú kritériumoknak megfelelő vállalkozások esetében lehetővé kell tenni, hogy egy egyszerű bejelentési eljárás alapján alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősüljenek. Amennyiben a bejelentéstől számított egy hónapon belül a felügyeleti hatóság a vonatkozó kritériumok értékeléséhez kapcsolódó, kellően indokolt okokból nem ellenzi a besorolást, az adott vállalkozást alacsony kockázati

profilú vállalkozásnak kell tekinteni. Az alacsony kockázati profilú vállalkozásként való besorolást követően elvileg automatikusan élveznie kell a beszámolásra, az irányításra, az írott szabályzatok felülvizsgálatára, a saját kockázat- és szolvenciaértékelésre és a közzétételi követelményekre vonatkozó, azonosított arányossági intézkedések előnyeit.

- (12) Helyénvaló, hogy az arányossági intézkedések azon vállalkozások számára is rendelkezésre álljanak, amelyek nem minősülnek alacsony kockázati profilú vállalkozásnak, de amelyek esetében a 2009/138/EK irányelv egyes követelményei túl költségesek és összetettek az ilyen vállalkozások üzleti tevékenységével járó kockázatokra tekintettel. E vállalkozások számára eseti elemzés alapján és a felügyeleti hatóságaik előzetes jóváhagyását követően engedélyezni kell, hogy arányossági intézkedéseket alkalmazzanak.
- (13) Az arányosság elvének megfelelő végrehajtása alapvető fontosságú a biztosítókra és viszontbiztosítókra nehezedő túlzott terhek elkerüléséhez. A felügyeleti hatóságokat rendszeresen tájékoztatni kell az arányossági intézkedések alkalmazásáról. Ezért a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak évente jelentést kell tenniük a felügyeleti hatóságaiknak az általuk alkalmazott arányossági intézkedésekről.
- (14) A zárt biztosítók és a zárt viszontbiztosítók, amelyek csak azokat az ipari vagy kereskedelmi csoporttal kapcsolatos kockázatokat fedezik, amelyhez tartoznak, különleges kockázati profilt képviselnek, amelyet figyelembe kell venni egyes követelmények meghatározásakor, különösen a saját kockázat- és szolvenciaértékelést, a közzétételeket és a Bizottság ilyen felhatalmazások szabályainak tovább pontosítására vonatkozó felhatalmazásait illető követelmények tekintetében. Ezenkívül lehetővé kell tenni, hogy a zárt biztosítók és a zárt viszontbiztosítók is részesülhessenek az arányossági intézkedések előnyeiből, ha alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősülnek.
- (15) Fontos, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók pénzügyi helyzete mindenkor stabil legyen. E célból a 2009/138/EK irányelv pénzügyi felügyeletet ír elő a vállalkozás fizetőképességére, biztosítástechnikai tartalékképzésére, eszközeire és figyelembe vehető szavatolótőkéjére vonatkozóan. Ugyanakkor a vállalkozás irányítási rendszere szintén fontos tényező annak biztosításában, hogy a vállalkozás megőrizze pénzügyi stabilitását. E célból elő kell írni a felügyeleti hatóságok számára, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók pénzügyi felügyeletének részeként rendszeresen felülvizsgálják és értékeljék az irányítási rendszert.
- (16) Az esetleges problémák jobb megelőzése és a szerződők védelmének fokozása érdekében Unió-szerte meg kell erősíteni az együttműködést a biztosító vagy viszontbiztosító számára engedélyt kiadó, székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága és azon tagállamok felügyeleti hatóságai között, ahol a vállalkozás fióktelepek létrehozásával vagy szolgáltatások nyújtásával tevékenységet végez. Ennek az együttműködésnek azzal kell járnia, hogy több információ érkezik a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságától, különösen a határokon átnyúló tevékenységhez kapcsolódó felügyeleti felülvizsgálati folyamat eredményéről.
- (17) A felügyeleti hatóságokat fel kell jogosítani arra, hogy minden felügyelt biztosítótól és viszontbiztosítótól, valamint ezek csoportjaitól legalább háromévente rendszeres szöveges jelentést kapjanak, amely információkat tartalmaz az üzleti tevékenységről és a teljesítményről, az irányítási rendszerről, a kockázati profilról, a tőkekezelésről és a fizetőképesség szempontjából releváns egyéb információkról. A biztosítói és viszontbiztosítói csoportokra vonatkozó ezen adatszolgáltatási követelmény

egyszerűsítése érdekében bizonyos feltételek mellett lehetővé kell tenni, hogy a csoportra és leányvállalataira vonatkozó rendszeres felügyeleti jelentésben szereplő információkat az egész csoportra vonatkozóan, összesített formában nyújtsák be.

- (18) Biztosítani kell, hogy az alacsony kockázati profilú vállalkozásokat előnyben részesítsék, amikor a felügyeleti hatóságok mentességeket és korlátozásokat biztosítanak a jelentéstételre vonatkozóan. Az ilyen típusú vállalkozások esetében az alacsony kockázati profilú vállalkozásokként való besorolásra vonatkozó bejelentési folyamatnak biztosítani kell, hogy elegendő bizonyosság álljon rendelkezésre a jelentéstételre vonatkozó mentességek és korlátozások alkalmazását illetően.
- (19) A 2009/138/EK irányelvben egyértelműen meg kell határozni a jelentéstételi és közzétételi határidőket. El kell azonban ismerni, hogy a rendkívüli körülmények, például egészségügyi veszélyhelyzetek, természeti katasztrófák és egyéb szélsőséges események lehetetlenné tehetik a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy a megállapított határidőn belül benyújtsák ezeket a jelentéseket és közzétételeket. E célból a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy ilyen körülmények között meghosszabbítsa a határidőket.
- (20) A 2009/138/EK irányelv előírja, hogy a felügyeleti hatóságoknak értékelniük kell a biztosító vagy viszontbiztosító vezetésére vagy valamely kiemelten fontos feladatkör ellátására kijelölt új személyek szakmai alkalmasságát és üzleti megbízhatóságát. Ugyanakkor a vállalkozást vezető vagy valamely kiemelten fontos feladatkört ellátó személyeknek folyamatosan szakmailag alkalmasnak és üzletileg megbízhatónak kell lenniük. A felügyeleti hatóságoknak ezért hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy reagálhassanak, és adott esetben eltávolíthassák a szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelményeknek meg nem felelő személyt az adott pozícióból.
- (21) Mivel a biztosítási tevékenységek a pénzügyi stabilitással kapcsolatos kockázatokat okozhatnak vagy növelhetik azokat, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a befektetési és kockázatkezelési tevékenységeikbe makroprudenciális szempontokat és elemzést is be kell építeniük. Ez magában foglalhatja olyan tényezők figyelembevételét, mint más piaci szereplők lehetséges magatartása, makrogazdasági kockázatok, például a hitelciklus csökkenő szakaszába lépés vagy a piaci likviditás csökkenése, vagy bizonyos eszköztípusok, partnerek vagy ágazatok túlzott piaci szintű koncentrációja.
- (22) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a saját kockázat- és szolvenciaértékelésük során figyelembe kell venniük a felügyeleti hatóságok által biztosított, releváns makroprudenciális információkat. A felügyeleti hatóságoknak elemezniük kell a joghatóságuk alá tartozó vállalkozások saját kockázat- és szolvenciaértékelési felügyeleti jelentéseit, összesíteniük kell azokat, és információkkal kell szolgálniuk a vállalkozások számára a jövőbeli saját kockázat- és szolvenciaértékelésük során figyelembe veendő elemekről, különös tekintettel a rendszerszintű kockázatokra. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a makroprudenciális felhatalmazással rendelkező hatósággal, amennyiben van ilyen, megosszák a felügyeleti hatóságok makroprudenciális értékeléseinek eredményét és megállapításait.
- (23) A Biztosításfelügyelők Nemzetközi Szövetsége által elfogadott biztosítási alapelveknek megfelelően a nemzeti felügyeleti hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy azonosítsák, nyomon kövessék és elemezzék azokat a piaci és pénzügyi fejleményeket, amelyek hatással lehetnek a biztosítókra és a viszontbiztosítókra, valamint a biztosítási és viszontbiztosítási piacokra, és ezeket az információkat fel kell használniuk az egyes biztosítók és viszontbiztosítók felügyelete során. E feladatoknak

adott esetben más felügyeleti hatóságoktól származó információkat és az általuk szerzett tapasztalatokat kell felhasználniuk.

- (24) A makroprudenciális felhatalmazással rendelkező hatóságok felelősek a nemzeti biztosítási és viszontbiztosítási piacuk makroprudenciális politikájáért. A makroprudenciális politikát a felügyeleti hatóság vagy más, ezzel a céllal megbízott hatóság vagy szerv folytathatja.
- (25) A felügyeleti hatóságok és a makroprudenciális felhatalmazással rendelkező érintett szervek és hatóságok közötti jó koordináció fontos a pénzügyi rendszer stabilitását fenyegető, a biztosítókra és viszontbiztosítókra esetlegesen hatást gyakorló lehetséges kockázatok azonosítása, nyomon követése és elemzése, valamint az e kockázatok eredményes és megfelelő kezelésére irányuló intézkedések meghozatala szempontjából. A hatóságok közötti együttműködésnek arra is törekednie kell, hogy elkerüljék a kettős vagy következetlen fellépéseket.
- (26) A 2009/138/EK irányelv előírja, hogy a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak üzleti stratégiájuk szerves részeként rendszeres saját kockázat- és szolvenciaértékelést kell végezniük. Egyes kockázatokat, például az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokat nehéz számszerűsíteni, vagy azok a szavatolótőke-szükséglet kalibrálásához használnál hosszabb időszak alatt jelentkeznek. Ezeket a kockázatokat jobban figyelembe lehet venni a saját kockázat- és szolvenciaértékelésben. Amennyiben a biztosítók és viszontbiztosítók jelentős mértékben ki vannak téve az éghajlati kockázatoknak, megfelelő időközönként és a saját kockázat- és szolvenciaértékelés részeként el kell végezniük a hosszú távú éghajlatváltozási kockázati forgatókönyvek üzleti tevékenységükre gyakorolt hatásának elemzését. Ezeknek az elemzéseknek arányosnak kell lenniük a vállalkozások üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével. Így, bár az éghajlati kockázatoknak való kitettség lényegességének értékelését minden biztosítótól és viszontbiztosítótól meg kell követelni, a hosszú távú éghajlati forgatókönyvek elemzése az alacsony kockázati profilú vállalkozások esetében nem írható elő.
- (27) A 2009/138/EK irányelv előírja, hogy az alapvető fontosságú információkat legalább évente közzé kell tenni a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés útján. E jelentés címzettjeinek két fő típusa van: egyrészről a szerződők és a kedvezményezettek, másrészről az elemzők és más piaci szereplők. E két különböző csoport igényeinek és elvárásainak kielégítése érdekében a jelentés tartalmát két részre kell osztani. Az elsősorban a szerződőknek és a kedvezményezetteknek szóló első résznek tartalmaznia kell az üzleti tevékenységre, a teljesítményre, a tőkekezelésre és a kockázati profilra vonatkozó legfontosabb információkat. Az elemzőknek és más piaci szereplőknek címzett második résznek tartalmaznia kell az irányítási rendszerre vonatkozó részletes információkat, a biztosítástechnikai tartalékokra és egyéb kötelezettségekre vonatkozó konkrét információkat, a szavatolótőke-megfelelési helyzetet, valamint a szakelemzők számára releváns egyéb adatokat.
- (28) A biztosítók és viszontbiztosítók felügyeleti jóváhagyást követően kiigazíthatják a legjobb becslés kiszámításához szükséges kockázatmentes hozamgörbét az eszközeik kamatkülönbözet-változásával („illeszkedési korrekció”) vagy a biztosítók vagy viszontbiztosítók által egy adott pénznemben vagy országban tartott eszközök átlagos kamatkülönbözet-változásával („volatilitási korrekció”) összhangban. A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés szerződőknek címzett részének csak azokat az információkat szabad tartalmaznia, amelyek várhatóan relevánsak

lesznek az átlagos szerződő döntéshozatala szempontjából. Míg a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak nyilvánosságra kell hozniuk az illeszkedési korrekció, a volatilitási korrekció és a kockázatmentes kamatlábakra és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedések alkalmazása elmulasztásának a pénzügyi helyzetükre gyakorolt hatását, az ilyen közzététel nem tekinthető relevánsnak az átlagos szerződő döntéshozatala szempontjából. Az ilyen intézkedések hatását ezért a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés piaci szereplőknek címzett részében kell közzétenni, nem pedig a szerződőknek címzett részben.

- (29) A közzétételi követelmények nem jelenthetnek túlzott terhet a biztosítók és viszontbiztosítók számára. E célból néhány egyszerűsítést és arányossági intézkedést bele kell foglalni a 2009/138/EK irányelvbe, különösen, ha azok nem veszélyeztetik a biztosítók és viszontbiztosítók által szolgáltatott adatok olvashatóságát.
- (30) A nyilvánosságra hozott információk lehető legnagyobb pontosságának biztosítása érdekében a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés jelentős részét könyvvizsgálatnak kell alávetni. Ennek a könyvvizsgálati követelménynek ki kell terjednie a 2009/138/EK irányelvben meghatározott értékelési kritériumokkal összhangban értékelt mérlegre.
- (31) A könyvvizsgálati követelmény terhe nem tűnik indokoltnak az olyan alacsony kockázati profilú vállalkozások esetében, amelyek várhatóan nem lesznek relevánsak az Unió pénzügyi stabilitása szempontjából, és amelyek nem sok szerződővel rendelkeznek. Az egyik kritérium, amelynek az alacsony kockázati profilú vállalkozásoknak meg kell felelniük, hogy kis méretűek legyenek. E teher enyhítése érdekében e követelmény alól mentességet kell biztosítani.
- (32) El kell ismerni, hogy bár előnyös, a könyvvizsgálati követelmény minden vállalkozás számára további terhet jelentene. Ezért a biztosítók és viszontbiztosítók, valamint a biztosítói és viszontbiztosítói csoportok éves jelentési és közzétételi határidejét meg kell hosszabbítani annak érdekében, hogy e vállalkozások elegendő időt kapjanak az auditált jelentések elkészítésére.
- (33) Biztosítani kell, hogy a garanciális opciókat tartalmazó szerződések biztosítástechnikai tartalékainak számítási módszerei arányosak legyenek a biztosítót érintő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével. E tekintetben bizonyos egyszerűsítéseket kell biztosítani.
- (34) A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe meghatározásának egyensúlyt kell teremtenie az adott pénzügyi eszközökből származó információk felhasználása és a biztosítók és viszontbiztosítók azon képessége között, hogy fedezzék a pénzügyi eszközökből származó kamatláb-kockázatot. Előfordulhat, hogy a kisebb biztosítók és viszontbiztosítók nem rendelkeznek megfelelő kapacitással ahhoz, hogy a kamatkockázatot kötvényektől, kölcsönöktől vagy hasonló, fix pénzáramlású eszközöktől eltérő instrumentumokkal fedezzék. A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbét ezért extrapolálni kell azon futamidők esetében, amelyeknél a kötvények piaca már nem mély, likvid és átlátható. Az extrapolációs módszernek azonban fel kell használnia a kötvényektől eltérő releváns pénzügyi eszközökből származó információkat, amennyiben ezek az információk rendelkezésre állnak mély, likvid és átlátható piacon olyan futamidőkre, ahol a kötvények piaca már nem mély, likvid és átlátható. A bizonyosság és a harmonizált alkalmazás biztosítása érdekében, és hogy időben lehessen reagálni a piaci viszonyok változásaira, a Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadnia az új extrapolációs módszer alkalmazási módjának meghatározása céljából.

- (35) A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe meghatározása jelentős hatást gyakorol a szavatolótké-megfelelési helyzetre, különösen a hosszú lejáratú kötelezettségekkel rendelkező életbiztosítók esetében. A meglévő biztosítási tevékenység zavarainak elkerülése, valamint az új extrapolációs módszerre való zökkenőmentes átállás lehetővé tétele érdekében bevezető intézkedést és átmeneti intézkedést kell előírni. Az átmeneti intézkedéseknek a piaci zavar elkerülésére kell irányulniuk, és a végleges extrapolációs módszerhez vezető, átlátható utat kell biztosítaniuk.
- (36) A 2009/138/EK irányelv volatilitási korrekcióra ad lehetőséget, amelynek célja az állampapír-hozamfelár túlzott hatásainak enyhítése, és amely a biztosítók és viszontbiztosítók releváns pénznemeire vonatkozó referenciaportfóliókon, illetve az euró esetében a nemzeti biztosítási piacok referenciaportfólióin alapul. Egységes volatilitási korrekció alkalmazása teljes pénznemekre vagy országokra az állampapír-hozamfelár túlzott hatásainak enyhítését meghaladó előnyökkel járhat, különösen akkor, ha e vállalkozások releváns eszközeinek a hitelkockázati felárak változásaira való érzékenysége alacsonyabb, mint a vonatkozó legjobb becslés kamatlábváltozásokra való érzékenysége. A volatilitási korrekcióból származó ilyen túlzott előnyök elkerülése érdekében a volatilitási korrekciót felügyeleti jóváhagyásnak kell alávetni, és számításának figyelembe kell vennie az eszközök hitelkockázati felárak változásaira való érzékenységehez és a biztosítástechnikai tartalékok legjobb becslésének kamatláb-érzékenységehez kapcsolódó vállalkozásspecifikus jellemzőket. A kiegészítő biztosítékok fényében a biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni, hogy a reprezentatív portfóliókból származtatott, kockázathoz igazított különbözet megnövelt, 85 %-os részét hozzáadják az alapvető kockázatmentes hozamgörbéhez.
- (37) A 2009/138/EK irányelv egy országspecifikus elemet határoz meg a volatilitási korrekció tekintetében annak biztosítása érdekében, hogy ez az elem mérsékelje egy adott országban az állampapír-hozamfelár túlzott hatásait. Az országspecifikus elem aktiválása azonban egy abszolút küszöbértéken és egy, az országra vonatkozó, kockázathoz igazított kamatkülönbözethez viszonyított relatív küszöbértéken alapul, ami hirtelen kilengésekhez vezethet, és ezáltal növelheti a biztosítók és viszontbiztosítók szavatolótkéjének volatilitását. Annak biztosítása érdekében, hogy egy adott tagállamban, amelynek pénzneme az euró, hatékonyan csökkenjenek az állampapír-hozamfelár túlzott hatásai, az országspecifikus elemet egy makroelemmel kell felváltani, amelyet az euróra vonatkozó kockázathoz igazított kamatkülönbözet és az országra vonatkozó, kockázathoz igazított kamatkülönbözet közötti különbségek alapján kell kiszámítani. A hirtelen kilengések elkerülése érdekében a számításnak el kell kerülnie a bemeneti paraméterek folytonosságának megszakadását.
- (38) A biztosítók és viszontbiztosítók befektetési gyakorlatában bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kijelölt eszközportfólióba bevonandó eszközök alkalmassági kritériumainak meghatározása céljából, amennyiben az eszközök jellege eltérő gyakorlatokhoz vezethet az illeszkedési korrekció alkalmazására és kiszámítására vonatkozó kritériumok tekintetében.
- (39) Annak biztosítása érdekében, hogy a volatilitási korrekciót kiszámító valamennyi biztosító és viszontbiztosító azonos elbánásban részesüljön, illetve a piaci fejlemények figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a volatilitási korrekció vállalkozásspecifikus elemeinek kiszámítására vonatkozóan.

- (40) A szavatolótőke 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²³ szerinti kiszámítása céljából a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁴ hatálya alá tartozó pénzügyi konglomerátumokhoz tartozó intézmények számára engedélyezhető, hogy bizonyos kritériumok teljesülése esetén ne vonják le a biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak lévő jelentős befektetéseiket. Biztosítani kell, hogy a biztosítókra és viszontbiztosítókra, valamint a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális szabályok lehetővé tegyék a megfelelő egyenlő versenyfeltételeket a bank által irányított és a biztosító által irányított pénzügyi csoportok között. Ezért a biztosítók és viszontbiztosítók számára is lehetővé kell tenni, hogy hasonló feltételek mellett ne kelljen levonniuk a hitelintézetekben és pénzügyi intézményekben fennálló részesedéseiket a figyelembe vehető szavatolótőkéjükből. Vagy a 2009/138/EK irányelv szerinti csoportfelügyeletet vagy a 2002/87/EK irányelv szerinti kiegészítő felügyeletet kell alkalmazni a biztosítót vagy viszontbiztosítót és a kapcsolódó intézményt egyaránt magában foglaló csoportra. Ezen túlmenően az intézménynek stratégiai jellegű, tulajdonviszonyt megtestesítő befektetésnek kell lennie a biztosító vagy viszontbiztosító számára, és a felügyeleti hatóságoknak meg kell győződniük a csoportfelügyelet vagy kiegészítő felügyelet körébe tartozó vállalkozások integrált irányításának, kockázatkezelésének és belső ellenőrzésének kielégítő szintjéről.
- (41) A szimmetrikus korrekció szintjére vonatkozó jelenlegi korlátok korlátozzák a kiigazítás azon képességét, hogy enyhítse a pénzügyi rendszer potenciális prociklikus hatásait, és elkerülje azt a helyzetet, amelyben a biztosítók és viszontbiztosítók a pénzügyi piacok – például a Covid19-világjárvány által kiváltott – fenntarthatatlan kedvezőtlen mozgásai miatt indokolatlanul kényszerülnek további tőke bevonására vagy befektetéseik értékesítésére. Ezért a szimmetrikus korrekciót úgy kell módosítani, hogy lehetővé tegye a standard tőkekövetelmény nagyobb mértékű módosítását, és tovább enyhítse a részvénytőkepiacokon bekövetkező meredek emelkedések vagy esések hatását.
- (42) A mennyiségi követelményeken belüli arányosság fokozása érdekében a biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni, hogy az elhanyagolható kockázatok standard formula szerinti tőkekövetelményét legfeljebb hároméves időtartamra egyszerűsített módszerrel számítsák ki. Egy ilyen egyszerűsített módszernek lehetővé kell tennie a vállalkozások számára, hogy egy időben változó, megfelelő mennyiségi mérőszám alapján becsüljék meg az elhanyagolható kockázat tőkekövetelményét. Ennek a módszernek közös szabályokon kell alapulnia, és közös kritériumok alapján kell meghatározni az elhanyagolható kockázatokat.
- (43) Az illeszkedési korrekciót alkalmazó biztosítóknak és viszontbiztosítóknak eszköz- és kötelezettségállományukat az üzletág más részeitől elkülönítve kell kijelölniük, szervezniük és irányítaniuk, ezért nem engedhető meg, hogy a kijelölt eszközportfólió felhasználásával az üzleti tevékenységek más területén felmerülő kockázatokat fedezzenek. A portfólió elkülönült kezelése azonban nem eredményezi az e portfólión belüli kockázatok és a vállalkozás egyéb részein belüli kockázatok közötti korreláció

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/87/EK irányelve (2002. december 16.) a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.).

növekedését. Ezért az illeszkedési korrekciót alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni, hogy szavatolótőke-szükségletüket a portfólió eszközei és forrásai, valamint a vállalkozás többi része közötti teljes diverzifikáció feltételezése alapján számítsák ki, kivéve, ha a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek kapcsolódó legjobb becslését fedező eszközportfóliók elkülönített alapot alkotnak.

- (44) A felügyeleti felülvizsgálati folyamat részeként fontos, hogy a felügyeleti hatóságok össze tudják hasonlítani egymással az általuk felügyelt társaságokra vonatkozó információkat. A részleges és teljes belső modellekkel jobban figyelembe vehetők a társaság egyedi kockázatai, a 2009/138/EK irányelv pedig lehetővé teszi a biztosítók és viszontbiztosítók számára ezek alkalmazását a tőkekövetelmények meghatározására, a standard formulából eredő korlátozások nélkül. A részleges és teljes belső modellek azonban megnehezítik a társaságok összehasonlítását, ezért a felügyeleti hatóságok számára előnyös lenne, ha hozzáférnének a standard formula szerint kiszámított tőkekövetelményekhez. Ezért minden biztosítónak és viszontbiztosítónak rendszeresen jelentenie kell ezeket az információkat a felügyeleti hatóságainak.
- (45) A 2009/138/EK irányelv lehetőséget ad a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy szavatolótőke-szükségletüket felügyeleti jóváhagyáshoz kötött belső modell alapján számítsák ki. Belső modell alkalmazása esetén az említett irányelv nem akadályozza meg a biztosítót vagy viszontbiztosítót abban, hogy belső modelljében figyelembe vegye a hitelkockázati felár változásainak a volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását. Mivel a volatilitási korrekció alkalmazása az állampapír-hozamfelár túlzott hatásainak enyhítését meghaladó előnyökkel járhat a legjobb becslés kiszámítása során, az ilyen túlzott előnyök torzíthatják a szavatolótőke-szükséglet kiszámítását is, amennyiben a belső modell figyelembe veszi a hitelkockázati felárak változásainak a volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását. Az ilyen torzulások elkerülése érdekében a szavatolótőke-szükségletnek olyan alsó korlátot kell meghatározni – amennyiben a felügyeleti hatóságok lehetővé teszik a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy belső modelljeikben figyelembe vegyék a hitelkockázati felár változásainak a volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását –, amely szint alatt a szavatolótőke-szükséglet vonatkozásában várhatóan az állampapír-hozamfelár túlzott hatásainak enyhítését meghaladó előnyök jelentkeznek.
- (46) A biztosítókat és viszontbiztosítókat ösztönözni kell a válsághelyzetekkel szembeni reziliencia kiépítésére. Amennyiben a biztosítók és viszontbiztosítók belső modelljeikben figyelembe veszik a hitelkockázati felár változásainak a volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását, miközben figyelembe veszik a hitelkockázati felár változásainak a makroszintű volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását is, ez súlyosan alááshatja a válsághelyzetekkel szembeni reziliencia kiépítésére irányuló ösztönzőket. Ezért meg kell akadályozni, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók belső modelljeikben makroszintű volatilitási korrekciót vegyenek figyelembe.
- (47) A nemzeti felügyeleti hatóságoknak képesnek kell lenniük a vállalkozások befektetési stratégiájára vonatkozó releváns makroprudenciális információk összegyűjtésére, azok más piaci forrásokból esetlegesen rendelkezésre álló releváns információkkal közös elemzésére, és a makroprudenciális perspektíva beépítésére a vállalkozások felügyeletébe. Ez magában foglalhatja a konkrét hitelciklusokhoz, gazdasági visszaesésekhez és a befektetésekkel kapcsolatos kollektív vagy csordaszellemű magatartáshoz kapcsolódó kockázatok felügyeletét.

- (48) A 2009/138/EK irányelv előírja a helyreállítási időszak meghosszabbítását a szavatoló-tőke-szükséglet megsértése esetén, amennyiben az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság (EIOPA) megállapította, hogy kivételesen kedvezőtlen helyzet áll fenn. Ennek megállapítása történhet a nemzeti felügyeleti hatóságok kérésére, amelyeknek adott esetben a kérelmet megelőzően konzultációt kell folytatniuk az Európai Rendszerkockázati Testülettel (ERKT). A nemzeti felügyeleti hatóságok ERKT-vel folytatott decentralizált konzultációja kevésbé hatékony, mint az EIOPA központosított konzultációja az ERKT-vel. A hatékony eljárás biztosítása érdekében a nemzeti felügyeleti hatóságok helyett az EIOPA-nak kell konzultációt folytatnia az ERKT-vel a kivételesen kedvezőtlen helyzetek fennállásának megállapítása előtt, amennyiben a helyzet jellege lehetővé teszi az ilyen előzetes konzultációt.
- (49) A 2009/138/EK irányelv előírja a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy haladéktalanul tájékoztassák az érintett felügyeleti hatóságot, ha azt észlelik, hogy nem felelnek meg a minimális tőkeszükségletnek, vagy hogy ennek kockázata a következő három hónapban fennáll. Az említett irányelv azonban nem határozza meg, hogy mikor észlelhető a minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelés vagy a következő három hónapban történő meg nem felelés kockázata, és a vállalkozások elhalaszthatják a felügyeleti hatóságok tájékoztatását az adott negyedév végéig, amikor a felügyeleti hatóságnak hivatalosan jelentendő minimális tőkeszükséglet kiszámítására sor kerül. Annak biztosítása érdekében, hogy a felügyeleti hatóságok időben tájékoztatást kapjanak és megtehessék a szükséges intézkedéseket, a biztosítók és viszontbiztosítók számára elő kell írni, hogy haladéktalanul tájékoztassák a felügyeleti hatóságokat a minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelésről vagy a meg nem felelés kockázatáról abban az esetben is, ha ezt becslések vagy számítások alapján a minimális tőkeszükséglet hivatalos kiszámításának két időpontja között észlelik az adott negyedévben.
- (50) A biztosított személyek érdekeinek védelme a prudenciális keretek általános célkitűzése, amelyet az illetékes felügyeleti hatóságoknak a felügyeleti folyamat minden szakaszában követniük kell, ideértve a követelmények biztosítók vagy viszontbiztosítók általi olyan megsértését vagy valószínű megsértését is, amely az engedély visszavonásához vezethet. Ezt a célt az engedély visszavonása előtt kell megvalósítani, figyelembe véve annak a biztosított személyekre gyakorolt esetleges, akár az engedély visszavonását követő jogi következményeit is.
- (51) A nemzeti felügyeleti hatóságokat fel kell szerelni olyan eszközökkel, amelyekkel megelőzhető a biztosítási piacok pénzügyi stabilitását veszélyeztető kockázatok megjelenése, korlátozható a biztosítók és viszontbiztosítók prociklikus magatartása, és mérsékelhetők a pénzügyi rendszeren belüli, a realgazdaságra áttérjedő, negatív tovaryűző hatások.
- (52) A közelmúltbeli gazdasági és pénzügyi válságok, különösen a Covid19-világjárvány okozta válság bebizonyították, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók hatékony és eredményes likviditáskezelése megelőzheti a pénzügyi rendszer stabilitását veszélyeztető kockázatokat. Ezért a biztosítók és viszontbiztosítók számára elő kell írni a likviditáskezelés és -tervezés megerősítését, különösen a biztosítási és viszontbiztosítási piac nagy részét vagy egészét érintő kedvezőtlen helyzetekben.
- (53) Amennyiben a különösen sérülékeny profillal – például likvid kötelezettségekkel vagy illikvid eszközökkel, vagy az általános pénzügyi stabilitást esetlegesen befolyásoló likviditási sebezhetőségekkel – rendelkező vállalkozások nem orvosolják megfelelően

a helyzetet, a nemzeti felügyeleti hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy beavatkozzanak a likviditási pozíciójuk megerősítése érdekében.

- (54) A felügyeleti hatóságoknak rendelkezniük kell az ahhoz szükséges hatáskörökkel, hogy kivételes helyzetekben, például a biztosítási és viszontbiztosítási piac nagy részét vagy egészét érintő kedvezőtlen gazdasági vagy piaci események esetén a szerződők védelme és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében megvédjék egyes biztosítók vagy viszontbiztosítók szavatolótőke-megfelelési helyzetét. E hatásköröknek magukban kell foglalniuk az adott biztosító vagy viszontbiztosító részvényesei és más alárendelt hitelezői részére történő kifizetések korlátozásának vagy felfüggesztésének lehetőségét a szavatolótőke-szükséglet tényleges megsértése előtt. Ezeket a hatásköröket eseti alapon kell alkalmazni, tiszteletben tartva a közös kockázatalapú kritériumokat, a belső piac működésének veszélyeztetése nélkül.
- (55) Mivel az osztalékok és egyéb bónuszok kifizetésének korlátozása vagy felfüggesztése – még ha csak ideiglenesen is – érintené a részvényesek és más alárendelt hitelezők jogait, a felügyeleti hatóságoknak az ilyen intézkedések meghozatalakor megfelelően figyelembe kell venniük az arányosság és a szükségesség elvét. A felügyeleti hatóságoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy az elfogadott intézkedések egyike se jelentsen aránytalan kedvezőtlen hatást más tagállamok vagy az Unió egészének pénzügyi rendszerére vagy annak egy részére. A felügyeleti hatóságoknak csak kivételes körülmények között és kellően indokolt esetben szabad korlátozniuk a biztosítói és viszontbiztosítói csoporton belüli tőkekifizetéseket a biztosítási piac és a pénzügyi rendszer egésze stabilitásának megőrzése érdekében.
- (56) A határokon átnyúló tevékenységet folytató biztosítók és viszontbiztosítók közelmúltbeli csődjei rávilágítottak annak szükségességére, hogy a felügyeleti hatóságok több információval rendelkezzenek a vállalkozások által végzett tevékenységekről. Ezért a biztosítók és viszontbiztosítók számára elő kell írni, hogy értesítsék a székhely szerinti tagállamuk felügyeleti hatóságát a kockázati profiljukat érintő, folyamatban lévő, határokon átnyúló biztosítási tevékenységeikkel kapcsolatos lényeges változásokról, és ezeket az információkat meg kell osztani az érintett fogadó tagállamok felügyeleti hatóságaival.
- (57) Az (EU) 2019/2177 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel²⁵ módosított 2009/138/EK irányelv értelmében az EIOPA hatáskörrel rendelkezik arra, hogy együttműködési fórumokat hozzon létre és koordináljon az érintett felügyeleti hatóságok közötti együttműködés fokozása érdekében, amennyiben egy biztosító vagy viszontbiztosító a szolgáltatásnyújtás szabadságán vagy a letelepedés szabadságán alapuló tevékenységeket folytat vagy szándékozik folytatni. Tekintettel azonban az említett fórumokon belül megoldandó felügyeleti problémák összetettségére, a nemzeti felügyeleti hatóságok sok esetben nem tudnak közös álláspontot kialakítani arra vonatkozóan, hogy miként kell kezelni a határokon átnyúlóan működő biztosítókkal vagy viszontbiztosítókkal kapcsolatos kérdéseket. Amennyiben az együttműködési fórumokban részt vevő felügyeleti hatóságok nem tudnak megállapodásra jutni egy határokon átnyúlóan működő biztosítóval vagy viszontbiztosítóval kapcsolatos

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2177 irányelve (2019. december 18.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK irányelv (Szolvencia II.), a pénzügyi eszközök piacairól szóló 2014/65/EU irányelv és a pénzügyi rendszerek pénzmossa vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv módosításáról (HL L 334., 2019.12.27., 155. o.).

kérdésekben, az EIOPA-nak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a nézeteltéréseket az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban rendezze.

- (58) A 2009/138/EK irányelv értelmében a biztosítók és viszontbiztosítók nem kötelesek kellő időben tájékoztatást nyújtani a fogadó tagállamok felügyeleti hatóságainak üzleti tevékenységük folytatásáról. Ilyen információ csak a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságához intézett kéressel szerezhető be. Ez a megközelítés azonban nem biztosítja az információkhoz való hozzáférést észszerű időn belül. Ezért csakúgy, mint a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának, a fogadó tagállam felügyeleti hatóságainak is rendelkezniük kell hatáskörrel arra, hogy közvetlenül, észszerű időn belül kérhessenek információt a biztosítótól vagy viszontbiztosítótól.
- (59) Amennyiben egy biztosító vagy viszontbiztosító jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytat egy fogadó tagállamban, e tagállam felügyeleti hatóságának hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy alapvető információkat kérjen a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságától az adott biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-megfelelési helyzetéről. Ha a fogadó tagállam felügyeleti hatóságának komoly aggályai vannak a szavatolótőke-megfelelési helyzettel kapcsolatban, hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságával közös helyszíni ellenőrzést kérjen, amennyiben a szavatolótőke-szükségletet illetően szignifikáns meg nem felelés áll fenn. Az EIOPA-t fel kell kérni a részvételre. E tekintetben az EIOPA-nak a lehető leghamarabb jeleznie kell, hogy részt kíván-e venni. Amennyiben a felügyeleti hatóságok nem értenek egyet a közös helyszíni ellenőrzés elvégzésének lehetőségével, az EIOPA-nak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a nézeteltéréseket az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban rendezze.
- (60) Ahhoz, hogy egy anyavállalatot biztosítói holdingtársaságnak lehessen tekinteni, fő üzleti tevékenységének különösen abban kell állnia, hogy olyan leányvállalatokban szerez részesedést vagy rendelkezik részesedéssel, amelyek kizárólag vagy elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók. A felügyeleti hatóságok jelenleg eltérően értelmezik a „kizárólag vagy elsősorban” kifejezés jelentését ebben az összefüggésben. Ezért egyértelművé kell tenni ezt a fogalmat, hasonlóan az (EU) 2019/876 európai parlamenti és tanácsi rendelettel²⁶ módosított 575/2013/EU rendeletben biztosított, bankszektorra vonatkozó egyértelműsítéshez. A leányvállalatokat úgy kell tekinteni, mint „elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók”, amennyiben ezek a vállalkozások a biztosítói holdingtársaság saját tőkéjének, konszolidált eszközeinek, bevételeinek, személyzetének vagy egyéb, a felügyeleti hatóság által relevánsnak ítélt mutatójának több mint 50 %-át képviselik.
- (61) Egyes esetekben több biztosító vagy viszontbiztosító de facto csoportot alkot és ilyenként viselkedik, bár nem felel meg a csoport 2009/138/EK irányelvben meghatározott fogalmának. Ezért az említett irányelv III. címe nem alkalmazandó az ilyen biztosítókra és viszontbiztosítókra. Ilyen esetekben – különösen a különböző

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 1. o.).

vállalkozások közötti tőkekapcsolatokkal nem rendelkező horizontális csoportok esetében – a csoportfelügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük a csoport létezésének megállapítására. Ennek megállapításához objektív kritériumokat kell biztosítani.

- (62) A biztosítói és viszontbiztosítói csoportok szabadon, belátásuk szerint dönthetnek a csoporton belüli konkrét belső szabályokról, feladatmegosztásról és szervezeti felépítésről a 2009/138/EK irányelvnek való megfelelés biztosítása érdekében. Néhány esetben azonban az ilyen intézkedések és szervezeti struktúrák veszélyeztethetik a hatékony csoportfelügyeletet. Ezért a csoportfelügyeleti hatóságoknak rendelkezniük kell azzal a hatáskörrel, hogy – kivételes körülmények esetén, valamint az EIOPA-val és a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően – megköveteljék az említett szabályok vagy szervezeti struktúrák módosítását. A csoportfelügyeleti hatóságoknak megfelelően indokolniuk kell döntésüket, és magyarázatot kell adniuk arra, hogy a meglévő szabályok vagy struktúrák miért akadályozzák és veszélyeztetik a hatékony csoportfelügyeletet.
- (63) A csoportfelügyeleti hatóságok dönthetnek úgy, hogy egy vállalkozást kizárnak a csoportfelügyeletből, különösen akkor, ha az ilyen vállalkozás a csoportfelügyelet célkitűzései szempontjából elhanyagolható jelentőségűnek tekinthető. Az EIOPA az elhanyagolható jelentőség kritériumával kapcsolatban eltérő értelmezéseket figyelt meg, és megállapította, hogy egyes esetekben az ilyen kizárások a csoportfelügyelet alóli teljes mentességet vagy egy köztes anyavállalat szintjén történő felügyeletet eredményeznek. Ezért egyértelművé kell tenni, hogy ilyen esetekre csak nagyon kivételes körülmények között kerülhet sor, és hogy a csoportfelügyeleti hatóságoknak az ilyen döntések meghozatala előtt konzultációt kell folytatniuk az EIOPA-val. Olyan kritériumokat is be kell vezetni, amelyek egyértelműbbé teszik, hogy mi tekinthető elhanyagolható jelentőségűnek a csoportfelügyelet célkitűzései tekintetében.
- (64) Nem egyértelmű, hogy a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításakor mely vállalkozástípusok esetében alkalmazható a 2. módszer, nevezetesen a 2009/138/EK irányelv 233. cikkében meghatározott levonási és aggregálási módszer, ami hátrányosan érinti az egyenlő versenyfeltételeket az Unióban. Ezért egyértelműen meg kell határozni, hogy mely vállalkozások vonhatók be a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés 2. módszer szerinti kiszámításába. Ezt a módszert csak azokra a biztosítókra és viszontbiztosítókra, harmadik országbeli biztosítókra és viszontbiztosítókra, más pénzügyi ágazatokhoz tartozó vállalkozásokra, vegyes pénzügyi holdingtársaságokra, biztosítói holdingtársaságokra és más anyavállalatokra szabad alkalmazni, amelyek fő üzleti tevékenysége abban áll, hogy olyan leányvállalatokban szerezzon részesedést vagy rendelkezzen részesedéssel, amelyek kizárólag vagy elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók.
- (65) Egyes biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportokban olyan köztes anyavállalat szerez és birtokol részesedéseket kizárólag vagy elsősorban harmadik országbeli biztosítóban vagy viszontbiztosítóban, amelyek nem biztosítók vagy viszontbiztosítók vagy harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók. A jelenlegi szabályok értelmében, ha ezek a köztes anyavállalatok nem rendelkeznek részesedéssel legalább egy olyan biztosítóban vagy viszontbiztosítóban, amelynek központi irodája az Unióban van, akkor a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámítása céljából nem biztosítói holdingtársaságként kezelendők, noha kockázataik jellege nagyon hasonló. Ezért a szabályokat úgy kell módosítani, hogy a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számítása céljából a harmadik országbeli biztosítók vagy

viszontbiztosítók ilyen holdingtársaságait ugyanúgy kezeljék, mint a biztosítói holdingtársaságokat.

- (66) A 2009/138/EK irányelv és az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet²⁷ négy módszert ír elő a más pénzügyi szektorokba tartozó vállalkozások csoportszintű szavatolótőke-megfelelési számításba történő bevonására, beleértve a 2002/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott 1. és 2. módszert. Ez következetlen felügyeleti módszerekhez és egyenlőtlen versenyfeltételekhez vezet, és indokolatlan összetettséget eredményez. Ezért egyszerűsíteni kell a szabályokat annak érdekében, hogy a más pénzügyi szektorokba tartozó vállalkozások a szavatolótőke- és tőkekövetelmények kiszámítására vonatkozó ágazati szabályok alkalmazásával mindig hozzájáruljanak a csoportszintű szavatolótőke-megfeleléshez. Ezeket a szavatolótőke- és tőkekövetelményeket egyszerűen össze kell vonni a csoport biztosítói és viszontbiztosítói részének szavatolótőke- és tőkekövetelményeivel.
- (67) A jelenlegi szabályok értelmében a részesedő biztosítóknak és viszontbiztosítóknak korlátozott lehetőségük van arra, hogy egyszerűsített számításokat alkalmazzanak csoportszintű szavatolótőke-megfelelésük meghatározása céljából, amikor az 1. módszert, nevezetesen a konszolidált beszámolón alapuló módszert alkalmazzák. Ez aránytalan terhet jelent, különösen akkor, ha a csoportok nagyon kis méretű kapcsolt vállalkozásokban rendelkeznek részesedéssel. Ezért a részesedő vállalkozások számára lehetővé kell tenni, hogy előzetes felügyeleti jóváhagyás után egyszerűsített módszereket alkalmazva integrálják azokat a kapcsolt vállalkozásokat, amelyek mérete elhanyagolható a csoportszintű szavatolótőke-megfelelésben.
- (68) A szavatolótőke-elemek szintekre való besorolásakor figyelembe veendő dologi teher fogalma nincs meghatározva. Különösen az nem egyértelmű, hogy ez a fogalom hogyan alkalmazandó azokra a biztosítói holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra, amelyek közvetlen ügyfélként nem rendelkeznek szerződésekkel és kedvezményezettekkel. Ezért minimumkritériumokat kell bevezetni, hogy azonosíthatók legyenek azok az esetek, amikor egy biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság által kibocsátott szavatolótőke-elem tehermentes.
- (69) A csoportszintű szavatolótőke-szükséglet alsó korlátjának kiszámításakor figyelembe veendő vállalkozások körének összhangban kell lennie a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezetére rendelkezésre álló, figyelembe vehető szavatolótőkéhez hozzájáruló vállalkozások körével. Ezért az alsó korlát kiszámításakor figyelembe kell venni a harmadik országbeli biztosítókat és viszontbiztosítókat, a biztosítói holdingtársaságokat, a harmadik országbeli biztosítói holdingtársaságokat és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokat.
- (70) A minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet kiszámításának képlete olyan helyzeteket eredményezhet, amelyekben ez a minimum megközelíti a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletet vagy akár egyenlő azzal. Ilyen esetekben előfordulhat, hogy a csoport nem felel meg az említett minimumnak, holott a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletnek való megfelelése biztosított. Az ilyen nem szándékolt következményeket el kell kerülni. Ezért a számítási képletet úgy kell módosítani, hogy az egyes biztosítókhoz és viszontbiztosítókhoz hasonlóan a

²⁷

A Bizottság (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvenca II) kiegészítéséről (HL L 12., 2015.1.17., 1. o.).

minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet soha ne haladja meg a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet 45 %-át.

- (71) A csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámítása céljából a biztosítói holdingtársaságokat és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokat biztosítónak vagy viszontbiztosítónak kell tekinteni. Ez elvi tőkekövetelmények számítását vonja maga után ezeknél a vállalkozásoknál. Az ilyen számítások azonban soha nem jelenthetik azt, hogy a biztosítói holdingtársaságoknak és a vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak egyedi szinten meg kell felelniük ezeknek az elvi tőkekövetelményeknek.
- (72) Nincs olyan jogi rendelkezés, amely meghatározná, hogyan kell kiszámítani a csoportszintű szavatolótőke-megfelelést az 1. és 2. módszer kombinációjának alkalmazása esetén. Ez következetlen gyakorlatokhoz és bizonytalanságokhoz vezet, különösen a biztosítók és viszontbiztosítók csoportszintű szavatolótőke-szükségletéhez való 2. módszer szerinti hozzájárulása kiszámításának módjával kapcsolatban. Ezért a módszerek kombinációjának alkalmazása esetén egyértelművé kell tenni a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításának módját. A tőkekövetelmények lényeges növekedésének elkerülése érdekében egyértelművé kell tenni, hogy a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet kiszámítása céljából az ilyen részesedésekre nem kell részvénytőke kockázati tőkekövetelményt alkalmazni. Ugyanezen okból a devizaárfolyam-kockázati tőkekövetelményt csak az ilyen részesedéseknek az említett kapcsolt vállalkozások szavatolótőke-szükségletét meghaladó értékére kell alkalmazni. A részesedő biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni, hogy figyelembe vegyék az említett devizaárfolyam-kockázatok és a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet számításának alapjául szolgáló egyéb kockázatok közötti diverzifikációt.
- (73) Jelenleg a csoportfelügyeleti hatóságok a szavatolótőke-szükséglet, a biztosítástechnikai tartalékok vagy a kettő alapján határozhatnak meg olyan küszöbértékeket, amelyek felett a csoporton belüli ügyletek és a kockázatkonzentráció jelentősnek minősül. A küszöbértékek meghatározásához azonban más kockázatalapú mennyiségi vagy minőségi kritériumok is megfelelőek lehetnek, például a figyelembe vehető szavatolótőke. Ezért a csoportfelügyeleti hatóságoknak nagyobb rugalmasságot kell biztosítani a csoporton belüli jelentős ügylet vagy a jelentős kockázatkonzentráció meghatározásakor.
- (74) Előfordulhat, hogy a csoportfelügyeleti hatóságok elmulasztanak olyan csoporton belüli ügyletekre vonatkozó fontos információkat, amelyeket a jelenlegi szabályok értelmében nem kell jelenteni, különös tekintettel a harmadik országbeli biztosítókra és viszontbiztosítókra, a biztosítói holdingtársaságokra és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra vonatkozó információkra. Ezért felül kell vizsgálni a „jelentendő csoporton belüli ügyletek” fogalom meghatározását. Emellett a csoportfelügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy a „jelentendő csoporton belüli ügyletek” fogalmát úgy alakítsák ki, hogy az jobban illeszkedjen az egyes csoportok sajátosságaihoz.
- (75) A biztosítói holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok lehetnek biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportok anyavállalatai. Ebben az esetben a csoportfelügyeletet az ilyen holdingtársaságok összevont helyzete alapján kell alkalmazni. Mivel az ilyen holdingtársaságok által ellenőrzött biztosítók vagy viszontbiztosítók nem mindig képesek biztosítani a csoportfelügyeletre vonatkozó követelményeknek való megfelelést, biztosítani kell, hogy a csoportfelügyeleti

hatóságok megfelelő felügyeleti és végrehajtási hatáskörökkel rendelkezzenek ahhoz, hogy biztosítsák a csoportok 2009/138/EK irányelvnek való megfelelését. Ezért a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek²⁸ az (EU) 2019/878 európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁹ által a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre vonatkozóan bevezetett módosításaihoz hasonlóan a csoportfelügyeleti hatóságoknak rendelkezniük kell minimális hatáskörökkel a holdingtársaságok felett, ideértve a biztosítókra és viszontbiztosítókra csoportfelügyelet céljából alkalmazandó általános felügyeleti hatásköröket is.

- (76) Amennyiben a biztosítók vagy viszontbiztosítók olyan csoport részét képezik, amely csoport anyavállalatának központi irodája olyan harmadik országban található, amely a 2009/138/EK irányelv 260. cikkével összhangban nem tekinthető egyenértékűnek vagy ideiglenesen egyenértékűnek, a csoportfelügyelet gyakorlása nagyobb kihívást jelent. A csoportfelügyeleti hatóságok az említett irányelv 262. cikkével összhangban dönthetnek úgy, hogy úgynevezett „egyéb módszereket” alkalmaznak. Ezek a módszerek azonban nincsenek egyértelműen meghatározva, és az említett egyéb módszerek által elérendő célok bizonytalanok. Ezért pontosítani kell a többi módszer célját, beleértve a csoportfelügyeleti hatóságok által mérlegelendő minimális intézkedéseket is.
- (77) Az (EU) 2019/981 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet³⁰ kedvezményes elbánást vezetett be a hosszú távú tőkebefektetések tekintetében. Az időtartam alapú részvénytőke kockázati részmodulra, amelynek célja az is, hogy tükrözze a hosszabb távú befektetések alacsonyabb kockázatát, azonban nagyon korlátozott mértékben használható az Unióban, szigorúbb kritériumok vonatkoznak, mint a hosszú távú tőkebefektetésekre. Ezért úgy tűnik, hogy a hosszú távú tőkebefektetések mint új prudenciális kategória szükségtelenné teszi a meglévő időtartam alapú részvénytőke kockázati részmodult. Mivel nincs szükség két olyan különböző kedvezményes elbánásra, amelynek célja ugyanaz, hogy jutalmazza a hosszú távú befektetéseket, az időtartam alapú részvénytőke kockázati részmodult el kell hagyni. Annak elkerülése érdekében azonban, hogy ezek a módosítások kedvezőtlen hatásokkal járjanak, szerzett jogokra vonatkozó rendelkezést kell előírni azon biztosítók tekintetében, amelyek jelenleg az időtartam alapú részvénytőke kockázati részmodult alkalmazzák.
- (78) A zöld megállapodás környezet- és éghajlatvédelmi törekvéseinek megvalósításához nagy mennyiségű befektetést kell a magánszektorból, többek között a biztosítóktól és viszontbiztosítóktól a fenntartható beruházások felé irányítani. A 2009/138/EK irányelvnek a tőkekövetelményekre vonatkozó rendelkezései nem akadályozhatják a biztosítók és viszontbiztosítók fenntartható befektetéseit, hanem tükrözniük kell a környezeti szempontból káros tevékenységekbe történő befektetések teljes kockázatát.

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/878 irányelve (2019. május 20.) a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkefenntartási intézkedések tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 253. o.).

³⁰ A Bizottság (EU) 2019/981 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. március 8.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvenca II) kiegészítéséről szóló (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról (HL L 161., 2019.6.18., 1. o.).

Bár jelenleg nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték a környezeti vagy társadalmi szempontból káros és az egyéb befektetések közötti kockázatkülönbségekre, ezek a bizonyítékok a következő években már rendelkezésre állhatnak. A releváns bizonyítékok megfelelő értékelésének biztosítása érdekében az EIOPA-nak nyomon kell követnie a környezeti vagy társadalmi szempontból káros beruházások kockázati profiljára vonatkozó bizonyítékokat, és azokról 2023-ig jelentést kell tennie. Az EIOPA-nak a jelentésében adott esetben tanácsot kell adnia a 2009/138/EK irányelv, valamint az említett irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok módosításaival kapcsolatban. Az EIOPA azt is megvizsgálhatja, hogy helyénvaló lenne-e bizonyos, az éghajlatváltozással kapcsolatosaktól eltérő környezeti kockázatokat figyelembe venni, és ha igen, hogyan. Például, ha a bizonyítékok erre engednek következtetni, az EIOPA megvizsgálhatná, hogy szükség van-e az ezen irányelv által bevezetett forgatókönyv-elemzések kiterjesztésére az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokkal összefüggésben más környezeti kockázatokra is.

- (79) Az éghajlatváltozás hatással van, és még legalább a következő évtizedekben továbbra is hatással lesz a természeti katasztrófák gyakoriságára és súlyosságára, amit a környezetkárosodás és a környezetszennyezés valószínűleg tovább fog súlyosbítani. Ez a biztosítók és viszontbiztosítók katasztrófakockázatnak való kitettségét is megváltoztathatja, és érvénytelenítheti az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendeletben a katasztrófakockázatra vonatkozóan meghatározott standard paramétereket. Annak biztosítása érdekében, hogy ne legyen tartós eltérés a katasztrófakockázat standard paraméterei és a biztosítók és viszontbiztosítók ilyen kockázatoknak való tényleges kitettsége között, az EIOPA-nak rendszeresen felül kell vizsgálnia a katasztrófakockázati modul hatókörét és standard paramétereinek kalibrálását. E célból az EIOPA-nak figyelembe kell vennie az éghajlattudomány legfrissebb rendelkezésre álló bizonyítékait, és amennyiben eltérésekre derül fény, ennek megfelelően véleményt kell benyújtania a Bizottságnak.
- (80) A 2009/138/EK irányelv 308b. cikkének (12) bekezdésében meghatározott követelményeket módosítani kell a banki kerettel való összhang és az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében a tagállamok központi kormányzataival vagy központi bankjaival szembeni, bármely tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitettségek kezelése során. E célból az ilyen kitettségeket illetően szerzett jogokra vonatkozó rendelkezéseket kell bevezetni annak érdekében, hogy a releváns kitettségek mentesüljenek a kamatrészkockázati és a piacikockázat-koncentrációs tőkekövetelmények alól, feltéve, hogy a kitettségek 2020. január 1-je előtt merültek fel.
- (81) Egyes esetekben a biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportok nagymértékben támaszkodnak a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedés és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedés alkalmazására. Ez helytelenül mutathatja be a csoport tényleges szavatolótőke-megfelelési helyzetét. Ezért a biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportok számára elő kell írni, hogy tegyék közzé annak a feltételezésnek a szavatolótőke-megfelelési helyzetükre gyakorolt hatását, hogy az átmeneti intézkedésekből származó szavatolótőke nem áll rendelkezésre a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezésére. A felügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra is, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak annak érdekében, hogy az intézkedések alkalmazása megfelelően tükrözze a csoport pénzügyi helyzetét. Ezek az intézkedések azonban nem érinthetik az említett

átmeneti intézkedéseknek a kapcsolt biztosítók vagy viszontbiztosítók által az egyéni szavatoló-tőke-szükségletük kiszámításakor történő alkalmazását.

- (82) A 2009/138/EK irányelv, felügyeleti jóváhagyás függvényében, átmeneti intézkedéseket ír elő a kockázatmentes hozamgörbére és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozóan, amelyek a 2016 előtt kötött, biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeket keletkeztető szerződések tekintetében alkalmazandók. Míg az átmeneti intézkedéseknek arra kell ösztönözniük a vállalkozásokat, hogy a lehető leghamarabb tegyenek lépéseket az említett irányelvnek való megfelelés irányába, azoknak az átmeneti intézkedéseknek az alkalmazása, amelyeket első alkalommal jóval 2016 után hagytak jóvá, valószínűleg lelassítja az említett irányelvnek való megfelelés felé vezető utat. Ezen átmeneti intézkedések alkalmazásának jóváhagyását ezért azokra az esetekre kell korlátozni, amikor egy biztosító vagy viszontbiztosító először kerül a 2009/138/EK irányelv szabályainak hatálya alá, a biztosító vagy viszontbiztosító biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésállományt vett át, és az átadó vállalkozás az átruházást megelőzően átmeneti intézkedést alkalmazott az adott állományhoz kapcsolódó kötelezettségek tekintetében.
- (83) Az Egyesült Királyság 2020. február 1-jén vált harmadik országgá, és az uniós jog alkalmazása az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban 2020. december 31-én megszűnt. Mivel a 2009/138/EK irányelv több olyan rendelkezést is tartalmaz, amely egyes tagállamok sajátosságaival foglalkozik, amennyiben ezek a rendelkezések kifejezetten az Egyesült Királyságot érintik, elavultak, ezért azokat el kell hagyni.
- (84) A 2009/138/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,
- ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2009/138/EK irányelv módosításai

A 2009/138/EK irányelv a következőképpen módosul:

- (1) A 2. cikk (3) bekezdése a) pontjának iv. alpontja helyébe a következő szöveg lép:
- „iv. a jelenleg Írországon létező, fel nem mondható állandó egészségbiztosítás-típusok;”.
- (2) A 4. cikk (1) bekezdésében az a) és a b) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „a) a vállalkozás éves bruttó díjelőírása nem haladja meg a 15 000 000 EUR-t;
- b) a vállalkozás 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékai nem haladják meg az 50 000 000 EUR-t;”.
- (3) A 6. cikk a következőképpen módosul:
- (a) az (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „a) a segítségnyújtás közúti gépjárművet érintő baleset vagy meghibásodás esetén történik, és a baleset vagy meghibásodás annak a tagállamnak a területén következik be, ahol a biztosítási fedezetet nyújtó vállalkozás működik, vagy egy szomszédos országban;”
- (b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az 1. bekezdés b) pontjának i. és ii. alpontjában említett esetben az a feltétel, mely szerint a balesetnek vagy a meghibásodásnak azon vállalkozás szerinti tagállam területén kell bekövetkeznie, amely a fedezetet nyújtja, nem alkalmazandó, amennyiben a kedvezményezett a fedezetet nyújtó szervezet tagja, és a javító szolgáltatást, illetve a jármű elszállítását egyszerűen egy tagsági kártya bemutatását követően az érintett országban egy hasonló szervezet végzi el minden további díj megfizetése nélkül, viszonyossági szerződés alapján.”;

- (c) a (3) bekezdést el kell hagyni.
- (4) A 8. cikk 3. pontját el kell hagyni.
- (5) A 13. cikk a következőképpen módosul:

- (a) a 7. pont b) pontját el kell hagyni;
- (b) a szöveg a következő 10a., 10b., 10c. és 10d. ponttal egészül ki:

„10a. »alacsony kockázati profilú vállalkozás«: olyan biztosító vagy viszontbiztosító, amely megfelel a 29a. cikkben meghatározott feltételeknek, és amelyet a 29b. cikkel összhangban ilyennek minősítenek;

10b. »könyvvizsgáló cég«: a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* 2. cikkének 3. pontjában meghatározott könyvvizsgáló cég;

10c. »jog szerinti könyvvizsgáló«: a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* 2. cikkének 2. pontjában meghatározott jog szerinti könyvvizsgáló;

10d. »alacsony kockázati profilú csoport«: olyan csoport, amely megfelel a 213a. cikkben megállapított feltételeknek, és amelyet a csoportfelügyeleti hatóság az említett cikk (2) bekezdésével összhangban ilyennek minősített;

* Az Európai Parlament és a Tanács 2006/43/EK irányelve (2006. május 17.) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatairól, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.).”;

- (c) a 15. és a 16. pont helyébe a következő szöveg lép:

„15. »anyavállalat«: a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* 22. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett anyavállalkozás, valamint az a vállalkozás, amelyet a felügyeleti hatóságok ezen irányelv 212. cikkével összhangban anyavállalatnak tekintenek;

„16. »leányvállalat«: a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett leányvállalkozás, beleértve azok leányvállalkozásait is, valamint az a vállalkozás, amelyet a felügyeleti hatóságok ezen irányelv 212. cikkével összhangban leányvállalatnak tekintenek;

* Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).”;

- (d) a 18. pontban a „83/349/EGK tanácsi irányelv 1. cikkében” szövegrész helyébe a „2013/34/EU irányelv 22. cikkének (1) és (2) bekezdésében” szövegrész lép;
- (e) a 19. pont helyébe a következő szöveg lép:

„19. »csoporton belüli ügylet«: minden olyan ügylet, amelynek révén a biztosítót vagy viszontbiztosítót, a harmadik országbeli biztosítót vagy viszontbiztosítót, a biztosítói holdingtársaságot vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságot közvetlenül vagy közvetve ugyanazon csoportba tartozó egyéb vállalkozáshoz, vagy az abban a csoportban részt vevő vállalkozással szoros kapcsolatban álló bármely természetes vagy jogi személyhez valamely – szerződéses vagy azon kívüli, pénzbeli ellenszolgáltatással járó, vagy anélküli – kötelezettség teljesítésére irányuló szoros kapcsolat fűzi;”

(f) a 22. pont a következőképpen módosul:

- i. az a) pontban a „2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontjában” szövegrész helyébe a „2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában” szövegrész lép;

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.);

- ii. a b) pont i. alpontjában a „2004/39/EK irányelvben” szövegrész helyébe a „2014/65/EU irányelvben” szövegrész lép;

(g) a 25. pont a következőképpen módosul:

- i. az a) pontban a „2006/48/EK irányelv 4. cikke (1), (5) és (21) bekezdésének” szövegrész helyébe az „575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet* 4. cikke (1) bekezdése 1., 18. és 26. pontjának;

* Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.)” szövegrész lép;

- ii. a c) pontban a „2004/39/EK irányelv” szövegrész helyébe a „2014/65/EU irányelv” szövegrész lép;

(h) a 27. pont a következőképpen módosul:

- i. a c) pont ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

13 600 000 EUR összegű nettó árbevétel, a 2013/34/EU irányelv 2. cikkének 5. pontja értelmében;”

- ii. a „83/349/EGK irányelvben” szövegrész helyébe a „2013/34/EU irányelvben” szövegrész lép;

(i) a szöveg a következő 41. ponttal egészül ki:

„41. »szabályozott vállalkozás«: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 4. pontja szerinti szabályozott vállalkozás vagy az (EU) 2016/2341 irányelv 6. cikkének 1. pontja szerinti foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény.”

(6) A 18. cikk (1) bekezdése a következő i) ponttal egészül ki:

„i) annak jelzése, hogy egy másik tagállamban a közvetlen biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenység megkezdésének vagy más szabályozott vállalkozás

vagy biztosításértékesítő üzleti tevékenysége megkezdésének engedélyezésére irányuló kérelmet elutasították vagy visszavonták-e, valamint az elutasítás vagy visszavonás indokainak jelzése.”

- (7) A 23. cikk (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:
„f) az a piac, ahol az érintett biztosító vagy viszontbiztosító működni kíván;”.
- (8) A 24. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében a „2004/39/EK irányelv” szövegrész helyébe a „2014/65/EU irányelv” szövegrész lép.
- (9) A 25. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel* létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság, EIOPA) értesíteni kell minden elutasított engedélykérelemről, ezzel együtt a kérelmező vállalkozás kilétéről és az elutasítás indokairól is. Az EIOPA naprakész adatbázist tart fenn ezen információkról, és a felügyeleti hatóságok számára hozzáférést biztosít az adatbázishoz.

* Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).”

- (10) A 25a. cikkben az „1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁶ létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság, EIOPA)” szövegrész helyébe az „EIOPA-t” szövegrész lép.
- (11) A 26. cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) Amennyiben az (1) bekezdés értelmében több felügyeleti hatósággal kell konzultációt folytatni, bármelyik érintett felügyeleti hatóság felkérheti a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát az engedélykérelem közös értékelésére. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága a végső határozat meghozatalakor figyelembe veszi a közös értékelés következtetéseit.”
- (12) A 29. cikk a következőképpen módosul:
- (a) a (3) és (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelvben megállapított követelményeket a biztosítók vagy viszontbiztosítók üzleti tevékenységei szerinti kockázatok jellegéhez, nagyságrendjéhez és összetettségéhez igazodóan alkalmazzák, különös tekintettel az alacsony kockázati profilúnak minősített vállalkozásokra.

(4) A Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok, valamint szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok figyelembe veszik az arányosság elvét, ezáltal garantálva ezen irányelv arányos alkalmazását, különös tekintettel az alacsony kockázati profilú vállalkozásokra.

Az EIOPA által az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban benyújtott szabályozástechnikai standardtervezetek, az említett rendelet 15. cikkével összhangban benyújtott végrehajtás-technikai standardtervezetek, valamint az említett rendelet 16. cikkével összhangban kiadott iránymutatások

és ajánlások garantálják ezen irányelv arányos alkalmazását, különös tekintettel az alacsony kockázati profilú vállalkozásokra.”;

(b) a cikk a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Bizottság a 29a. cikk (1) bekezdésének e), f) és h) pontjában foglalt kritériumokat meghatározó vagy kiigazító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el.

(6) Annak érdekében, hogy az arányosság alkalmazása során biztosítva legyen a felügyeleti módszerek következetessége, az EIOPA iránymutatásokat dolgoz ki a közös felügyeleti eszközök megkönnyítése és a biztosítók és viszontbiztosítók alacsony kockázati profilú vállalkozásként való besorolása során alkalmazandó módszertan további pontosítása érdekében.”

(13) A szöveg a következő 29a–29e. cikkel egészül ki:

„29a. cikk

Az alacsony kockázati profilú vállalkozások azonosításának kritériumai

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók a 29b. cikkben meghatározott eljárás szerint alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősüljenek, amennyiben a besorolást megelőző két egymást követő pénzügyi évben megfelelnek a következő kritériumoknak:

(a) Az életbiztosítók és a 73. cikkel összhangban életbiztosítási és nem-életbiztosítási tevékenységet egyaránt végző olyan biztosítók esetében, amelyek életbiztosítási tevékenységeihez kapcsolódó biztosítástechnikai tartalékai a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékainak legalább 20 %-át teszik ki, és amelyek nem-életbiztosítási tevékenységekhez kapcsolódó éves bruttó díjbevétele nem éri el a teljes éves bruttó díjelőírás 40 %-át, az alábbi kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:

- i. a 105. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett kamatláb-kockázati részmodul nem haladja meg a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;
- ii. az azon székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban megkötött biztosítások összértéke, amelyben a vállalkozás a 14. cikkel összhangban megkapta az engedélyét, nem haladja meg a vállalkozás teljes éves bruttó díjelőírásának 5 %-át;
- iii. a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékok nem haladják meg az 1 000 000 000 EUR-t;
- iv. a nem hagyományos befektetések nem haladják meg az összes befektetés 20 %-át;

- v. a vállalkozás üzleti tevékenysége nem terjed ki viszontbiztosítási tevékenységekre a teljes éves bruttó díjbevételenek 50 %-át meghaladó mértékben.

A ii. és v. alpontban meghatározott kritériumok nem vonatkoznak a zárt biztosítókra és a zárt viszontbiztosítókra.

- (b) Azon nem-életbiztosítók és a 73. cikkel összhangban életbiztosítási és nem-életbiztosítási tevékenységet egyaránt végző olyan biztosítók esetében, amelyek nem-életbiztosítási tevékenységeihez kapcsolódó éves bruttó díjbevétele eléri legalább a teljes éves bruttó díjbevétele 40 %-át, és amelyek életbiztosítási tevékenységeihez kapcsolódó biztosítástechnikai tartalékai a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékainak kevesebb mint 20 %-át teszik ki, az alábbi kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:

- i. a viszontbiztosítás nélküli átlagos egyesített arányszám az utolsó három évben kevesebb mint 100 %;
- ii. az azon székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban megkötött biztosítások összértéke, amelyben a vállalkozás a 14. cikkel összhangban megkapta az engedélyét, nem haladja meg a vállalkozás teljes éves bruttó díjelőírásának 5 %-át;
- iii. az éves bruttó díjelőírás nem haladja meg a 100 000 000 EUR-t;
- iv. az I. melléklet A. szakaszának 3–7., 14. és 15. ágazatában az éves bruttó díjelőírások összege nem haladja meg a nem-életbiztosítási ág teljes éves díjelőírásának 30 %-át;
- v. a nem hagyományos befektetések nem haladják meg az összes befektetés 20 %-át;
- vi. a vállalkozás üzleti tevékenysége nem terjed ki viszontbiztosítási tevékenységekre a teljes bruttó díjbevételenek 50 %-át meghaladó mértékben.

A ii. és vi. alpontban meghatározott kritériumok nem vonatkoznak a zárt biztosítókra és a zárt viszontbiztosítókra.

- (c) A 73. cikkel összhangban életbiztosítási és nem-életbiztosítási tevékenységet egyaránt végző olyan biztosítók esetében, amelyek életbiztosítási tevékenységeihez kapcsolódó biztosítástechnikai tartalékai a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékainak legalább 20 %-át teszik ki, és amelyek nem-életbiztosítási tevékenységekhez kapcsolódó éves bruttó díjbevétele eléri legalább a teljes éves bruttó díjbevétele 40 %-át, az alábbi kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:

- i. a 105. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett kamatlábckockázati részmodul nem haladja meg a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;

- ii. a viszontbiztosítás nélküli átlagos egyesített arányszám az utolsó három évben kevesebb mint 100 %;
- iii. a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megterülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékok nem haladják meg az 1 000 000 000 EUR-t;
- iv. az éves bruttó díjelőírás nem haladja meg a 100 000 000 EUR-t;
- v. az azon székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban megkötött biztosítások összértéke, amelyben a vállalkozás a 14. cikkkel összhangban megkapta az engedélyét, nem haladja meg a vállalkozás teljes éves bruttó díjelőírásának 5 %-át;
- vi. az I. melléklet A. szakaszának 3–7., 14. és 15. ágazatában az éves bruttó díjelőírás összege nem haladja meg a nem-életbiztosítási ág teljes éves díjelőírásának 30 %-át;
- vii. a nem hagyományos befektetések nem haladják meg az összes befektetés 20 %-át;
- viii. a vállalkozás üzleti tevékenysége nem terjed ki viszontbiztosítási tevékenységekre a teljes éves bruttó díjbevételeinek 50 %-át meghaladó mértékben.

Az v. és viii. alpontban meghatározott kritériumok nem vonatkoznak a zárt biztosítókra és a zárt viszontbiztosítókra.

E cikk alkalmazásában a hagyományos befektetések a kötvényekből, részvényekből, pénzeszközökből és pénzeszköz-egyenértékesekből, valamint betétekből állnak, és az összes befektetés magában foglalja az összes eszközt, beleértve a származtatott termékeket is, kivéve a befektetési egyégekhez/indexhez kötött szerződéseket fedező befektetéseket, a saját használatra szánt ingatlanokat, a saját használatra szánt gépeket és berendezéseket és a saját használatra szánt, építés alatt álló ingatlanokat.

(2) Azon biztosítók és viszontbiztosítók esetében, amelyek két évnél rövidebb ideje kaptak engedélyt a 14. cikkkel összhangban, az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumoknak való megfelelést csak a besorolást megelőző utolsó pénzügyi év tekintetében kell értékelni.

(3) A következő biztosítók és viszontbiztosítók soha nem sorolhatók az alacsony kockázati profilú vállalkozások közé:

- (a) a szavatolótőke-szükséglet kiszámításához jóváhagyott részleges vagy teljes belső modellt alkalmazó vállalkozások, a VI. fejezet 4. szakaszának 3. alszakaszában meghatározott teljes és részleges belső modellekre vonatkozó követelményekkel összhangban;
- (b) a 212. cikk értelmében vett biztosítói csoport anyavállalatai, amelyekre a 213. cikk (2) bekezdésének a) vagy b) pontjával összhangban csoportfelügyelet vonatkozik, kivéve, ha a csoport alacsony kockázati profilú csoportként van besorolva.

A besorolás folyamata a kritériumoknak megfelelő vállalkozások esetén

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a 29a. cikk (1) és (3) bekezdésében meghatározott feltételeket teljesítő biztosítók és viszontbiztosítók az alacsony kockázati profilú vállalkozásként való besorolásuk érdekében bejelenthessék a felügyeleti hatóságnál a kritériumoknak való megfelelésüket.
- (2) A biztosítónak vagy a viszontbiztosítónak az e cikk (1) bekezdésében említett bejelentést annak a tagállamnak a felügyeleti hatóságánál kell benyújtania, amely a 14. cikkben említett előzetes engedélyt kiadta. A bejelentésnek a következők mindegyikét tartalmaznia kell:
 - (a) a 29a. cikkben meghatározott, az adott vállalkozásra alkalmazandó valamennyi kritériumnak való megfelelés bizonyítéka;
 - (b) nyilatkozat arról, hogy a vállalkozás a következő három éven belül nem tervez olyan stratégiai változtatást, amely a 29a. cikkben meghatározott kritériumoknak való meg nem feleléshez vezetne;
 - (c) a vállalkozás által végrehajtani kívánt arányossági intézkedések előzetes azonosítása, különösen abban az esetben, ha a legjobb becslés szerinti egyszerűsítést kívánják alkalmazni, és annak feltüntetése, hogy a vállalkozás tervezi-e az egyszerűsített módszer alkalmazását a 77. cikk (7) bekezdésében meghatározott biztosítástechnikai tartalékok kiszámítására.
- (3) A felügyeleti hatóság az e cikk (1) bekezdésében említett bejelentés kézhezvételétől számított egy hónapon belül kifogást emelhet az alacsony kockázati profilú vállalkozásként való besorolás ellen, kizárólag a 29a. cikkben előírt feltételeknek való meg nem felelésre hivatkozva. A felügyeleti hatóságnak a besorolással szembeni kifogásról szóló határozatát írásban kell meghoznia, és meg kell indokolnia az egyet nem értését. Ilyen határozat hiányában a biztosítót alacsony kockázati profilú vállalkozásnak kell minősíteni a kifogás megtételére fennálló egy hónapos időszak végétől vagy egy korábbi időponttól kezdődően, amennyiben a felügyeleti hatóság korábban a kritériumoknak való megfelelést megerősítő határozatot adott ki.
- (4) A felügyeleti hatóságokhoz [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen irányelv hatálybalépésének napja]-t követő első hat hónapon belül beérkezett kérelmek tekintetében a (2) bekezdésben említett időszak két hónappal meghosszabbodik.
- (5) A biztosítók és viszontbiztosítók mindaddig alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősülnek, amíg az ilyen besorolás e bekezdéssel összhangban meg nem szűnik.

Amennyiben egy alacsony kockázati profilú vállalkozás már nem felel meg a 29a. cikk (1) bekezdésében meghatározott valamelyik kritériumnak, erről haladéktalanul tájékoztatnia kell a felügyeleti hatóságot. Amennyiben e meg nem felelés két egymást követő évben folyamatosan fennáll, a vállalkozásnak értesítenie kell a felügyeleti hatóságot erről a helyzetről, és a harmadik pénzügyi évtől kezdve nem minősül alacsony kockázati profilú vállalkozásnak.

Ha egy alacsony kockázati profilú vállalkozás már nem felel meg a 29a. cikk (3) bekezdésében meghatározott valamelyik feltételnek, a vállalkozásnak

haladéktalanul értesítenie kell a felügyeleti hatóságot, és a következő pénzügyi évtől kezdve nem minősül alacsony kockázati profilú vállalkozásnak.

29c. cikk

Az arányossági intézkedések alkalmazása az alacsony kockázati profilúnak minősülő vállalkozások által

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az egyes arányossági intézkedésekben meghatározott egyedi követelmények sérelme nélkül az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősülő biztosítók és viszontbiztosítók alkalmazhassák a 35. cikk (5a) bekezdésében, a 41. cikkben, a 45. cikk (1b) bekezdésében, a 45. cikk (5) bekezdésében, a 45a. cikk (5) bekezdésében, az 51. cikk (6) bekezdésében, az 51a. cikk (1) bekezdésében, a 77. cikk (7) bekezdésében és a 144a. cikk (4) bekezdésében előírt összes arányossági intézkedést, valamint az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt bármely arányossági intézkedést.
- (2) Amennyiben a felügyeleti hatóságnak komoly aggályai vannak egy alacsony kockázati profilú vállalkozás kockázati profiljával kapcsolatban, a felügyeleti hatóság kivételes körülmények között felkérheti az érintett vállalkozást, hogy a vállalkozás szervezetére gyakorolt hatásra és a kockázati profilja sajátosságaira vagy változására tekintettel tartózkodjon az (1) bekezdésben felsorolt egy vagy több arányossági intézkedés alkalmazásától, feltéve, hogy ezt írásban megindokolja.

29d. cikk

Az arányossági intézkedések alkalmazása az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak nem minősülő vállalkozások által

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak nem minősülő biztosítók és viszontbiztosítók – a felügyeleti hatóság előzetes jóváhagyásával – alkalmazhassák a 35. cikk (5a) bekezdésében, a 41. cikkben, a 45. cikk (1b) bekezdésében, a 45. cikk (5) bekezdésében, a 77. cikk (7) bekezdésében és a 144a. cikk (4) bekezdésében előírt bármely arányossági intézkedést, valamint az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt bármely arányossági intézkedést.

A biztosítónak vagy viszontbiztosítónak írásban jóváhagyás iránti kérelmet kell benyújtania a felügyeleti hatósághoz. A kérelemnek a következők mindegyikét tartalmaznia kell:

- (a) a használni kívánt arányossági intézkedések felsorolása, valamint annak indoklása, hogy alkalmazásuk miért indokolt a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével összefüggésben;
- (b) a vállalkozás kockázati profiljára vonatkozó bármely egyéb lényeges információ;
- (c) nyilatkozat arról, hogy a vállalkozás a következő három éven belül nem tervez olyan stratégiai változtatást, amely hatással lenne a vállalkozás kockázati profiljára.

(2) A felügyeleti hatóság a kézhezvételtől számított két hónapon belül értékeli a kérelmet, és tájékoztatja a vállalkozást annak jóváhagyásáról vagy elutasításáról, valamint az engedélyezett arányossági intézkedésekről. Amennyiben a felügyeleti hatóság bizonyos feltételek mellett hagyja jóvá az arányossági intézkedések alkalmazását, a jóváhagyó határozatnak tartalmaznia kell e feltételek indokolását. A felügyeleti hatóságnak a vállalkozás által benyújtott kérelemben felsorolt egy vagy több arányossági intézkedés alkalmazásával szembeni kifogására vonatkozó határozatát írásban kell meghoznia, és azt meg kell indokolnia. Ezeknek az indokoknak a vállalkozás kockázati profiljához kell kapcsolódniuk.

(3) A felügyeleti hatóság az értékelés elvégzéséhez szükséges bármely további információt bekérhet. A (2) bekezdésben említett értékelési időszakot fel kell függeszteni a felügyeleti hatóságok információkérésének időpontja és az arra az érintett vállalkozás által adott válasz kézhezvétele közötti időszakra. A felügyeleti hatóság további kérései nem eredményezik az értékelési időszak felfüggesztését.

(4) A felügyeleti hatóságokhoz [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen irányelv alkalmazásának kezdőnapja]-t követő első hat hónapon belül beérkezett kérelmek tekintetében a (2) bekezdésben említett időszak négy hónap.

(5) Az arányossági intézkedések alkalmazására vonatkozó jóváhagyás bármikor módosítható vagy visszavonható, ha a biztosító vagy viszontbiztosító kockázati profilja megváltozott. A hatóságnak ennek megfelelően írásban kell megindokolnia a határozatát.

29e. cikk

Az arányossági intézkedések alkalmazásának nyomon követése

(1) A tagállamok előírják az arányossági intézkedéseket alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy a 35. cikkben említett felügyeleti célokra szolgáltatandó információk részeként évente tájékoztassák felügyeleti hatóságaikat az alkalmazott arányossági intézkedésekről.

(2) A 29c. cikk (1) bekezdésében vagy a 29d. cikk (1) bekezdésében említett valamely arányossági intézkedést [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen irányelv hatálybalépésének napja]-ig alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók a 29b., 29c. és 29d. cikkben meghatározott követelmények alkalmazása nélkül, legfeljebb négy pénzügyi évig továbbra is alkalmazhatják ezeket az intézkedéseket.”;

(14) A 30. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) bekezdés szerinti pénzügyi felügyelet magában foglalja a biztosító vagy viszontbiztosító teljes tevékenységére vonatkozóan a vállalkozás irányítási rendszerének, fizetőképességének, a biztosítástechnikai tartalékok képzésének, a vállalkozás eszközeinek és a figyelembe vehető szavatolótőkének a székhely szerinti tagállamban – az uniós szinten elfogadott rendelkezések alapján alkotott szabályokkal vagy követett gyakorlattal összhangban – történő ellenőrzését.”

(15) A rendelet szövege a következő 33a. cikkel egészül ki:

„33a. cikk

Felügyeleti együttműködés a székhely szerinti és a fogadó felügyeleti hatóságok között

(1) A biztosítók és viszontbiztosítók által a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzett jelentős határokon átnyúló

tevékenységek esetében a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága együttműködik a fogadó tagállam felügyeleti hatóságával annak értékelése érdekében, hogy a biztosító egyértelműen tisztában van-e azokkal a kockázatokkal, amelyekkel a fogadó tagállamban szembesül vagy szembesülhet.

Ennek az együttműködésnek legalább a következőkre kell kiterjednie:

- a) az irányítási rendszer – beleértve a központi iroda vezetésének azon képességét, hogy megértse a határokon átnyúló piaci sajátosságokat –, a kockázatkezelési eszközök, a meglévő belső ellenőrzések és a határokon átnyúló üzleti tevékenységekre vonatkozó megfelelési eljárások;
- b) a kiszervezési megállapodások és forgalmazási partnerségek;
- c) az üzleti stratégia és kárigénykezelés;
- d) a fogyasztóvédelem.

(2) A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága kellő időben tájékoztatja a fogadó tagállam felügyeleti hatóságát a határokon átnyúló tevékenységgel kapcsolatos felügyeleti felülvizsgálati folyamatának eredményéről, amennyiben lehetséges problémákat azonosított a fogadó tagállamban alkalmazandó rendelkezéseknek való megfeleléssel kapcsolatban.

(3) E cikk alkalmazásában a „jelentős határokon átnyúló tevékenységek” a biztosító vagy viszontbiztosító által a letelepedés joga alapján végzett biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységek, valamint a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján egy adott fogadó tagállamban végzett olyan biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységek, amelyek meghaladják a vállalkozás éves bruttó díjelőírásának 5 %-át, a vállalkozás legutolsó rendelkezésre álló pénzügyi kimutatása alapján mérve.”

(16) A 35. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok előírják, hogy a biztosítók vagy viszontbiztosítók adják meg a felügyeleti hatóságoknak a felügyelethez szükséges tájékoztatást, figyelembe véve a 27. és 28. cikkben meghatározott felügyeleti célkitűzéseket és a 29. cikkben meghatározott általános felügyeleti elveket.”;

(b) a szöveg a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Figyelembe véve az (1) és (2) bekezdésben előírt információkat, valamint a (3) és (4) bekezdésben meghatározott elveket, a tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók rendszeres felügyeleti jelentést nyújtsanak be a felügyeleti hatóságoknak, amely tartalmazza a vállalkozás üzleti tevékenységére és teljesítményére, irányítási rendszerére, kockázati profiljára, fizetőképességi célú értékelésére és tőkekezelésére vonatkozó információkat a jelentési időszak tekintetében.

A rendszeres felügyeleti jelentést a következő gyakorisággal kell benyújtani:

- (a) az alacsony kockázati profilú vállalkozások esetében háromévente;
- (b) az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak nem minősülő biztosítók és viszontbiztosítók esetében legalább háromévente.”;
- (c) a (6), (7) és (8) bekezdést el kell hagyni;
- (d) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A Bizottság a 301a. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben a felügyeleti jelentéstételi követelmények megfelelő mértékű konvergenciája érdekében meghatározza az e cikk (1)–(4) bekezdésében említett tájékoztatásra vonatkozó szabályokat, valamint a zárt biztosítókra és a zárt viszontbiztosítókra vonatkozó korlátozott felügyeleti jelentéstétel kritériumait, figyelembe véve e konkrét vállalkozástípusok kockázatainak jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.”;

- (e) a (10) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA a rendszeres felügyeleti jelentéstétellel kapcsolatos végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) és (2) bekezdésben említett információk – köztük adott esetben a jelentéstételi követelményeket aktiváló kockázatalapú küszöbértékekre, vagy bizonyos típusú vállalkozások, például zárt biztosítók és viszontbiztosítók konkrét információk alóli, e vállalkozástípusok kockázatainak jellegével, nagyságrendjével és összetettségével indokolható mentességére vonatkozó tájékoztatás – felügyeleti hatóságoknak való benyújtását szolgáló mintadokumentumokra vonatkozóan.”

- (f) a (11) bekezdést el kell hagyni;

- (g) a cikk a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Az EIOPA a következők érdekében [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = 2 évvel a közzététel időpontja után]-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak az integrált adatgyűjtés kidolgozására irányuló lehetséges intézkedésekről, beleértve a jogszabályi változásokat is:

- (a) a biztosítási ágazat és az egyéb pénzügyi ágazatok adatszolgáltatási keretei közötti átfedések és következetlenségek csökkentése; valamint
- (b) az adatszabványosítás és a bármely uniós beszámolási keret alapján már bejelentett adatoknak az érintett, uniós és nemzeti illetékes hatóságok által történő hatékony megosztásának és felhasználásának javítása.

Az EIOPA prioritásként kezeli a kollektív befektetési formákra és a származtatott termékekre vonatkozó információkat, de nem korlátozódik azokra.

Az első albekezdésben említett jelentés elkészítésekor az EIOPA szorosan együttműködik a többi európai felügyeleti hatósággal és az Európai Központi Bankkal, és adott esetben bevonja az illetékes nemzeti hatóságokat.”

- (17) A rendelet szövege a következő 35a. cikkel egészül ki:

„35a. cikk

A rendszeres kvantitatív felügyeleti jelentéstételre vonatkozó, a felügyeleti hatóságok által biztosított mentességek és könnyítések

„(1) A 129. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben a 35. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett, előre meghatározott időszakok egy évnél rövidebbek, az érintett felügyeleti hatóságok

könnyíthetnek a rendszeres felügyeleti jelentéstétel követelményein, amennyiben

- a) e jelentéstétel túlzott terhet jelentene a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegéhez, nagyságához és összetettségéhez képest,
- b) a jelentéstételre legalább évente sor kerül.

A rendszeres felügyeleti jelentéstétellel kapcsolatos követelmény ilyen enyhítése csak azon vállalkozások számára biztosítható, amelyek nem képviselik egy adott tagállam életbiztosítási és nem-életbiztosítási, illetve viszontbiztosítási piacának több mint 20 %-át, ahol a nem-életbiztosítási piaci részesedés a bruttó díjelőírásokon, az életbiztosítási piaci részesedés pedig a bruttó biztosítástechnikai tartalékokon alapul.

Az e könnyítésre való jogosultság megállapításakor a felügyeleti hatóságok előnyt biztosítanak az alacsony kockázati profilú vállalkozások számára.

(2) Az érintett felügyeleti hatóságok könnyíthetnek a rendszeres felügyeleti jelentéstételi kötelezettségen vagy mentesíthetik a biztosítókat és viszontbiztosítókat a tételes jelentés készítése alól, amennyiben

- a) e jelentéstétel túlzott terhet jelentene a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegéhez, nagyságához és összetettségéhez képest,
- b) e jelentéstétel nem szükséges a vállalkozás tényleges felügyeletéhez,
- c) a mentesítés nem gyengíti az érintett pénzügyi rendszerek stabilitását az Unióban, valamint
- d) a vállalkozás kérésre rendelkezésre tudja bocsátani az információkat.

A felügyeleti hatóságok nem mentesíthetik a tételes jelentés készítése alól a 212. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében valamely csoport részeként működő biztosítókat vagy viszontbiztosítókat, kivéve, ha a vállalkozás kielégítő módon igazolni tudja a felügyeleti hatóság számára, hogy a tételes jelentés készítése nem helyénvaló, tekintettel a csoport üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegére, nagyságára és összetettségére és figyelemmel a pénzügyi stabilitásra vonatkozó célkitűzésre.

Tételes jelentés készítése alóli mentesség csak azon vállalkozások számára adható, amelyek nem képviselik adott tagállam életbiztosítási vagy nem-életbiztosítási, illetve viszontbiztosítási piacának több mint 20 %-át, ahol a nem-életbiztosítási piaci részesedés a bruttó díjelőírásokon, az életbiztosítási piaci részesedés pedig a bruttó biztosítástechnikai tartalékokon alapul. Az e könnyítésre vagy mentességre való jogosultság megállapításakor a felügyeleti hatóságok előnyt biztosítanak az alacsony kockázati profilú vállalkozások számára.

(3) A zárt biztosítók és a zárt viszontbiztosítók mentesülnek a rendszeres tételes felügyeleti jelentéstétel alól, amennyiben a 35. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett, előre meghatározott időszakok egy évnél rövidebbek, feltéve, hogy mindkét alábbi feltételnek megfelelnek:

- (a) valamennyi biztosított személy és kedvezményezett a következők bármelyike:

- azon csoporthoz tartozó jogi személy, amelynek a zárt biztosító vagy zárt viszontbiztosító a részét képezi,
 - e csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek, feltéve, hogy az e természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;
- (b) a zárt biztosító és a zárt viszontbiztosító biztosítási kötelezettségei, illetve a viszontbiztosítási kötelezettségek alapjául szolgáló biztosítási szerződések nem tartalmaznak semmiféle kötelező felelősségbiztosítást.
- (4) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában, a felügyeleti felülvizsgálati folyamat részeként, az alacsony kockázati profilúnak minősülő vállalkozások tekintetében a felügyeleti hatóságok értékelik, hogy az információk benyújtása túlzott terhet jelentene-e a vállalkozás kockázatainak jellegéhez, nagyságrendjéhez és összetettségéhez képest, figyelembe véve legalább a következőket:
- (a) a vállalkozás befektetéseiből eredő piaci kockázatok,
 - (b) a kockázatkoncentrációk szintje,
 - (c) a vállalkozás eszközeinek kezelése kapcsán a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges hatások,
 - (d) a vállalkozás felügyeleti célból történő információszolgáltatásra irányuló rendszerei és struktúrai és az (5) bekezdésben említett írott szabályzat.
- (5) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában, a felügyeleti felülvizsgálati folyamat részeként, az alacsony kockázati profilúnak nem minősülő vállalkozások tekintetében a felügyeleti hatóságok értékelik, hogy az információk benyújtása túlzott terhet jelentene-e a vállalkozás kockázatainak jellegéhez, nagyságrendjéhez és összetettségéhez képest, figyelembe véve legalább a következőket:
- (a) a biztosítási díjaknak, a biztosítástechnikai tartalékoknak és a vállalkozás eszközeinek a volumene,
 - (b) a vállalkozás által fedezett igények és nyereségek volatilitása,
 - (c) az engedélyezett életbiztosítási és nem-életbiztosítási ágazatok teljes száma,
 - (d) a vállalkozás irányítási rendszerének megfelelése,
 - (e) a szavatolótőke-szükségletet és a minimális tőkeszükségletet fedező szavatolótőke szintje,
 - (f) a vállalkozás olyan zárt biztosító vagy zárt viszontbiztosító-e, amely csak azon ipari vagy kereskedelmi csoporthoz kapcsolódó kockázatokat fedezi, amelynek tagja.
- (6) Az e cikk (1)–(5) bekezdésének koherens és következetes alkalmazása érdekében az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki a következők további pontosítása céljából:

- (a) az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett piaci részesedések meghatározására szolgáló módszerek;
- (b) a felügyeleti hatóságok által a biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak az e cikkben említett könnyítésekről vagy mentességekről való tájékoztatására alkalmazandó eljárás.”

(18) A szöveg a következő 35b. cikkel egészül ki:

„35b. cikk

Jelentéstételi határidők

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók évente vagy ritkábban, a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 16 héten belül benyújtsák a 35. cikk (1)–(4) bekezdésében említett információkat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók negyedévente, az egyes negyedévek végét követő öt héten belül benyújtsák a 35. cikk (1)–(4) bekezdésében említett információkat.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 18 héten belül benyújtsák a 35. cikk (5a) bekezdésében említett rendszeres felügyeleti jelentést.

(4) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében megállapított határidők módosítása céljából, feltéve, hogy a módosítás egészségügyi veszélyhelyzetek, természeti katasztrófák vagy egyéb szélsőséges események miatt szükséges.”

(19) A 36. cikk (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a IV. fejezet 2. szakaszában meghatározott irányítási rendszer, beleértve a 42. cikkben meghatározott szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelményeket, valamint a saját kockázat- és szavatolótőke-megfelelésértékelést;”.

(20) A 37. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés a következő e) ponttal egészül ki:

„e) a biztosító vagy viszontbiztosító alkalmazza a 308c. és 308d. cikkben említett átmeneti intézkedések egyikét, és az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

i. a vállalkozás az átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül nem felel meg a szavatolótőke-szükségletnek;

ii. a vállalkozás nem nyújtotta be a felügyeleti hatóságnak vagy az első fokozatos bevezetési tervet a 308e. cikk második bekezdésében előírt határidőn belül, vagy az említett cikk harmadik bekezdésében előírt éves jelentést.”;

(b) a (2) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) bekezdés d) és e) pontjában meghatározott körülmények között a többlettőke-követelménynek arányosnak kell lennie az ezen pontokban említett eltérésekből, illetve meg nem felelésből adódó lényeges kockázatokkal.”

(21) A 41. cikk a következőképpen módosul:

- (a) az (1) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az irányítási rendszert rendszeres belső felülvizsgálatnak kell alávetni. E belső felülvizsgálatnak ki kell terjednie az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület összetételének, hatékonyságának és belső irányításának megfelelőségére, figyelembe véve a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.”;

- (b) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok előírják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók különböző személyeket jelöljenek ki a kockázatkezelési, az aktuáriusi, a megfelelési és a belső audit feladatkör ellátására, és hogy az összeférhetetlenség elkerülése érdekében minden ilyen feladatkört a másiktól függetlenül lássanak el.

Amennyiben a vállalkozás alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősül, a kockázatkezelési, aktuáriusi és megfelelési feladatkört ellátó személyek a belső audittól eltérő bármely más kiemelten fontos feladatkört vagy bármely más nem kiemelten fontos feladatkört is elláthatnak, illetve az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagjai lehetnek, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:

- a) a potenciális összeférhetetlenségeket megfelelően kezelik;
- b) a feladatkörök kombinációja vagy valamely feladatnak az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületben való tagsággal való kombinációja nem veszélyezteti az érintett személy azon képességét, hogy feladatait ellássa.”;

- (c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A biztosító vagy viszontbiztosító írott szabályzatokban rögzíti legalább a következőket: kockázatkezelés, belső ellenőrzési rendszer, belső audit, javadalmazás és adott esetben kiszervezés. Gondoskodnak ezen szabályzatok követéséről is.

Az írott szabályzatokat évente legalább egyszer felül kell vizsgálni. Elfogadásukhoz az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület előzetes hozzájárulása szükséges, a rendszer vagy az érintett terület bármely jelentős változásakor módosítani kell őket. Az alacsony kockázati profilú vállalkozások ennél kevésbé gyakori, de legalább háromévenkénti felülvizsgálatot is végezhetnek, kivéve, ha a felügyeleti hatóság az adott vállalkozás sajátos körülményei alapján arra a következtetésre jut, hogy gyakoribb felülvizsgálatra van szükség.”

- (22) A 42. cikk a következőképpen módosul:

- (a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A biztosítók és viszontbiztosítók értesítik a felügyeleti hatóságot, amennyiben az (1) és (2) bekezdésben említett személyek bármelyike már nem felel meg az (1) bekezdésben említett követelményeknek, vagy azok nem teljesítése miatt leváltották.”;

- (b) a szöveg a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Amennyiben a vállalkozást ténylegesen vezető vagy más kiemelten fontos feladatkört ellátó személy nem teljesíti az (1) bekezdésben meghatározott

követelményeket, a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkeznek arra, hogy megköveteljék a biztosítótól vagy a viszontbiztosítótól a személy adott pozícióból való eltávolítását.”

(23) A 44. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) működési kockázat kezelése, beleértve az (EU) 2019/881 európai parlamenti és tanácsi rendelet* 2. cikkének 1. pontjában meghatározott kiberbiztonságot;

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/881 rendelete (2019. április 17.) az ENISA-ról (az Európai Unió Kiberbiztonsági Ügynökségről) és az információs és kommunikációs technológiák kiberbiztonsági tanúsításáról, valamint az 526/2013/EU rendelet hatályaon kívül helyezéséről (kiberbiztonsági jogszabály) (HL L 151., 2019.6.7., 15. o.)”;

ii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a biztosítók vagy viszontbiztosítók a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót alkalmazzák, likviditási terveiknek figyelembe kell venniük a volatilitási korrekció alkalmazását, és értékelniük kell, hogy felmerülhetnek-e olyan likviditási korlátok, amelyek nem állnak összhangban a volatilitási korrekció alkalmazásával.”;

(b) a (2a) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a következőképpen módosul:

– a b) pont i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. biztosítástechnikai tartalékaiknak és figyelembe vehető szavatolótőkéjüknek az illeszkedési korrekció kiszámításának alapját képező feltevésekre való érzékenységet, beleértve a 77c. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett alapvető kamatkülönbözet kiszámítását,”;

– a b) pont iii. alpontját el kell hagyni;

– a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 77d. cikkben említett volatilitási korrekció alkalmazása esetén rendszeresen értékeli a biztosítástechnikai tartalékaiknak és a figyelembe vehető szavatolótőkéjüknek a gazdasági körülmények olyan változásaira való érzékenységet, amelyek befolyásolnák a 77d. cikk (3) bekezdésében említett, kockázathoz igazított különbséget.”;

ii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 77d. cikkben említett volatilitási korrekció alkalmazása esetén a 41. cikk (3) bekezdésében említett írott kockázatkezelési szabályzat figyelembe veszi a volatilitási korrekciót.”

(24) A 45. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés második albekezdése a következő d), e) és f) ponttal egészül ki:

„d) a makrogazdasági helyzet és a lehetséges makrogazdasági és pénzügyi piaci fejlemények, valamint – a felügyeleti hatóság indokolt kérésére – a vállalkozás egyedi kockázati profilját, jóváhagyott kockázatvállalási határait, üzleti stratégiáját, biztosítási tevékenységeit vagy befektetési döntéseit, valamint a vállalkozás a) pontban említett átfogó szavatoló-tőke-megfelelési igényét esetlegesen befolyásoló makroprudenciális aggályok mérlegelése és elemzése;

e) a vállalkozás azon tevékenységeinek mérlegelése és elemzése, amelyek hatással lehetnek a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményekre, és rendszerszintű kockázat forrásává válhatnak;

f) a vállalkozás általános képessége a szerződőkkel és más partnerekkel szemben fennálló pénzügyi kötelezettségeinek teljesítésére ezen kötelezettségek esedékessé válásakor még stresszhelyzetben is.”;

(b) a szöveg a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés d) és e) pontjának alkalmazásában a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejlemények magukban foglalják legalább a következőkben bekövetkező változásokat:

a) a kamatlábak és kamatkülönbözetek szintje;

b) a pénzügyi piaci indexek szintje;

c) infláció;

d) más pénzügyi piaci szereplőkkel való összekapcsoltság;

e) éghajlatváltozás, világjárványok, egyéb tömeges események és egyéb katasztrófák, amelyek érinthetik a biztosítókat és a viszontbiztosítókat.

Az (1) bekezdés d) pontjának alkalmazásában a makroprudenciális aggályok magukban foglalják legalább a hitelciklushoz és a gazdasági visszaeséshez, a befektetésekkel kapcsolatos csordaszellemű magatartáshoz vagy az ágazati szintű túlzott kitettségkoncentrációkhoz kapcsolódó, valószínű kedvezőtlen jövőbeli forgatókönyveket és kockázatokat.

(1b) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés d) pontjában előírt elemzés arányos legyen a vállalkozások kockázatainak jellegével, valamint tevékenységeik nagyságrendjével és összetettségével. A tagállamok biztosítják, hogy a 29c. cikk alapján alacsony kockázati profilúnak minősülő biztosítók és viszontbiztosítók, valamint a 29d. cikk alapján előzetes felügyeleti jóváhagyást kapott vállalkozások ne legyenek kötelesek elvégezni az (1) bekezdés e) pontjában említett elemzést.”;

(c) a szöveg a következő (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2b) Amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót alkalmazza, az e cikk (1) bekezdésében említett értékelésnek ezenkívül tartalmaznia kell azt is, hogy az érintett vállalkozás kockázati profilja mennyire jelentős mértékben tér el a volatilitási korrekció alapjául szolgáló feltevésektől.”;

(d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A biztosítók vagy viszontbiztosítók az (1) bekezdésben említett értékelésre évente, illetve a kockázati profil jelentős változását követően haladéktalanul sort kerítenek.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, a biztosítóknak lehetőségük van arra, hogy amennyiben az alábbi feltételek valamelyike teljesül, az (1) bekezdésben említett értékelésre legalább két évente, illetve a kockázati profil jelentős változását követően haladéktalanul kerítsenek sort, kivéve, ha a felügyeleti hatóság az adott vállalkozás sajátos körülményei alapján arra a következtetésre jut, hogy gyakoribb értékelésre van szükség:

- a) a biztosító alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősül;
- b) a biztosító olyan zárt biztosító vagy zárt viszontbiztosító, amely megfelel a következő kritériumok mindegyikének:
 - i. valamennyi biztosított személy és kedvezményezett ahhoz a csoporthoz tartozó jogi személy, amelynek a zárt biztosító vagy zárt viszontbiztosító a részét képezi, vagy olyan természetes személy, aki e csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható, és a csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;
 - ii. a zárt biztosító és a zárt viszontbiztosító biztosítási kötelezettségei, illetve a viszontbiztosítási kötelezettségek alapjául szolgáló biztosítási szerződések nem tartalmazzak semmiféle kötelező felelősségbiztosítást.

Az éves értékelés alóli mentesség nem akadályozhatja meg a vállalkozást abban, hogy folyamatosan azonosítsa, mérje, nyomon kövesse, kezelje és jelentse a kockázatokat.”;

- (e) a szöveg a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) E cikk (1) bekezdésének d) és e) pontja alkalmazásában, amennyiben a felügyeleti hatóságoktól eltérő hatóságokat bíznak meg makroprudenciális feladatokkal, a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok megosszák a biztosítók és viszontbiztosítók által végzett, a 45. cikkben említett saját kockázat- és szolvenciaértékelésre vonatkozó makroprudenciális értékeléseik megállapításait a makroprudenciális megbízatással rendelkező érintett nemzeti hatóságokkal.

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok együttműködjenek a makroprudenciális megbízatással rendelkező nemzeti hatóságokkal az eredmények elemzése és adott esetben az azzal kapcsolatos makroprudenciális aggályok azonosítása érdekében, hogy a vállalkozások milyen hatással lehetnek a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményekre.

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok megosszák az érintett vállalkozással az értékelés szempontjából releváns makroprudenciális aggályokat és bemeneti paramétereket.”

- (25) A rendelet szövege a következő 45a. cikkel egészül ki:

Éghajlatváltozási forgatókönyv elemzése

(1) A 45. cikk (2) bekezdésében említett kockázatok azonosítása és értékelése céljából az érintett vállalkozásnak azt is értékelnie kell, hogy van-e lényeges kitettsége az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokkal szemben. A vállalkozásnak a 45. cikk (1) bekezdésében említett értékelésben be kell mutatnia az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokkal szembeni kitettségének lényegességét.

(2) Amennyiben az érintett vállalkozásnak jelentős mértékű kitettsége van az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokkal szemben, legalább az alábbi két hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvet meg kell határozni:

a) egy hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvet, amelyben a globális hőmérséklet-emelkedés nem éri el a két Celsius-fokot;

b) egy hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvet, amelyben a globális hőmérséklet-emelkedés eléri vagy meghaladja a két Celsius-fokot.

(3) A 45. cikk (1) bekezdésében említett értékelésnek rendszeres időközönként tartalmaznia kell az e cikk (2) bekezdése szerint meghatározott hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvek vállalkozás tevékenységére gyakorolt hatásának elemzését. Ezeknek az időközöknek arányosaknak kell lenniük a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő éghajlatváltozási kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, de nem haladhatják meg a három évet.

(4) A (2) bekezdésben említett hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyveket legalább háromévente felül kell vizsgálni, és szükség esetén aktualizálni kell.

(5) A (2), (3) és (4) bekezdéstől eltérve az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősülő biztosítók és viszontbiztosítók számára nem írható elő sem éghajlatváltozási forgatókönyvek meghatározása, sem a vállalkozás tevékenységére gyakorolt hatásuk értékelése.”

(26) Az 51. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok az e cikk (3) bekezdésében előírt információkat és a 35. cikk (4) bekezdésében meghatározott alapelveket figyelembe véve előírják, hogy a biztosítók vagy viszontbiztosítók évente jelentést tegyenek közzé fizetőképességükről és pénzügyi helyzetükről.

A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentésnek két külön részt kell tartalmaznia. Az első rész a szerződőknek és kedvezményezetteknek címzett információkból, a második rész pedig a többi piaci szereplőnek címzett információkból áll. A két részt külön-külön vagy együttesen kell közzétenni, egyértelműen jelezve, hogy a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés mindkét részből áll.”;

(b) az (1a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1a) A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés szerződőknek és kedvezményezetteknek címzett információkat tartalmazó részének a következő információkat kell tartalmaznia:

(a) a vállalkozás üzleti tevékenységének és teljesítményének leírása; valamint

- (b) a vállalkozás tőkekezelésének és kockázati profiljának rövid leírása.”;
- (c) a szöveg a következő (1b) és (1c) bekezdéssel egészül ki:

„1b. A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés többi piaci szereplőnek címzett információkat tartalmazó részének a következő információkat kell tartalmaznia teljes egészében vagy az egyéb jogi vagy szabályozási követelmények alapján nyilvánosságra hozott, jellegében és hatókörében egyenértékű információkra való hivatkozásként:

- a) az irányítási rendszer leírása;
- b) az eszközök, biztosítástechnikai tartalékok és egyéb kötelezettségek értékelésére alkalmazott alapok és módszerek ismertetése külön-külön;
- c) a tőkekezelés és a kockázati profil bemutatása, beleértve legalább a következőket:
 - i. a szavatolótőke szerkezete, összege és minősége;
 - ii. a szavatolótőke-szükséglet és a minimális tőkeszükséglet nagysága;
 - iii. az uniós pénzügyi rendszerek pénzügyi stabilitása szempontjából releváns biztosítók és viszontbiztosítók esetében a kockázaterzékenységre vonatkozó információk;
 - iv. a 304. cikkben a szavatolótőke-szükséglet kiszámítására meghatározott lehetőség;
 - v. olyan információk, amelyek lehetővé teszik a standard formula alapjául szolgáló feltevések és a vállalkozás által a szavatolótőke-szükségletének kiszámításához használt bármely belső modell feltevései közötti fő különbségek megfelelő megértését;
 - vi. a jelentési időszakban a minimális tőkeszükséglet nem teljesítésének vagy a szavatolótőke-szükséglet jelentős nem teljesítésének összege, függetlenül a nem megfelelés későbbi megszüntetésétől, bemutatva annak eredetét, következményeit, valamint a korrekciós intézkedéseket.

1c. A 77b. cikkben említett illeszkedési korrekció alkalmazása esetén az e cikk (1b) bekezdése b) pontjában, c) pontjának i. alpontjában és c) pontjának ii. alpontjában említett leírás tartalmazza az illeszkedési korrekció, valamint azon kötelezettségállomány és elkülönített eszközök leírását is, amelyekre az illeszkedési korrekciót alkalmazzák, továbbá az illeszkedési korrekció nullára csökkentésének a vállalkozás pénzügyi helyzetére gyakorolt számszerűsített hatását.

Az e cikk (1b) bekezdése b) pontjában, c) pontjának i. alpontjában és c) pontjának ii. alpontjában említett leírás tartalmaz egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a vállalkozás alkalmazza-e a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót, és amennyiben alkalmazza, közzé kell tennie a következő információkat:

- a) a volatilitási korrekció nullára csökkentése által a vállalkozás pénzügyi helyzetére gyakorolt hatás számszerűsítése;

b) az egyes releváns pénznemekre vagy adott esetben országokra vonatkozóan a 77d. cikk szerint kiszámított volatilitási korrekció és az annak megfelelő, a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslések.”;

(d) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1b) bekezdés c) pontjának i. alpontjában említett leírás tartalmazza az előző jelentési időszak óta bekövetkezett jelentős változások vizsgálatát, az érintett elemek pénzügyi beszámolóikban szereplő értékével kapcsolatos főbb eltérések magyarázatát, valamint a tőkeátruházhatóság rövid leírását.

A szavatolótőke-szükséglet e cikk (1b) bekezdése c) pontjának ii. alpontjában említett közzétételében külön kell bemutatni a VI. fejezet 4. szakasza 2. és 3. alszakaszának megfelelően számított összeget és a 37. cikkel összhangban előírt esetleges többlettőke-követelmény összegét, vagy a 110. cikk értelmében a biztosító vagy viszontbiztosító által alkalmazandó egyedi paraméterek hatását, együtt az érintett felügyeleti hatóság erre vonatkozó indokolásáról szóló rövid tájékoztatással.

A szavatolótőke-szükséglet közzététele során adott esetben jelezni kell, hogy a végleges összeget a felügyeleti hatóság még nem hagyta jóvá.”;

(e) a cikk a következő (3)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A zárt biztosítók nem kötelesek közzétenni a szerződőknek és kedvezményezetteknek címzett részt, és csak akkor kötelesek a többi piaci szereplőnek címzett részbe belefoglalni az 56. cikkben említett végrehajtás-technikai standardban előírt mennyiségi adatokat, ha ezek a vállalkozások megfelelnek a következő feltételeknek:

(a) valamennyi biztosított személy és kedvezményezett ahhoz a csoporthoz tartozó jogi személy, amelynek a zárt biztosító a részét képezi, vagy olyan természetes személy, aki e csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható, és a csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;

(b) a zárt biztosító biztosítási kötelezettségei nem tartalmazzak kötelező felelősségbiztosítást.

(4) A zárt viszontbiztosítók nem kötelesek közzétenni a szerződőknek és kedvezményezetteknek címzett részt. Az ilyen vállalkozások csak akkor kötelesek szerepeltetni az 56. cikkben említett végrehajtás-technikai standardokban előírt mennyiségi adatokat, valamint a többi érdekelt félnek címzett részt, ha ezek a vállalkozások megfelelnek a következő feltételeknek:

a) valamennyi biztosított személy és kedvezményezett ahhoz a csoporthoz tartozó jogi személy, amelynek a zárt viszontbiztosító a részét képezi, vagy olyan természetes személy, aki e csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható, és a csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át; ;

b) a zárt viszontbiztosító viszontbiztosítási kötelezettségeinek alapjául szolgáló biztosítási szerződések nem kapcsolódnak semmiféle kötelező felelősségbiztosításhoz;

c) az anyavállalatnál vagy a csoport bármely vállalkozásánál fennálló kölcsönök, beleértve a csoportos számla-összevezetéseket is, nem haladják meg a zárt viszontbiztosító teljes eszközállományának 20 %-át;

d) a bruttó biztosítástechnikai tartalékokból eredő maximális veszteség determinisztikusan, sztochasztikus módszerek alkalmazása nélkül értékelhető.

(5) Az (1) bekezdéstől eltérve a viszontbiztosítóknak lehetőségük van arra, hogy ne tegyék közzé a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés szerződésként és kedvezményezetteknek címzett részét.

(6) E cikk (1b) bekezdésétől eltérve az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősülő biztosítóknak lehetőségük van arra, hogy csak az 56. cikkben említett végrehajtás-technikai standardokban előírt mennyiségi adatokat tegyék közzé a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés többi piaci szereplőnek címzett információkat tartalmazó részében, feltéve, hogy háromévente teljes jelentést tesznek közzé, amely tartalmazza az e cikkben előírt összes információt.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók évente vagy ritkábban, a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 18 héten belül benyújtásuk az e cikkben említett információkat.

(8) Az e cikk (1) bekezdésében említett jelentés részeként a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak közzé kell tenniük annak hatását, hogy a biztosítástechnikai tartalékoknak a 77. cikk szerinti meghatározása céljából a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe helyett a 77e. cikk (1) bekezdésének aa) pontjában említett, az extrapolációra vonatkozó átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül meghatározott kockázatmentes hozamgörbét alkalmazzák.

Az első albekezdéstől eltérve azonban a közzétételi követelmény nem alkalmazandó olyan pénznemre, amelyre az alábbiak valamelyike vonatkozik:

i. a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó, adott pénznembeli jövőbeni pénzáramlásoknak a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó összes jövőbeni pénzáramláshoz viszonyított aránya nem haladja meg az 5 %-ot;

ii. a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó, adott pénznembeli jövőbeni pénzáramlások tekintetében az olyan futamidőkhöz tartozó jövőbeni pénzáramlásoknak a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó összes jövőbeni pénzáramláshoz viszonyított aránya, ahol a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolált, nem haladja meg a 10 %-ot.”

(27) A rendelet szövege a következő 51a. cikkel egészül ki:

„51a. cikk

Könyvvizsgálati követelmények

(1) Az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak, zárt biztosítónak vagy zárt viszontbiztosítónak nem minősülő biztosítók és viszontbiztosítók esetében a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés részeként vagy a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentés részeként közzétett mérleget könyvvizsgálatnak kell alávetni.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben megállapított kötelezettséget kiterjeszthetik a zárt biztosítókra és a zárt viszontbiztosítókra.

(3) A könyvvizsgálatot jog szerinti könyvvizsgálónak vagy könyvvizsgáló cégnek kell elvégeznie az alkalmazandó nemzetközi standardokkal összhangban, kivéve, ha ez az irányelv vagy az ezen irányelv alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok a mérleg bármely elemének értékelésére vonatkozóan egyéb elveket és követelményeket állapítanak meg. A jog szerinti könyvvizsgálóknak és könyvvizsgáló cégeknek e feladat ellátása során meg kell felelniük a 72. cikkben meghatározott könyvvizsgálói kötelezettségeknek.

(4) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a fizetőképességről és pénzügyi helyzetéről szóló jelentéssel együtt be kell nyújtaniuk a felügyeleti hatóságnak a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég által készített külön jelentést, amely tartalmazza a könyvvizsgálat jellegének és eredményeinek leírását.”

(28) Az 52. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés a következő e) és f) ponttal egészül ki:

„e) az egyszerűsítéseket vagy egyéb arányossági intézkedéseket alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók száma, az alacsony kockázati profilú és az egyéb vállalkozások szerinti bontásban, valamint az egyes vállalkozások által alkalmazott arányossági intézkedések;

„f) az egyszerűsítéseket vagy egyéb arányossági intézkedéseket alkalmazó csoportok száma, az alacsony kockázati profilú és az egyéb csoportok szerinti bontásban, valamint az egyes csoportok által alkalmazott arányossági intézkedések.”;

(b) a (2) bekezdés a következő f) ponttal egészül ki:

„f) az egyszerűsítéseket vagy egyéb arányossági intézkedéseket alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók, valamint csoportok száma tagállamonként, az alacsony kockázati profilú és az egyéb vállalkozások szerinti bontásban, valamint az egyes vállalkozások által alkalmazott egyszerűsítések és egyéb arányossági intézkedések.”;

(c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EIOPA a (2) bekezdésben említett információkat az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság rendelkezésére bocsátja, a többléteke-követelmény előírásában és az arányossági intézkedések alkalmazásában a különböző tagállamok felügyeleti hatóságai között megvalósuló felügyeleti konvergencia mértékét bemutató jelentéssel együtt.”

(29) Az 53. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az e cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó az 51. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett információkra.”

(30) Az 56. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben tovább részletezi azokat az információkat, amelyeket a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak közzé kell tenniük. A Bizottság a

301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el az 51. cikk (7) bekezdésében megállapított határidők módosítása céljából, feltéve, hogy a módosítás egészségügyi veszélyhelyzetek, természeti katasztrófák vagy egyéb szélsőséges események miatt szükséges.”

- (31) Az 58. cikk (3) bekezdésében az a) és a b) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „a) székhelye az Unión kívül található vagy az Unión kívüli szabályozás alá tartozik; vagy
- b) olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely nem tartozik ezen irányelv, a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv*, a 2013/36/EU irányelv vagy a 2014/65/EU irányelv hatálya alá.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).”

- (32) A 60. cikk (1) bekezdésének a) pontjában a „85/611/EGK irányelv 1a. cikkének 2. pontja” szövegrész helyébe a „2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja” szövegrész lép.
- (33) A 62. cikk első bekezdésében az első mondat helyébe a következő szöveg lép:
- „Olyan esetekben, amikor az 57. cikkben említett személyek által gyakorolt befolyás a biztosító vagy viszontbiztosító körültekintő és megbízható irányítása ellen hathat, a tagállamok előírják, hogy a minősített részesedés tartásának, szerzésének vagy növelésének kitett vállalkozás székhely szerinti tagállamának felügyeleti hatósága megfelelő intézkedéseket hozzon e helyzet megszüntetése érdekében.”
- (34) A 63. cikk második bekezdésében a „2004/39/EK irányelv” szövegrész helyébe a „2014/65/EU irányelv” szövegrész lép.
- (35) A 72. cikk (1) bekezdésében az „a 78/660/EGK irányelv 51. cikkében, a 83/349/EGK irányelv 37. cikkében vagy a 85/611/EGK irányelv 31. cikkében” szövegrész helyébe az „a 2013/34/EU irányelv 34. vagy 35. cikkében vagy a 2009/65/EK irányelv 73. cikkében” szövegrész lép.
- (36) A 77. cikk a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:
- „(6) Amennyiben a biztosítási és viszontbiztosítási szerződések pénzügyi opciókat és garanciákat tartalmaznak, a legjobb becslés kiszámításához használt módszereknek megfelelően tükrözniük kell azt, hogy az e szerződésekből eredő pénzáramlások jelenértéke függhet mind a jövőbeli események és fejlemények várható kimenetelétől, mind pedig a tényleges kimenetelnek a várható kimeneteltől való esetleges eltéréseitől bizonyos forgatókönyvek mellett.
- (7) A (6) bekezdéstől eltérve az alacsony kockázati profilú vállalkozásnak minősülő biztosítók és viszontbiztosítók a legjobb becslés prudens determinisztikus értékelését is alkalmazhatják olyan opciókkal és garanciákkal rendelkező életbiztosítási kötelezettségek esetén, amelyek nem tekinthetők lényegesnek.”
- (37) A 77a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolációja

(1) A 77. cikk (2) bekezdésében említett vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe meghatározása során a vonatkozó pénzügyi eszközökből származó információkat kell felhasználni, és azokkal összhangban kell eljárni. Ennek során azon futamidejű vonatkozó pénzügyi eszközöket kell figyelembe venni, amelyek esetében e pénzügyi eszközök piaca mély, likvid és átlátható. A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbét az első kiegyenlítési pontnál hosszabb futamidőkre extrapolálni kell. Egy pénznem első kiegyenlítési pontja az a leghosszabb futamidő, amelyre a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) az ilyen futamidejű pénzügyi eszközök piaca mély, likvid és átlátható;
- b) az adott pénznemben denominált összes forgalomban lévő kötvény közül az említett vagy annál hosszabb futamidejű kötvények aránya kellően magas.

A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolált részének olyan határidős kamatlábakon kell alapulnia, amelyek egyenletesen konvergálnak a kötvények mély, likvid és átlátható piacon észlelt leghosszabb futamidejére vonatkozó határidős kamatláb(ak)tól egy végső határidős kamatláb felé.

A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolált részének figyelembe kell vennie az olyan futamidejű, kötvénytől eltérő pénzügyi eszközökből származó információkat, amelyek esetében a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolált, és a pénzügyi eszközök piaca mély, likvid és átlátható.

(2) Az (1) bekezdés második albekezdésének alkalmazásában a határidős kamatlábaknak az extrapoláció végső határidős kamatlába felé történő konvergenciája sebességét meghatározó bármely paraméter megválasztható oly módon, hogy [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = az alkalmazás kezdőnapja]-án/-én a kockázatmentes hozamgörbe kellően hasonló legyen a [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = az alkalmazás kezdőnapját megelőző nap]-án/-én alkalmazandó extrapolációs szabályokkal összhangban az adott napra meghatározott kockázatmentes hozamgörbéhez. Az extrapoláció ezen paramétereit egy átmeneti időszak alatt lineárisan csökkenteni kell minden naptári év elején. Az extrapoláció végső paramétereit 2032. január 1-jétől alkalmazandók.

Az első albekezdésben meghatározott átmeneti mechanizmus nem érinti a pénzügyi piacok mélységének, likviditásának és átláthatóságának, valamint az (1) bekezdésben említett első kiegyenlítési pontnak a meghatározását.”

(38) A 77d. cikk a következőképpen módosul:

- (a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A biztosítók és viszontbiztosítók a felügyeleti hatóságok előzetes jóváhagyásával volatilitási korrekciót alkalmazhatnak a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés számításához használt vonatkozó kockázatmentes hozamgörbénél, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) egy adott pénznem volatilitási korrekcióját alkalmazzák a vállalkozás adott pénznemben denominált összes biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségére vonatkozó legjobb becslés kiszámítása során, amennyiben az említett kötelezettségek legjobb becslésének

kiszámításához használt vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe nem tartalmaz a 77b. cikkben említett illeszkedési korrekciót;

b) a vállalkozás kielégítő módon igazolja a felügyeleti hatóság számára, hogy megfelelő eljárásokkal rendelkezik a volatilitási korrekció e cikk (3) és (4) bekezdése szerinti kiszámításához.”;

(b) a szöveg a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve azok a biztosítók és viszontbiztosítók, amelyek [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = egy évvel az alkalmazás kezdőnapját megelőzően] előtt volatilitási korrekciót alkalmaztak a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés kiszámításához, a felügyeleti hatóság előzetes jóváhagyása nélkül továbbra is alkalmazhatják a volatilitási korrekciót, feltéve, hogy [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = az alkalmazás kezdőnapja]-tól/-től megfelelnek e cikk (1) bekezdése a) és b) pontjának.

(1b) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek annak előírására a biztosítók vagy viszontbiztosítók számára, hogy beszüntessék a volatilitási korrekció alkalmazását a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés kiszámításához, amennyiben a vállalkozás már nem felel meg az e cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek. Amennyiben egy vállalkozás újból megfelel e cikk (1) bekezdése a) és b) pontjának, előzetes jóváhagyást kérhet a felügyeleti hatóságoktól, hogy a legjobb becslés kiszámításához volatilitási korrekciót alkalmazhasson a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére, e cikk (1) bekezdésének megfelelően.”;

(c) a (2)–(4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási korrekciót valamennyi pénznem esetében egy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési referenciaportfólióval a vonatkozó pénznemben elérhető kamatláb és az e pénznemre vonatkozó alapvető kockázatmentes hozamgörbében szereplő kamatlábak közötti különbség alapján kell kiszámítani.

Egy adott pénznem hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési referenciaportfóliója az adott pénznemben denominált olyan eszközökre nézve reprezentatív, amelyekbe biztosítók és viszontbiztosítók fektettek be az adott pénznemben denominált biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslések fedezése céljából.

(3) A kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási korrekciót egy pénznem esetében a következőképpen kell kiszámítani:

$$VA_{cu} = 85\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

Ahol:

a) VA_{cu} a cu pénznemhez tartozó volatilitási korrekció;

b) $CSSR_{cu}$ egy biztosító vagy viszontbiztosító hitelkockázati felárral szembeni érzékenységi hányadosa a cu pénznemre vonatkozóan;

c) RCS_{cu} a cu pénznemre vonatkozó kockázathoz igazított különbözet.

A $CSSR_{cu}$ nem lehet negatív vagy egynél nagyobb. Az értéke egynél kisebb, ha a biztosító vagy viszontbiztosító valamely pénznemben lévő eszközeinek a hitelkockázati felárak változásaira való érzékenysége alacsonyabb, mint az adott vállalkozás adott pénznemben lévő biztosítástechnikai tartalékainak a kamatlábak változásaira való érzékenysége.

Az RSC_{cu} -t a (2) bekezdésben említett különbözet és e különbözet azon része közötti különbséggént kell kiszámítani, amely a várható veszteségek, az eszközökkel kapcsolatos váratlan hitelkockázat vagy egyéb kockázat reális értékelésének tudható be.

A VA_{cu} -t a hozamgörbe azon vonatkozó kockázatmentes kamatlábaira kell alkalmazni, amelyek nem a 77a. cikk szerinti extrapolációból származnak. Amennyiben a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolált része a 77a. cikk (1) bekezdése szerint figyelembe vesz kötvényektől eltérő pénzügyi eszközökből származó információkat, a VA_{cu} -t az említett pénzügyi eszközökből származó kockázatmentes hozamgörbékre is alkalmazni kell. A vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe extrapolációja e kiigazított kockázatmentes hozamgörbéken alapszik.

(4) Az euró esetében a volatilitási korrekciót makroszintű volatilitási korrekcióval kell növelni. A makroszintű volatilitási korrekciót a következőképpen kell kiszámítani:

$$VA_{Euro,macro} = 85\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot \max(RCS_{co} - 1.3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}$$

Ahol:

- a) $VA_{Euro,macro}$ a co országhoz tartozó volatilitási korrekció;
- b) $CSSR_{Euro}$ egy biztosító vagy viszontbiztosító hitelkockázati felárral szembeni érzékenységi hányadosa az euróra vonatkozóan;
- c) RCS_{co} a co országra vonatkozó kockázathoz igazított különbözet;
- d) RCS_{Euro} az euróra vonatkozó kockázathoz igazított különbözet;
- e) w_{co} a co ország országkorrekciós tényezője.

A $CSSR_{Euro}$ -t egy biztosító vagy viszontbiztosító euróra vonatkozó, hitelkockázati felárral szembeni érzékenységi hányadosaként kell kiszámítani, a (3) bekezdéssel összhangban.

Az RCS_{co} -t ugyanúgy kell kiszámítani, mint a (3) bekezdés szerinti, euróra vonatkozó kockázathoz igazított különbözetet, de az olyan eszközökre nézve reprezentatív referenciaportfólió alapján, amelyekbe biztosítók és viszontbiztosítók fektetnek be az adott ország biztosítási piacán értékesített és euróban denominált termékekből eredő biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslés fedezése céljából.

Az RSC_{Euro} -t az euróra vonatkozó kockázathoz igazított különbözetként kell kiszámítani, a (3) bekezdéssel összhangban.

Az e) pontban említett országkorrekciós tényezőt a következőképpen kell kiszámítani:

$$\omega_{co} = \max\left(\min\left(\frac{RCS_{co}^* - 0.6\%}{0.3\%}; 1\right); 0\right)$$

ahol RCS_{co}^* a d) pont első albekezdésében említett, a co országra vonatkozó kockázathoz igazított különbözetnek és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba történő befektetések co országban engedélyezett biztosítók és viszontbiztosítók által tartott összes eszközhöz viszonyított százalékos arányának szorzata.”

(39) A 77e. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) az 51. cikk (8) bekezdése szerinti közzétételek alkalmazásában: illeszkedési korrekció és volatilitási korrekció nélküli, az említett cikk (2) bekezdésében előírt, az extrapolációra vonatkozó átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül meghatározott vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe;”

ii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) valamennyi releváns pénznem és nemzeti biztosítási piac esetében a 77d. cikk (3), illetve (4) bekezdésében említett, kockázathoz igazított különbözet;”

iii. a szöveg a következő d) ponttal egészül ki:

„d) valamennyi releváns tagállam esetében a 77d. cikk (4) bekezdésében említettek szerint a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba történő befektetéseknek a biztosítók és viszontbiztosítók által tartott összes eszközhöz viszonyított, az adott országban engedélyezett százalékos aránya.”

(b) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az EIOPA legalább évente meghatározza és közzéteszi a 77a. cikk (1) bekezdésében említettek szerint az adott pénznemben denominált összes kötvény közül az adott vagy hosszabb futamidejű kötvények százalékos arányát minden egyes releváns pénznemre és olyan futamidőre vonatkozóan, amely esetében az adott futamidejű pénzügyi eszközök vagy kötvények piaca mély, likvid és átlátható;”

(c) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A biztosítástechnikai tartalékok és az alapvető szavatolótőke kiszámítására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyek valamennyi releváns pénznemre vonatkozóan meghatározzák az e cikk (1) bekezdésében említett technikai információkat és a 77a. cikk (1) bekezdése szerinti első kiegyenlítési pontot. Az említett végrehajtási jogi aktusok felhasználhatják az EIOPA által az e cikk (1) bekezdése szerint közzétett információkat.”;

(d) a (3) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Azon pénznemek esetében, amelyeknél a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus nem határozza meg az (1) bekezdés c) pontjában

említett kockázathoz igazított különbözetet, a releváns kockázatmentes hozamgörbére nem alkalmazható volatilitási korrekció a legjobb becslés kiszámításához. Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme az euró, és amelyek vonatkozásában a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok nem határozzák meg az (1) bekezdés c) pontjában említett kockázathoz igazított különbözetet és az (1) bekezdés d) pontjában említett százalékos arányt, a volatilitási korrekcióhoz nem adható makroszintű volatilitási korrekció.”;

(e) a szöveg a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) E cikk (2) bekezdésének alkalmazásában egy adott pénznemhez tartozó, végrehajtási jogi aktusban meghatározott első kiegyenlítési pont nem módosítható, kivéve, ha az adott vagy annál hosszabb futamidejű kötvények adott pénznemben denominált összes kötvényhez viszonyított százalékos arányának értékelése a 77a. cikk (1) bekezdése és a 86. cikk (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontjában említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott százalékos arány szerint eltérő első kiegyenlítési pontot jelez legalább két egymást követő évre vonatkozóan.”

(40) A 86. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) a 77. cikk (7) bekezdésében említett prudens determinisztikus értékelés, valamint azok a feltételek, amelyek mellett ez az értékelés felhasználható opciókkal és garanciákkal rendelkező biztosítástechnikai tartalékok legjobb becslésének értékelésére.”;

ii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés számításánál alkalmazandó vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe meghatározására szolgáló elvek és technikák, különös tekintettel az alábbiakra:

i. a 77a. cikk (1) bekezdésében említett extrapoláció képlete, beleértve az extrapoláció konvergenciájának sebességét meghatározó paramétereket;

ii. a 77a. cikk (1) bekezdésében említett kötvénypiacok mélységének, likviditásának és átláthatóságának meghatározására szolgáló módszer;

iii. az a százalékos arány, amely alatt az adott vagy annál hosszabb futamidejű kötvények összes kötvényen belüli részarányát alacsonynak kell tekinteni a 77a. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában;”

iii. az i) pont helyébe a következő szöveg lép:

„i) a 77d. cikkben említett volatilitási korrekció kiszámításához használt módszerek és feltevések, beleértve a következőket:

i. a szóban forgó cikk (2) bekezdésében említett kamatkülönbözet kiszámítására szolgáló képlet;

ii. a szóban forgó cikk (3) és (4) bekezdésében említett hitelkockázati felárral szembeni érzékenységi hányados kiszámítására szolgáló képlet;

iii. az egyes vonatkozó eszközosztályok esetében a kamatkülönbözet azon hányada, amely a várható veszteségek, az eszközökkel kapcsolatos váratlan hitelkockázat vagy egyéb kockázat reális értékelésének tudható be, a 77d. cikk (3) bekezdésében említettek szerint;

iv. a 77a. cikk (2) bekezdésében említett átmeneti mechanizmus;”

(b) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el az eszközök 77b. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett eszközportfólióban való szerepeltethetőségének kritériumaira vonatkozóan.”;

(c) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A 77. cikk (7) bekezdése egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azokat a forgatókönyveket, amelyeket az adott bekezdésben említett, az életbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslés prudens determinisztikus értékeléséhez alkalmazni kell.

Az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket az EIOPA [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = 12 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

(41) A 92. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1a) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a pénzügyi intézményben vagy hitelintézetben levő – a 212. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének értelmében vett – részesedések kezelésére vonatkozóan a szavatolótőke meghatározása céljából, beleértve a hitelintézetekben és pénzügyi intézményekben fennálló lényeges részesedéseknek a biztosító vagy viszontbiztosító alapvető szavatolótőkéjéből való levonására vonatkozó módszereket is.

A részesedéseknek a szavatolótőke-szükséglet fedezésére figyelembe vehető szavatolótőkéből való, az első albekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározottak szerinti levonása ellenére, a 88. cikkben említett alapvető szavatolótőke meghatározása céljából a felügyeleti hatóságok engedélyezhetik a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, hogy ne vonja le a hitelintézetben vagy pénzügyi intézményben fennálló részesedésének értékét, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a biztosítóra vagy viszontbiztosítóra az e pont i. vagy ii. alpontjában leírt körülmények valamelyike vonatkozik:

- i. a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény és a biztosító vagy viszontbiztosító ugyanahhoz a csoporthoz tartozik, a 212. cikkben meghatározott értelemben, amelyre a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csoportfelügyelet vonatkozik, és a kapcsolódó hitelintézetre vagy pénzügyi intézményre nem vonatkozik a 228. cikk (6) bekezdésében említett levonás;
 - ii. a felügyeleti hatóságok a biztosítók vagy viszontbiztosítók számára a 2002/87/EK irányelv I. mellékletének II. részével összhangban technikai számítási módszerek alkalmazását írják elő vagy teszik lehetővé, és a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény az említett irányelv szerint ugyanazon kiegészítő felügyelet alá tartozik, mint a biztosító vagy viszontbiztosító;
 - b) a felügyeleti hatóságok elégedettek az integrált irányítás, kockázatkezelés és belső ellenőrzés szintjével az ezen albekezdés a) pontjának i. alpontjában említett csoportfelügyelet vagy az ezen albekezdés a) pontjának ii. alpontjában említett kiegészítő felügyelet körébe tartozó vállalkozások tekintetében;
 - c) a hitelintézetben vagy pénzügyi intézményben való kapcsolódó részesedés a 111. cikk (1) bekezdésének m) pontja alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározottak szerinti stratégiai jellegű, tulajdonviszonyt megtestesítő befektetés.”;
- (b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett, pénzügyi intézményben vagy hitelintézetben fennálló részesedések a következők:
- a) biztosítók és viszontbiztosítók részesedése a következő szervezetekben:
 - i. az 575/2013/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. és 26. pontja szerinti hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások,
 - ii. a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti befektetési vállalkozások;
 - b) Az 575/2013/EU rendelet 52. cikkében említett kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és ugyanezen rendelet 63. cikkében említett járulékos tőkeinstrumentumok, valamint az (EU) 2019/2033 rendelet 9. cikke szerinti kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok, amelyeket a biztosítók és viszontbiztosítók az e bekezdés a) pontjában említett azon vállalkozások tekintetében tartanak, amelyekben részesedéssel rendelkeznek.”
- (42) A 95. cikk második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- E célból a biztosítók és viszontbiztosítók a szavatolótőke-elemek 97. cikk (1) bekezdésében említett felsorolására támaszkodnak, amennyiben az alkalmazható.”
- (43) A 96. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „A 95. cikknek és a 97. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül ezen irányelv alkalmazásában a következő besorolás alkalmazandó:

1. a 91. cikk (2) bekezdésének hatályába tartozó nyereségrészesedésből származó szavatolótőke az első szintre sorolandó;
2. a biztosítási hitelezők javára független letétkezelőnél letétben tartott, a 2013/36/EU irányelvvel összhangban engedélyezett hitelintézetek által kibocsátott akkreditívek és garanciák a második szintre sorolandók;
3. hajótulajdonosok olyan biztosító egyesülete vagy biztosító jellegű egyesülete esetén, amely kizárólag az I. melléklet A. részének 6., 12. és 17. ágazatában felsorolt kockázatokat biztosítja, továbbá amelynek tagi hozzájárulásai utólag módosíthatók, az egyesületnek a tagokkal szembeni, a következő 12 hónapon belül előírható pótlólagos befizetésből eredő jövőbeli követelése a második szintre sorolandók.”

(44) A 106. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A részvénytőkepiaci árak változásából eredő kockázatot tükröző standard tőkekövetelmény szimmetrikus korrekciója nem eredményezhet olyan részvénytőkepiaci kockázati tőkekövetelményt, amely a standard tőkekövetelménynél több mint 17 százalékponttal alacsonyabb vagy magasabb.”

(45) A 109. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„109. cikk

A standard formula egyszerűsítései

(1) A biztosítók és viszontbiztosítók sajátos részmodulok vagy kockázati modulok esetében egyszerűsített számítást végezhetnek, amennyiben az általuk vállalt kockázatok jellege, nagyságrendje és összetettsége ezt indokolja, és amennyiben aránytalan lenne minden biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a standardizált számítás elvégzését előírni.

E bekezdés alkalmazásában az egyszerűsített számításokat a 101. cikk (3) bekezdésével összhangban kell kalibrálni.

(2) E cikk (1) bekezdésének és a 102. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító kiszámítja a szavatolótőke-szükségletet, és egy kockázati modul vagy részmodul a 103. cikk a) pontjában említett alapvető szavatolótőke-szükséglet legfeljebb 5 %-át teszi ki, a vállalkozás a szavatolótőke-szükséglet kiszámítását követő legfeljebb három évig egyszerűsített számítás alkalmazhat az adott kockázati modulra vagy részmodulra vonatkozóan.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában azon kockázati modulok vagy részmodulok alapvető szavatolótőke-szükségletéhez viszonyított részarányának összege, amelyek esetében a (2) bekezdés szerinti egyszerűsített számítást alkalmazzák, nem haladhatja meg a 10 %-ot.

A kockázati modulnak vagy részmodulnak az első albekezdésben említett, alapvető szavatolótőke-szükségletéhez viszonyított részaránya az azon utolsó alkalommal kiszámított részarány, amikor a kockázati modult vagy részmodult a (2) bekezdés szerinti egyszerűsített számítás nélkül számították ki.”

(46) A 111. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

(a) az l) és m) pont helyébe a következő pontok lépnek:

„l) a 109. cikk (1) bekezdésében említett sajátos kockázati modulok és részmodulok, valamint a 109. cikk (2) bekezdésében említett elhanyagolható kockázati modulok és részmodulok esetén alkalmazható egyszerűsített számítási módszerek, valamint azok a kritériumok, amelyeknek a biztosító vagy viszontbiztosító, beleértve a zárt biztosítókat és zárt viszontbiztosítókat, megfelel ahhoz, hogy jogosult legyen a 109. cikk (1) bekezdésének megfelelő egyszerűsítések alkalmazására;

m) a 13. cikk 21. pontja szerinti minősített részesedések tekintetében a szavatolótőke-szükséglet számításakor, különösen a 105. cikk (5) bekezdésében említett részvénytőke kockázati részmodul számításakor alkalmazandó megközelítés, amely figyelembe veszi a minősített részesedések értéke volatilitásának valószínűsíthető csökkenését, amely e befektetések stratégiai jellegéből és a biztosító vagy viszontbiztosító által a befektetést befogadó vállalkozásokra gyakorolt befolyásból ered;”

(b) a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés h) pontjának alkalmazásában a biztosító vagy viszontbiztosító elkülönített alapok miatti csökkent kockázatdiverzifikációs lehetőségeinek tükrözése érdekében követendő módszerek, illetve korrekciók nem alkalmazandók azon eszközportfóliókra, amelyek nem elkülönített alapok, és amelyeket a 77b. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek megfelelő legjobb becslésének fedezésére jelöltek ki.”

(47) A 112. cikk (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A belső modell alkalmazására kapott felügyeleti jóváhagyást követően és minden esetben, amikor a 102. cikk (1) bekezdésének megfelelően jelentést nyújtanak be a szavatolótőke-szükséglet számításának eredményéről, a biztosítók és viszontbiztosítók kötelesek a felügyeleti hatóságok rendelkezésére bocsátani a szavatolótőke-szükségletnek a 2. alszakasz szerinti standard formulával számított becslését is.”

(48) A 122. cikk a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok csak a következő feltételek teljesülése esetén engedélyezhetik a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy belső modelljeikben figyelembe vegyék a hitelkockázati felár változásai által a 77d. cikkel összhangban kiszámított volatilitási korrekcióra gyakorolt hatást:

a) a hitelkockázati felár változásai euróra vonatkozó volatilitási korrekcióra gyakorolt hatásának figyelembevételére szolgáló módszer nem veszi figyelembe a volatilitási korrekciónak a 77d. cikk (4) bekezdése szerinti makroszintű volatilitási korrekcióval történő esetleges növelését;

b) a szavatolótőke-szükséglet nem alacsonyabb az alábbiak bármelyikénél:

i. a szavatolótőke-szükségletként kiszámított elvi szavatolótőke-szükséglet, azzal a kivétellel, hogy a hitelkockázati felár változásainak a volatilitási korrekcióra gyakorolt hatását az EIOPA által a technikai információk 77e. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti közzététele céljából alkalmazott módszertannak megfelelően veszik figyelembe;

ii. az i. alpont szerint kiszámított elvi szavatolótőke-szükséglet, azzal a kivétellel, hogy a 77d. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében

említett pénznem reprezentatív portfólióját az adott pénznemben denominált biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekkel rendelkező összes biztosító vagy viszontbiztosító eszközei helyett azon eszközök alapján határozzák meg, amelyekbe a biztosító vagy viszontbiztosító befektet.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában egy adott pénznem reprezentatív portfóliójának meghatározása a vállalkozás adott pénznemben denominált azon eszközein alapul, amelyek az adott pénznemben denominált biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek legjobb becslésének fedezésére szolgálnak.”

(49) A 132. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (3) bekezdés második albekezdésében a „85/611/EGK irányelvben” szövegrész helyébe a „2009/65/EK irányelvben” szövegrész lép;

(b) a cikk a következő (5), (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók befektetési stratégiájuk meghatározásakor figyelembe vegyék a lehetséges makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményeket, valamint – a felügyeleti hatóság kérésére – a makroprudenciális aggályokat.

(6) A biztosítók és viszontbiztosítók értékelik, hogy befektetési stratégiáik milyen mértékben befolyásolhatják a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményeket és válhatnak rendszerszintű kockázat forrásaivá, és befektetési döntéseikbe beépítik ezeket a megfontolásokat.

(7) E cikk (5) és (6) bekezdésének alkalmazásában a makrogazdasági fejlemények és makroprudenciális aggályok jelentése megegyezik a 45. cikkben foglaltakkal.”

(50) A 133. cikk (3) bekezdésében a „85/611/EGK irányelvben” szövegrész helyébe a „2009/65/EK irányelvben” szövegrész lép.

(51) A 138. cikk (4) bekezdése a következőképpen módosul:

(a) az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A jelentős piaci részesedéssel vagy az érintett biztosítási üzletágban szerzett jelentős részesedéssel rendelkező biztosítókat és viszontbiztosítókat érintő – az EIOPA által megállapított – kivételesen kedvezőtlen helyzetekben a felügyeleti hatóság az érintett vállalkozások esetében az összes vonatkozó szempont – többek között a biztosítástechnikai tartalékok átlagos hátralevő futamidejének – figyelembevételével legfeljebb hét évvel meghosszabbíthatja a (3) bekezdés második albekezdésében rögzített időszakot.”;

(b) a második albekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„Az EIOPA-nak az 1094/2010/EU rendelet 18. cikke alapján fennálló hatásköreinek sérelme nélkül, e bekezdés alkalmazásában, az EIOPA az érintett felügyeleti hatóság kérésére és adott esetben az ERKT-val folytatott konzultációt követően megállapítja a kivételesen kedvezőtlen helyzetet.”

(52) A 139. cikk helyébe a következő szöveg lép:

A minimális tőkeszükséglet nem teljesítése

(1) A biztosítók vagy viszontbiztosítók amint észlelik, haladéktalanul bejelentik a felügyeleti hatóságnak, ha a minimális tőkeszükségletet már nem teljesítik, vagy ha ennek kockázata a következő három hónapban fennáll.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazásában a felügyeleti hatóság tájékoztatására vonatkozó követelmény attól függetlenül alkalmazandó, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító a minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelést vagy a meg nem felelés kockázatát a minimális tőkeszükséglet 129. cikk (4) bekezdése szerinti kiszámítása során vagy a minimális tőkeszükséglet két olyan időpont között történő kiszámítása során észleli, amelyben annak kiszámítását a 129. cikk (4) bekezdése szerint a felügyeleti hatóság részére jelenti.

(2) A minimális tőkeszükséglet nem teljesítésének észlelésétől vagy a meg nem felelés kockázatának észlelésétől számított egy hónapon belül az érintett biztosító vagy viszontbiztosító realisztikus, rövid távú pénzügyi tervet nyújt be jóváhagyásra a felügyeleti hatóságnak annak érdekében, hogy az észleléstől számított három hónapon belül legalább a minimális tőkeszükséglet szintjére állítsa vissza a figyelembe vehető alapvető szavatolótőkét, vagy pedig a minimális tőkeszükséglet teljesítése céljából csökkentse kockázati profilját.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett bejelentés kézhezvételétől számított két hónapon belül nem indítanak felszámolási eljárást, a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága fontolóra veszi a biztosító vagy viszontbiztosító eszközei fölötti szabad rendelkezési jogának korlátozását vagy attól való eltiltását. Erről tájékoztatja a fogadó tagállamok felügyeleti hatóságait. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának felszólítására ezek a hatóságok is meghozzák ugyanazokat az intézkedéseket. Az intézkedések hatálya alá tartozó eszközöket a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága határozza meg.

(4) Az EIOPA iránymutatásokat dolgozhat ki azokra az intézkedésekre vonatkozóan, amelyeket a felügyeleti hatóságoknak kell meghozniuk az (1) bekezdésben említett, minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelés vagy a meg nem felelés kockázatának észlelésekor.”

(53) A 144. cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az engedély visszavonása esetén a tagállamok biztosítják, hogy a biztosítókra és viszontbiztosítókra a felszámolási eljárások megindításáig továbbra is a biztosítási felügyeletnek az I. cím III. fejezetében meghatározott általános szabályai és célkitűzései vonatkozzanak.”

(54) Az I. cím a következő fejezettel egészül ki:

„VIIA. FEJEZET Makroprudenciális eszközök

A likviditási kockázat kezelése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók 44. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett likviditási kockázat-kezelése garantálja számukra a megfelelő likviditás fenntartását a szerződőkkel és más partnerekkel

szemben fennálló pénzügyi kötelezettségeik teljesítésére azok esedékessé válásakor még stresszhelyzetben is.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók likviditáskockázat-kezelési tervet készítsenek és tartsanak fenn, amelyben előrevetítik az eszközeikkel és kötelezettségeikkel kapcsolatos bejövő és kimenő pénzáramlásokat. A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók likviditási kockázati mutatókat dolgozzanak ki a potenciális likviditási stressz azonosítása, nyomon követése és kezelése érdekében.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók a 35. cikk (1) bekezdésében említett információk részeként benyújtsák a likviditáskockázat-kezelési tervet a felügyeleti hatóságoknak.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a 29c. cikk alapján alacsony kockázati profilúnak minősülő biztosítók és viszontbiztosítók, valamint a 29d. cikk alapján a felügyeleti hatóságtól előzetes jóváhagyást kapott biztosítók és viszontbiztosítók ne legyenek kötelesek elkészíteni az e cikk (2) bekezdésében említett likviditáskockázat-kezelési tervet.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a biztosítók és viszontbiztosítók a 77b. cikkben említett illeszkedési korrekciót vagy a 77d. cikkben említett volatilitási korrekciót alkalmazzák, összevonhassák az e cikk (3) bekezdésében említett likviditáskockázat-kezelési tervet a 44. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban előírt tervvel.

(6) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a likviditáskockázat-kezelési terv tartalmának és aktualizálása gyakorlatiágának további pontosítása céljából.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EIOPA [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = 12 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

144b. cikk

Likviditási sebezhetőségek kivételes körülmények között történő orvoslására vonatkozó felügyeleti hatáskörök

(1) A felügyeleti hatóságok a rendszeres felügyeleti felülvizsgálat részeként figyelemmel kísérik a biztosítók és viszontbiztosítók likviditási pozícióját. Amennyiben lényeges likviditási kockázatokat észlelnek, az értékelésről tájékoztatják az érintett biztosítót vagy viszontbiztosítót. A biztosítónak vagy viszontbiztosítónak ismertetnie kell, hogyan szándékozik kezelni ezeket a likviditási kockázatokat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy likviditási kockázat vagy hiányosságok észlelése esetén megköveteljék a vállalkozásoktól likviditási pozíciójuk megerősítését. Ez a hatáskör akkor alkalmazandó, ha elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a likviditási kockázati sebezhetőségek meglétével és a biztosító vagy viszontbiztosító által azok orvoslása érdekében hozott hatékony intézkedések hiányával kapcsolatban.

A felügyeleti hatóságok által e bekezdés alapján hozott intézkedéseket a felügyeleti hatóságnak legalább évente egyszer felül kell vizsgálnia, és azokat meg kell szüntetnie, ha a vállalkozás hatékony intézkedéseket tett a probléma orvoslására.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy ideiglenesen felfüggeszék a szerződők visszaváltási jogát az olyan jelentős likviditási kockázatokkal szembesülő vállalkozásoknál kötött életbiztosítási kötvényeikre vonatkozóan, amelyek veszélyeztethetik a szerződők védelmét vagy a pénzügyi rendszer stabilitását.

Ez a hatáskör csak kivételes körülmények között, végső eszközként gyakorolható. E hatáskör gyakorlása előtt a felügyeleti hatóság figyelembe veszi a pénzügyi piacokra és a szerződők jogaira gyakorolt esetleges nem kívánt hatásokat, határokon átnyúló összefüggésben is.

Az első albekezdésben említett intézkedés alkalmazása három hónapig tart. A tagállamok biztosítják, hogy az intézkedést meg lehessen újítani, ha annak indokai továbbra is fennállnak, és hogy az intézkedés ne kerüljön alkalmazásra, ha az okok már nem állnak fenn.

A 144c. cikk (6) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az érintett biztosítók és viszontbiztosítók ne fizessenek ki nyereséget a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére, és ne fizessenek bónuszt vagy más változó javadalmazást mindaddig, amíg a felügyeleti hatóságok fel nem oldják a visszaváltási jogok felfüggesztését.

A tagállamok biztosítják, hogy a makroprudenciális megbízatással rendelkező hatóságok, amennyiben eltérnek a felügyeleti hatóságoktól, megfelelő tájékoztatást kapjanak a felügyeleti hatóságnak az e bekezdésben említett hatáskör gyakorlására irányuló szándékáról, és megfelelően részt vegyenek a második albekezdésben említett esetleges nem kívánt hatások értékelésében.

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok értesítsék az EIOPA-t és az ERKT-t minden olyan esetben, amikor a pénzügyi rendszer stabilitását veszélyeztető kockázat kezelése érdekében gyakorolják a (3) bekezdésben említett hatáskört.

(4) A (3) bekezdésben említett hatáskör az abban a tagállamban működő valamennyi vállalkozás tekintetében gyakorolható, ahol a (3) bekezdésben említett kivételes körülmények a biztosítási piac egészét vagy jelentős részét érintik.

A tagállamok kijelölnek egy hatóságot az e bekezdésben említett hatáskör gyakorlására.

Amennyiben a kijelölt hatóság eltér a felügyeleti hatóságtól, a tagállam biztosítja a megfelelő koordinációt és információcserét a különböző hatóságok között. A hatóságoknak mindenekelőtt szorosan együtt kell működniük és meg kell osztaniuk egymással mindazokat az információkat, amelyek szükségesek lehetnek az e bekezdés szerint kijelölt hatóságra rábízott feladatok megfelelő teljesítéséhez.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a (4) bekezdés második albekezdésében említett hatóság a (4) bekezdésben említett hatáskör igénybe vételéről értesítse az EIOPA-t, és amennyiben az intézkedést a pénzügyi rendszer stabilitását fenyegető kockázat kezelése érdekében hozzák, az ERKT-t.

Az értesítésnek tartalmaznia kell az alkalmazott intézkedés leírását, időtartamát, valamint azoknak az okoknak és kockázatoknak a leírását, amelyek a hatáskör

alkalmazását indokolták, beleértve azokat az okokat, amelyek miatt azt hatékonynak és arányosnak ítélték a szerződőkre gyakorolt negatív hatásaihoz képest.

(6) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA az ERKT-val folytatott konzultációt követően iránymutatásokat dolgoz ki a következők érdekében:

- a) további iránymutatás nyújtása a likviditási kockázat-kezelés hiányosságainak kezelésére irányuló intézkedésekről, valamint azon hatáskörök formájáról, életbe léptetéséről és kalibrálásáról, amelyeket a felügyeleti hatóságok a vállalkozások likviditási pozícióinak megerősítése érdekében gyakorolhatnak, amennyiben olyan likviditási kockázatokat észlelnek, amelyeket e vállalkozások nem orvosoltak megfelelően;
- b) a visszaváltási jogok ideiglenes felfüggesztését indokoló kivételes körülmények fennállásának meghatározása;
- c) a visszaváltási jogok ideiglenes felfüggesztésének Unió-szerte következetes alkalmazását biztosító feltételek és azon szempontok meghatározása, amelyeket figyelembe kell venni annak érdekében, hogy a szerződők védelme valamennyi székhely szerinti és fogadó joghatóságban azonos mértékű és megfelelő legyen.

144c. cikk

A vállalkozások pénzügyi helyzetének megőrzésére irányuló felügyeleti intézkedések kivételes piaci sokkok idején

(1) A 141. cikk sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek az egyes biztosítók vagy viszontbiztosítók pénzügyi helyzetének megőrzését célzó intézkedések meghozatalára olyan kivételes ágazati sokkok idején, amelyek veszélyeztethetik az érintett vállalkozás pénzügyi helyzetét vagy a pénzügyi rendszer stabilitását.

(2) Kivételes ágazati sokkok idején a felügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy a különösen sebezhető kockázati profillal rendelkező vállalkozásoktól megköveteljék legalább a következő intézkedések megtételét:

- a) a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére történő osztalékfizetés korlátozása vagy felfüggesztése;
- b) a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére történő egyéb kifizetés korlátozása vagy felfüggesztése;
- c) a részvény-visszavásárlások és a szavatolótőke-elemek visszafizetésének vagy visszaváltásának korlátozása vagy felfüggesztése;
- d) a bónuszok vagy más változó javadalmazás korlátozása vagy felfüggesztése.

A tagállamok biztosítják, hogy a makroprudenciális megbízatással rendelkező érintett nemzeti szervek és hatóságok megfelelő tájékoztatást kapjanak a nemzeti felügyeleti hatóság e cikk alkalmazására irányuló szándékáról, és megfelelően részt vegyenek a kivételes ágazati sokkok e bekezdéssel összhangban történő értékelésében.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett intézkedések alkalmazásakor kellően figyelembe kell venni a 29. cikk (3) bekezdésében említett arányossági kritériumokat, valamint a belső tőke tervezésére vonatkozó, előzetesen elfogadott kockázatvállalási határokat és küszöbértékeket.

(4) Az e cikk (2) bekezdésében említett intézkedések alkalmazásakor figyelembe kell venni a felügyeleti folyamatból származó bizonyítékokat és az érintett vállalkozások fizetőképességének és pénzügyi helyzetének előretételek értékelését, a 45. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) és b) pontjában említett értékeléssel összhangban.

(5) A (2) bekezdésben említett intézkedések alkalmazása addig tart, amíg az intézkedést alátámasztó okok fennállnak. Ezeket az intézkedéseket háromhavonta felül kell vizsgálni, és azonnal meg kell szüntetni, amint az intézkedések alapjául szolgáló feltételek megszűnnek.

(6) E cikk alkalmazásában a 245. cikk (2) bekezdésében említett jelentős csoporton belüli ügyletek, ideértve a csoporton belüli osztalékfizetéseket is, csak akkor függeszthetők fel vagy korlátozhatók, ha fenyegetést jelentenek a csoport vagy a csoporton belüli vállalkozások egyikének fizetőképességére vagy likviditási pozíciójára nézve. A kapcsolt vállalkozás felügyeleti hatósága a csoport többi részével folytatott ügyletek felfüggesztése vagy korlátozása előtt konzultációt folytat a csoportfelügyeleti hatósággal.

(7) E cikk következetes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA az ERKT-val folytatott konzultációt követően végrehajtás-technikai standardokat dolgoz ki a kivételes ágazati sokkok fennállásának meghatározása céljából.

Az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket az EIOPA [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = 12 hónappal a hatálybalépést követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

(55) A 145. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

(a) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) egy olyan személy nevét, aki megfelelő felhatalmazással rendelkezik ahhoz, hogy kötelezettséget vállaljon harmadik féllel szemben a biztosító nevében;”

(b) a második albekezdést el kell hagyni.

(56) A 149. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„149. cikk

A kockázatok vagy kötelezettségek jellegének megváltozása

(1) Minden, a 147. cikkben említett információ tekintetében a biztosító által tervezett változásra a 147. és 148. cikkben előírt eljárás alkalmazandó.

(2) Amennyiben a biztosítónak a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján folytatott üzleti tevékenységében olyan változás következik be, amely lényeges hatással van a vállalkozás kockázati profiljára, vagy lényegesen befolyásolja a biztosítási tevékenységeket egy vagy több fogadó tagállamban, a biztosító haladéktalanul tájékoztatja a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága haladéktalanul tájékoztatja az érintett fogadó tagállamok felügyeleti hatóságait.”

(57) A 152a. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának értesítenie kell az EIOPA-t és az érintett fogadó tagállam felügyeleti hatóságát, ha romló pénzügyi helyzetet vagy egyéb felmerülő kockázatot állapít meg, ideértve a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos kockázatokat is, az olyan tevékenységeket végző biztosítók vagy viszontbiztosítók esetében, amelyek a szolgáltatásnyújtás vagy a letelepedés szabadságán alapulnak, és amelyek határokon átnyúló hatással bírhatnak. A fogadó tagállam felügyeleti hatósága ezenkívül értesítheti az EIOPA-t és az érintett székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát, amennyiben súlyos és megalapozott aggályai merülnek fel a fogyasztóvédelemmel kapcsolatban. A felügyeleti hatóságok az EIOPA elé utalhatják az ügyet és kérhetik annak segítségét, amennyiben nem találhatnak kétoldalú megoldást.”

(58) A 152b. cikk a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Amennyiben egy együttműködési fórum két vagy több érintett hatósága nem ért egyet egy biztosítóval vagy viszontbiztosítóval kapcsolatban meghozandó intézkedés eljárása vagy tartalma, illetve a vele kapcsolatos tétlenség tekintetében, az EIOPA bármely érintett hatóság kérésére vagy saját kezdeményezésére az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkének (1) bekezdésével összhangban segítheti a hatóságokat a megállapodás elérésében.

(6) A fórumon belüli nézeteltérés esetén, és amennyiben komoly aggályok merülnek fel a szerződőkre gyakorolt negatív hatásokkal vagy a biztosító vagy viszontbiztosító vonatkozásában meghozandó intézkedés tartalmával vagy a tétlenséggel kapcsolatban, az EIOPA saját kezdeményezésére helyszíni ellenőrzések kezdeményezése és koordinálása mellett dönthet. Felkéri a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát, valamint az együttműködési fórum más érintett felügyeleti hatóságait, hogy vegyenek részt ezeken a helyszíni ellenőrzéseken.”

(59) A 153. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„153. cikk

Az információkérések határideje és nyelve

A fogadó tagállam felügyeleti hatósága azokat az információkat, amelyeket az adott tagállam területén működő biztosító üzleti tevékenységével kapcsolatban jogosult bekérni, az adott vállalkozás székhelye szerinti tagállam felügyeleti hatóságától és a biztosítótól is kérheti. Ezt az információt észszerű időn belül, a fogadó tagállam hivatalos nyelvén vagy nyelvein, vagy a fogadó tagállam felügyeleti hatósága által elfogadott más nyelven kell megadni. Amennyiben a fogadó tagállam felügyeleti hatósága közvetlenül a biztosítót keresi meg, az információkérésről tájékoztatja a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát.”

(60) A rendelet szövege a következő 159a. cikkel egészül ki:

„159a. cikk

A jelentős határokon átnyúló tevékenységekre vonatkozó további követelmények

(1) A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága valamely fogadó tagállam felügyeleti hatóságának kérésére benyújtja az adott fogadó tagállam területén jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytató biztosítókkal vagy viszontbiztosítókkal kapcsolatban a 35. cikknek megfelelően kapott alábbi információk mindegyikét:

a) a szavatolótőke-szükséglet;

- b) a minimális tőkeszükséglet;
- c) a szavatolótőke-szükséglet fedezésére figyelembe vehető szavatolótőke összege;
- d) a minimális tőkeszükséglet fedezésére figyelembe vehető alapvető szavatolótőke összege.

E cikk alkalmazásában a „jelentős határokon átnyúló tevékenységek” a letelepedés joga alapján végzett biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységek, valamint a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján egy tagállamban végzett olyan biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységek, amelyek esetében az éves bruttó díjelőírás meghaladja a vállalkozás éves bruttó díjelőírásának 5 %-át, a vállalkozás legutolsó rendelkezésre álló pénzügyi kimutatásai alapján mérve.

(2) Amennyiben egy biztosító vagy viszontbiztosító a következő három hónapban nem teljesíti vagy valószínűleg nem fogja teljesíteni a minimális tőkeszükségletet, vagy ha szignifikáns módon nem felel meg a szavatolótőke-szükségletnek, és a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága nem tesz megfelelő intézkedéseket az ilyen helyzet megfelelő orvoslására, azon fogadó tagállam felügyeleti hatósága, amelyben a vállalkozás jelentős határokon átnyúló tevékenységeket folytat, indokolás mellett felkérheti a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát, hogy közösen végezzenek helyszíni ellenőrzést a biztosítónál vagy viszontbiztosítónál.

A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának a kézhezvételtől számított egy hónap áll rendelkezésére, hogy elfogadja vagy elutasítsa az első albekezdésben említett kérést.

(3) Amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága elfogadja a közös helyszíni ellenőrzés elvégzését, felkéri az EIOPA-t, hogy vegyen részt a közös helyszíni ellenőrzésben.

A közös helyszíni ellenőrzés lezárását követően az érintett felügyeleti hatóságok két hónapon belül közös következtetéseket vonnak le. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága figyelembe veszi ezeket a közös következtetéseket, amikor a megfelelő felügyeleti válaszlépésekről határoz.

Amennyiben a felügyeleti hatóságok nem értenek egyet a közös helyszíni ellenőrzés következtetéseivel kapcsolatban, a második albekezdésben említett időszak lejártát követő két hónapon belül bármelyikük – a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága által a szavatolótőke-szükségletnek való meg nem felelés, illetve a minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelés vagy valószínű meg nem felelés kezelése érdekében meghozandó felügyeleti intézkedések és hatáskörök sérelme nélkül – az EIOPA elé utalhatja az ügyet, és a segítségét kérheti az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban. Az ebben az albekezdésben említett két hónapos időszak lejártá után, illetve azt követően, hogy a felügyeleti hatóságok a második albekezdéssel összhangban megállapodtak a közös következtetésekről, az ügy már nem utalható az EIOPA elé.

Ha a harmadik albekezdésben említett két hónapos időszak alatt bármely érintett felügyeleti hatóság az ügyet az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EIOPA elé utalta, akkor a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága elhalasztja a közös helyszíni ellenőrzéssel kapcsolatos végső következtetések elfogadását, és megvárja az EIOPA által az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdése alapján esetleg hozott határozatot, majd az EIOPA határozatának megfelelően fogadja el a

következtetéseket. Ezeket a következtetéseket valamennyi érintett felügyeleti hatóság irányadónak ismeri el.

(4) Amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága elutasítja a közös helyszíni ellenőrzés elvégzését, írásban tájékoztatja a kérelmező felügyeleti hatóságot az elutasítás okairól.

Amennyiben a felügyeleti hatóságok nem értenek egyet az elutasítás okaival, az ügyet a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának határozatáról szóló értesítést követő egy hónapon belül az EIOPA-hoz utalhatják, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérhetik a segítségét. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el.”

(61) A 212. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. az a) pontban a „83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében” szövegrész helyébe a „2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében” szövegrész lép;
- ii. a b) pontban a „83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében” szövegrész helyébe a „2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében” szövegrész lép;
- iii. a c) pont a következőképpen módosul:
 - az i. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„i. amelyet egy részesedő vállalkozás, annak leányvállalatai, azon vállalkozások, amelyekben a részesedő vállalkozás vagy annak leányvállalatai részesedéssel rendelkeznek, és mindazon vállalkozások alkotnak, amelyeket a részesedő vállalkozás vagy leányvállalatai a csoporthoz nem tartozó egy vagy több vállalkozással közösen igazgatnak, valamint olyan vállalkozások, amelyeket a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében meghatározott viszony fűz egymáshoz; vagy”;
 - a szöveg a következő iii. alponttal egészül ki:

„iii. amelyet az i. és ii. alpontok kombinációja alkot;”
- iv. az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) »biztosítói holdingtársaság«: vegyes pénzügyi holdingtársaságnak nem minősülő olyan anyavállalat, amelynek a fő üzleti tevékenysége abban áll, hogy olyan leányvállalatokban szerezzen részesedést vagy rendelkezzen részesedéssel, amelyek kizárólag vagy elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy harmadik országbeli biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységet végzők, amennyiben a leányvállalatok legalább egyike biztosító vagy viszontbiztosító; a leányvállalatok elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók vagy harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók, amennyiben az anyavállalat tőkéjének, konszolidált eszközeinek, bevételeinek, személyzetének vagy egyéb, a felügyeleti hatóság által relevánsnak ítélt mutatójának több mint 50 %-a olyan leányvállalatokhoz kapcsolódik, amelyek biztosítók vagy viszontbiztosítók, harmadik országbeli

biztosítók vagy viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok;”

v. a cikk a következő fa) ponttal egészül ki:

„fa) »harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók holdingtársasága«: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 15. pontja szerinti biztosítói holdingtársaságtól vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságtól eltérő anyavállalat, amelynek a fő üzleti tevékenysége abban áll, hogy olyan leányvállalatokban szerezzon részesedést vagy rendelkezzen részesedéssel, amelyek kizárólag vagy elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy harmadik országbeli biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységet végzők.”;

(b) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E cím alkalmazásában a felügyeleti hatóságok anyavállalatnak tekintenek minden olyan vállalkozást is, amely a felügyeleti hatóságok szerint ténylegesen ellenőrző befolyást gyakorol egy másik vállalkozás felett, beleértve azt az esetet is, amikor ezt a befolyást központosított koordináció révén gyakorolja a másik vállalkozás döntései felett.”;

(c) a szöveg a következő (3), (4), (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E cím alkalmazásában a felügyeleti hatóságok azt is figyelembe veszik, hogy két vagy több biztosító vagy viszontbiztosító az (1) bekezdés c) pontja szerinti csoportot alkot, amennyiben a felügyeleti hatóságok véleménye szerint ezeket a vállalkozásokat egységes alapon irányítják.

Amennyiben az ilyen csoportra a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csoportfelügyelet vonatkozik, a csoport az említett vállalkozások egyikét anyavállalatnak jelöli ki, amely felelős az e címnek való megfelelésért. Az első albekezdésben említett többi vállalkozást leányvállalatnak kell tekinteni.

(4) Amennyiben egy csoportot a (2) és (3) bekezdéssel összhangban azonosítanak, és e csoport valamely anyavállalata vagy leányvállalata egyben egy másik, az (1) bekezdés c) pontja szerinti csoport végső részesedő vállalkozása is, ezt a másik csoportot a (2) és (3) bekezdéssel összhangban azonosított csoport körébe tartozónak kell tekinteni.

A felügyeleti hatóságok alkalmazhatják a (2) és (3) bekezdést az (1) bekezdés c) pontja szerinti csoport körének kiterjesztésére.

(5) A (2) és (3) bekezdésben említett legalább két vállalkozás közötti kapcsolat azonosításakor a felügyeleti hatóságok figyelembe veszik a következő tényezők mindegyikét:

(a) egy természetes személy vagy vállalkozás ellenőrző befolyása vagy képessége arra, hogy befolyásolja a biztosító vagy viszontbiztosító döntéseit, beleértve a pénzügyi döntéseket is, különösen tőkerészesedés vagy szavazati jogok birtoklása, az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületben való képviselet révén, vagy a biztosítót vagy viszontbiztosítót ténylegesen vezető vagy egyéb kulcsfontosságú, kritikus vagy fontos feladatkört ellátó személyként;

- (b) a biztosító vagy viszontbiztosító nagymértékű függése egy másik vállalkozástól vagy jogi személytől lényeges pénzügyi vagy nem pénzügyi ügyletek vagy műveletek megléte miatt;
- (c) bizonyíték a pénzügyi döntések, stratégiák vagy folyamatok két vagy több vállalkozás közötti koordinációjára.

(6) Amennyiben a csoport nem jelöl ki a (3) bekezdés második albekezdése szerinti anyavállalatot, a felügyeleti hatóságok kijelölnek egy anyavállalatot, amely felel az e címnek való megfelelésért. E csoport többi vállalkozását leányvállalatnak kell tekinteni.

Az első albekezdés szerinti kijelöléskor a felügyeleti hatóságok a következő tényezőket veszik figyelembe:

- (a) az egyes vállalkozások biztosítástechnikai tartalékainak összege;
- (b) az egyes vállalkozások éves bruttó díjelőírása;
- (c) az egyes vállalkozások kapcsolt biztosítóinak vagy viszontbiztosítóinak száma.

A felügyeleti hatóságok rendszeresen értékeli, hogy a kijelölés továbbra is helytálló-e. Amennyiben nem, a felügyeleti hatóságok másik anyavállalatot jelölnek ki. Ez a másik anyavállalat felel az e címnek való megfelelésért.”

(62) A 213. cikk a következőképpen módosul:

- (a) a (2) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:
„A tagállamok gondoskodnak a csoportfelügyelet alkalmazásáról azokban az esetekben, amikor egy csoport az alábbiak bármelyikét magában foglalja.”;
- (b) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:
„(2a) Annak a csoportnak a körét, amelyre e cikk (2) bekezdése értelmében csoportfelügyelet alkalmazandó, a 212. cikknek megfelelően kell meghatározni.”;
- (c) a szöveg a következő (3a), (3b) és (3c) bekezdéssel egészül ki:
„(3a) A (2) bekezdés b) pontjában említett esetekben a biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak biztosítania kell, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesüljön:
 - a) a csoporton belüli belső szabályok és feladatmegosztás alkalmasak annak biztosítására, hogy a csoport megfeleljen e címnek, és hatékony eszközt jelentenek különösen a következők tekintetében:
 - i. a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság valamennyi leányvállalata közötti koordináció, többek között szükség esetén a feladatoknak e vállalkozások közötti megfelelő megosztásával;
 - ii. a csoporton belüli konfliktusok megelőzése és kezelése; valamint
 - iii. a biztosítói holdingtársaság anyavállalat vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat által meghatározott csoportszintű előírások végrehajtása az egész csoportban;

- b) annak a csoportnak a szerkezeti felépítése, amelynek a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság a része, nem hátráltatja, illetve egyéb módon nem akadályozza a csoport és annak biztosítói és viszontbiztosítói leányvállalatainak hatékony felügyeletét, figyelembe véve különösen a következőket:
- i. azt, hogy a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság milyen helyet foglal el a többszintű csoporton belül;
 - ii. a részvényesi struktúrát; valamint
 - iii. a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság csoporton belül betöltött szerepét.

(3b) Amennyiben a (3a) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételek nem teljesülnek, a csoportfelügyeleti hatóság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a biztosítói holdingtársaságot vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságokat a csoporton belüli belső szabályok és feladatmegosztás megváltoztatására kötelezze.

Amennyiben a (3a) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételek nem teljesülnek, a biztosítói holdingtársaságra vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságra a csoportfelügyeleti hatóság megfelelő felügyeleti intézkedéseket alkalmaz annak érdekében, hogy biztosítsa vagy adott esetben helyreállítsa a csoportfelügyelet folytonosságát és integritását, valamint az e címben meghatározott követelményeknek való megfelelést. A tagállamok különösen azt biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy megköveteljék a biztosítói holdingtársaságtól vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságtól a csoport olyan szervezését, amely lehetővé teszi az érintett felügyeleti hatóság számára a csoportfelügyelet hatékony gyakorlását. Ezt a hatáskört csak kivételes körülmények között, az EIOPA-val és adott esetben más érintett felügyeleti hatóságokkal folytatott konzultációt követően lehet gyakorolni, és azt kellően meg kell indokolni a csoport számára.

(3c) Az e cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett esetekben, amennyiben egy, a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében meghatározott kapcsolatban álló vállalkozásokból és kapcsolt vállalkozásaikból álló vagy az ezen irányelv 212. cikkének (3) bekezdése alapján azonosított csoport szerkezeti felépítése olyan jellegű, hogy hátráltatja vagy akadályozza az adott csoport hatékony felügyeletét, vagy akadályozza a csoport e címnek való megfelelését, a csoportot megfelelő felügyeleti intézkedéseknek kell alávetni a csoportfelügyelet folytonosságának és integritásának, valamint az e címben meghatározott követelményeknek való megfelelés biztosítása vagy adott esetben helyreállítása érdekében. A tagállamok különösen azt biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek olyan biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság létrehozásának előírására, amelynek központi irodája az Unióban van, vagy az Unióban található olyan vállalkozás létrehozásának előírására, amely központi koordináció révén ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol a csoporthoz tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók döntéseire, beleértve a pénzügyi döntéseket is. Ebben az esetben ez a biztosítói holdingtársaság, vegyes

pénzügyi holdingtársaság vagy a ténylegesen központi koordinációt folytató vállalkozás felelős az e címnek való megfelelésért.”;

- (d) az (5) bekezdésben a „2006/48/EK irányelvvel” szövegrész helyébe a „2013/36/EU irányelvvel” szövegrész lép.

(63) A rendelet szövege a következő 213a. cikkel egészül ki:

„213a. cikk

Arányossági intézkedések alkalmazása a csoport szintjén

(1) Azokat a 212. cikk szerinti csoportokat, amelyek a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti csoportfelügyelet hatálya alá tartoznak, csoportfelügyeleti hatóságuk az e cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint alacsony kockázati profilú csoportoknak minősíti, amennyiben az utolsó két pénzügyi évben csoportszinten megfelelnek a következő kritériumok mindegyikének:

a) amennyiben a csoport körébe legalább egy olyan biztosító vagy viszontbiztosító tartozik, amely nem nem-életbiztosító, az alábbi kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:

i. a 105. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett kamatláb-kockázati részmodul nem haladja meg a 76. cikkben említett, a viszontbiztosítási szerződésekből és különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó csoportszintű biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;

ii. a befektetések megtérülése – az indexhez vagy befektetési egységekhez kötött szolgáltatásokkal járó biztosítási kötelezettségek céljából tartott befektetések kivételével – magasabb, mint az átlagos garantált kamatlábak;

iii. a csoport viszontbiztosítási szerződésekből és különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított bruttó biztosítástechnikai tartalékai nem haladják meg az 1 000 000 000 EUR-t;

b) amennyiben a csoport körébe legalább egy olyan biztosító vagy viszontbiztosító tartozik, amely nem életbiztosító, az alábbi kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:

i. a viszontbiztosítás nélküli átlagos egyesített arányszám az utolsó három pénzügyi évben kevesebb, mint 100 %;

ii. a csoport éves bruttó díjelőírása nem haladja meg a 100 000 000 EUR-t;

iii. az I. melléklet A. szakaszának 3–7. ágazatában, valamint 14. és 15. ágazatában az éves bruttó díjelőírások összege nem haladja meg a csoport nem-életbiztosítási ága teljes éves díjelőírásának 30 %-át;

c) a csoport körébe tartozó, a csoportfelügyeleti hatóság tagállamától eltérő tagállamban központi irodával rendelkező biztosítók és viszontbiztosítók által megkötött biztosítások összértéke nem haladja meg a csoport teljes éves bruttó díjelőírásának 5 %-át;

d) a csoport által a csoportfelügyeleti hatóság tagállamától eltérő tagállamokban megkötött biztosítások összértéke nem haladja meg a csoport teljes éves bruttó díjelőírásának 5 %-át;

e) a nem hagyományos befektetések nem haladják meg az összes befektetés 20 %-át;

f) a csoport üzleti tevékenysége nem terjed ki viszontbiztosítási tevékenységekre a csoport teljes bruttó díjbevételeinek 50 %-át meghaladó mértékben.

(2) A 29b. cikk értelemszerűen alkalmazandó a legfelső szintű anyavállalat biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság szintjén.

(3) Azok a csoportok, amelyekre két évnél rövidebb ideje vonatkozik csoportfelügyelet a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban, csak az utolsó pénzügyi évet veszik figyelembe annak értékelésekor, hogy megfelelnek-e az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumoknak.

(4) Az (1) bekezdés sérelme nélkül azok a csoportok, amelyek jóváhagyott részleges vagy teljes belső modellt alkalmaznak a csoportszintű szavatolótőke-szükségletük kiszámításához, soha nem minősíthetők alacsony kockázati profilú csoportnak.

(5) A legfelső szintű anyavállalat biztosítók vagy viszontbiztosítók, a biztosítói holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok az (1) bekezdésben meghatározott kritériumoknak való megfelelés értékelésekor figyelembe veszik a következő három pénzügyi évre vonatkozó üzleti terveket.

(6) A 29c., 29d. és 29e. cikk értelemszerűen alkalmazandó.”

(64) A 214. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 213. cikkel összhangban a csoportfelügyelet gyakorlása nem jelenti azt, hogy a felügyeleti hatóságoknak a harmadik országbeli biztosító, a harmadik országbeli viszontbiztosító vagy a vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság esetében egyedi felügyeleti szerepet kell vállalniuk.”;

(b) a (2) bekezdés az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Annak értékelésekor, hogy egy vállalkozás jelentősége az első albekezdés b) pontja szerint a csoportfelügyelet célkitűzéseit tekintve elhanyagolható-e, a csoportfelügyeleti hatóság biztosítja, hogy a következő feltételek mindegyike teljesüljön:

- i. a vállalkozás mérete teljes eszközállományban és biztosítástechnikai tartalékokban kifejezve kicsi a csoport többi vállalkozásának és a csoport egészének méretéhez képest;
- ii. a vállalkozás kizárása a csoportfelügyelet hatálya alól nem gyakorolna lényeges hatást a csoportszintű szavatolótőke-megfelelésre;
- iii. elhanyagolhatók azok a minőségi és mennyiségi kockázatok, beleértve a csoporton belüli ügyletekből eredő kockázatokat is, amelyeket a vállalkozás az egész csoport számára jelent vagy jelenthet.”;

(c) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben egy vagy több vállalkozás e cikk (2) bekezdése szerinti kizárása a csoportfelügyelet hatálya alól olyan esethez vezetne, amely nem vonná maga után a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja szerinti csoportfelügyelet alkalmazását, a csoportfelügyeleti hatóság a kizáró határozat

meghozatala előtt konzultál az EIOPA-val és adott esetben más érintett felügyeleti hatóságokkal. Ilyen határozat csak kivételes körülmények között hozható, és azt kellően meg kell indokolni az EIOPA-nak és adott esetben más érintett felügyeleti hatóságoknak. A csoportfelügyeleti hatóság rendszeresen újraértékeli, hogy határozata továbbra is megfelelő-e. Amennyiben már nem megfelelő, a csoportfelügyeleti hatóság értesíti az EIOPA-t és adott esetben a többi érintett felügyeleti hatóságot arról, hogy megkezdi a csoportfelügyelet gyakorlását.

Mielőtt a csoportfelügyeleti hatóság a (2) bekezdés b) pontja alapján kizárná a legfelső szintű anyavállalatot a csoportfelügyeletből, konzultál az EIOPA-val és adott esetben más érintett felügyeleti hatóságokkal, és értékeli, hogy milyen hatással lenne a csoport szavatolótőke-megfelelési helyzetére, ha a csoportfelügyeletet a köztes részesedő vállalkozás szintjén gyakorolná. Az ilyen kizárás különösen akkor nem lehetséges, ha az a csoport szavatolótőke-megfelelési helyzetének lényeges javulását eredményezné.”

(65) A 220. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdésben a „221–233. cikkben meghatározott” szövegrész helyébe a „221–233a. cikkben meghatározott” szöveg lép;

(b) a (2) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok ugyanakkor engedélyezik felügyeleti hatóságaik számára – ha azok egy adott csoport tekintetében a csoportfelügyeleti hatóság szerepét látják el –, hogy a többi érintett felügyeleti hatósággal és a csoporttal folytatott konzultációt követően úgy határozzanak, hogy az adott csoportra a 2. módszert alkalmazzák a 233. és 234. cikkkel összhangban, vagy az 1. és a 2. módszer kombinációját alkalmazzák a 233a. és 234. cikkkel összhangban, ha az 1. módszer kizárólagos alkalmazása nem lenne megfelelő.”;

(c) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 228. cikk (1) bekezdésében említett vállalkozások kezelésének sérelme nélkül a felügyeleti hatóságok csak biztosítók és viszontbiztosítók, harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok, vegyes pénzügyi holdingtársaságok, valamint harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók holdingtársaságai esetén dönthetnek úgy, hogy az e cikk (2) bekezdésének második albekezdése szerinti 2. módszert alkalmazzák.”

(66) A 221. cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, kizárólag a 228. cikk alkalmazásában, függetlenül attól, hogy az 1. vagy a 2. módszert alkalmazzák, az „arányos részesedés” a jegyzett tőke azon részét jelenti, amelyet közvetlenül vagy közvetve a részesedő vállalkozás birtokol a kapcsolt vállalkozásban.”

(67) A 222. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A (2) és (3) bekezdésben említett szavatolótőke összege nem haladhatja meg a kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító hozzájárulását a csoport szavatolótőke-szükségletéhez.”

(68) A 226. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

- „(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában a harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók holdingtársaságait is biztosítónak vagy viszontbiztosítónak kell tekinteni.”
- (69) A 227. cikk (1) bekezdésének első albekezdése a „233. cikkel” szövegrészt követően az „és a 233a. cikkel” szövegrésszel egészül ki.
- (70) A 228. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„228. cikk

Más pénzügyi ágazathoz tartozó kapcsolt vállalkozások kezelése

(1) Az ezen irányelv 220. cikkével összhangban alkalmazott módszertől függetlenül a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámításához a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak figyelembe kell vennie a következő vállalkozások csoportszintű figyelembe vehető szavatolótőkéhez és csoportszintű szavatolótőke-szükségletehez való hozzájárulását:

- (a) az 575/2013/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. vagy 2. pontja szerinti hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások;
- (b) a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti ÁÉKBV-alapkezelők és az említett irányelv 27. cikke szerint engedélyezett befektetési társaságok, feltéve, hogy nem jelöltek ki alapkezelő társaságot az említett irányelvnek megfelelően;
- (c) a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti alternatív befektetésialap-kezelők;
- (d) a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében említett tevékenységek közül egyet vagy többet folytató, nem szabályozott vállalkozások, amennyiben ezek a tevékenységek teljes tevékenységük jelentős részét képezik;
- (e) az (EU) 2016/2341 irányelv 6. cikkének 1. pontja szerinti foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások csoportszintű figyelembe vehető szavatolótőkéhez való hozzájárulását az egyes vállalkozások szavatolótőkéje arányos részesedésének összegeként kell kiszámítani, ahol e szavatolótőkék kiszámítása a következőképpen történik:

- (a) az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett minden egyes vállalkozás esetében a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott vonatkozó ágazati szabályokkal összhangban;
- (b) az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének l) pontjával összhangban;
- (c) az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének ad) pontjával összhangban;
- (d) az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott vonatkozó ágazati szabályokkal összhangban, amennyiben azok az említett irányelv 2. cikkének (4) bekezdése értelmében szabályozott vállalkozásnak minősültek;

- (e) az e cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében az (EU) 2016/2341 irányelv 17a. cikkének megfelelően kiszámított, rendelkezésre álló szavatolótőke.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazásában nem vehetők figyelembe az egyes kapcsolt vállalkozások nem felosztható tartalékainak és a csoportfelügyeleti hatóság által csökkentett veszteségelnyelő képességgel rendelkezőként azonosított egyéb tételeknek megfelelő szavatolótőke-összegek, valamint az elsőbbségi részvények, az alárendelt egyesületi tagi számlák, az alárendelt kötelezettségek és a halasztott adókövetelések, amelyek a (3) bekezdéssel összhangban kiszámított szavatolótőke-követelményeken felül szerepelnek a szavatolótőkében, kivéve, ha a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító a csoportfelügyeleti hatóság megelégedésére igazolni tudja, hogy ezek a tételek a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezésére fordíthatók. A szavatolótőke-többlet összetételének meghatározásakor a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak figyelembe kell vennie, hogy egyes kapcsolt vállalkozások bizonyos követelményei csak az 575/2013/EU rendelet szerinti elsődleges alapvető tőkével vagy kiegészítő alapvető tőkével teljesíthetők.

(3) Az (1) bekezdésben említett kapcsolt vállalkozások csoportszintű szavatolótőke-szükségletehez való hozzájárulását az egyes kapcsolt vállalkozások tőkekövetelménye vagy elvi tőkekövetelménye arányos részesedésének összegeként kell kiszámítani, ahol e tőkekövetelmény vagy elvi tőkekövetelmény kiszámítása a következőképpen történik:

- (a) az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kapcsolt vállalkozások esetében a következőkkel összhangban:
- (b) az (EU) 2019/2033 rendelet szerinti szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó minden egyes befektetési vállalkozás esetében az említett rendelet 11. cikkében meghatározott követelmény és az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett egyedi szavatolótőke-követelmények vagy a harmadik országbeli helyi szavatolótőke-követelmények összege;
- (c) minden egyes hitelintézet esetében az alábbiak közül a magasabb:
 - az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelmény, beleértve a rendelet 458. és 459. cikkében említett intézkedéseket, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelésére szolgáló egyedi szavatolótőke-követelmények és az említett irányelv 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelmény összege vagy bármely harmadik országbeli helyi szavatolótőke-követelmények;
 - az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott követelmények, beleértve a rendelet 458. és 459. cikkében említett intézkedéseket, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelésére szolgáló egyedi szavatolótőke-követelmények és az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1a) bekezdésében meghatározott tőkeáttételmutató-pufferrel kapcsolatos követelmény összege vagy valamely harmadik országbeli helyi szavatolótőke-követelmények,

amennyiben azoknak a követelményeknek alapvető tőkével kell eleget tenni;

- (d) az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett minden egyes kapcsoló vállalkozás esetében a 2009/65/EK irányelv 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban;
- (e) az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett minden egyes kapcsoló vállalkozás esetében a 2011/61/EU irányelv 9. cikkével összhangban;
- (f) az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett minden egyes kapcsoló vállalkozás esetében az a tőkekövetelmény, amelynek a kapcsoló vállalkozásnak meg kellene felelnie a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott vonatkozó ágazati szabályokkal összhangban, ha az említett irányelv 2. cikkének (4) bekezdése értelmében szabályozott vállalkozásnak minősülne;
- (g) az e cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett minden egyes kapcsoló vállalkozás esetében az (EU) 2016/2341 irányelv 17b. cikkének megfelelően kiszámított minimális szavatolótőke-szükséglet.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett több kapcsoló vállalkozás olyan alcsoportot alkot, amelyre a (3) bekezdésben említett irányelvek vagy rendeletek valamelyikével összhangban összevont alapú tőkekövetelmény vonatkozik, a csoportfelügyeleti hatóság a (2) bekezdés a)–e) pontjának alkalmazása helyett lehetővé teheti az adott alcsoporthoz tartozó minden egyes vállalkozás számára, hogy a kapcsoló vállalkozásoknak a csoport figyelembe vehető szavatolótőkéjéhez való hozzájárulását az említett alcsoport szavatolótőkéjének arányos részesedéseként számítsa ki. Ebben az esetben a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a (3) bekezdés a)–e) pontjának alkalmazása helyett az említett kapcsoló vállalkozások csoportszintű szavatolótőke-szükségletéhez való hozzájárulását is az adott alcsoport tőkeszükségletének arányos részesedéseként kell kiszámítania az adott alcsoporthoz tartozó minden egyes vállalkozás esetében.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazásában a (2) és (3) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó az alcsoportra.

(5) Az (1)–(4) bekezdéstől eltérve a tagállamoknak lehetővé kell tenniük felügyeleti hatóságaik számára – ha azok egy adott csoport tekintetében a csoportfelügyeleti hatóság szerepét látják el –, hogy a részesedő vállalkozás kérésére vagy saját kezdeményezésükre az (1) bekezdés a)–d) pontjában említett részesedést levonják a részesedő vállalkozás csoportszintű szavatolótőke-megfeleléséhez figyelembe vehető szavatolótőkéből.”

- (71) A III. cím II. fejezete 1. szakaszának 3. alszakasza a következő 229a. cikkel egészül ki:

„229a. cikk

Egyszerűsített számítási módszerek

(1) A 230. cikk alkalmazásában a csoportfelügyeleti hatóság a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően engedélyezheti a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, hogy egyszerűsített módszert alkalmazzon a kapcsoló vállalkozásokban fennálló, elhanyagolható részesedésekre.

Az első albekezdésben említett egyszerűsített módszer egy vagy több kapcsolt vállalkozásra történő alkalmazását a részesedő vállalkozásnak megfelelően meg kell indokolnia a csoportfelügyeleti hatóság felé, figyelembe véve a kapcsolt vállalkozás vagy vállalkozások kockázatainak jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.

A tagállamok előírják a részesedő vállalkozás számára, hogy évente értékelje, hogy az egyszerűsített módszer alkalmazása továbbra is indokolt-e, és a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló csoportszintű jelentésében nyilvánosságra hozza az egyszerűsített megközelítés hatálya alá tartozó kapcsolt vállalkozások jegyzékét és méretét.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak kielégítően bizonyítania kell a csoportfelügyeleti hatóság számára, hogy az egyszerűsített módszer alkalmazása az egy vagy több kapcsolt vállalkozásban fennálló részesedésekre kellően prudens ahhoz, hogy elkerülje az adott vállalkozásból vagy csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításakor az adott vállalkozásokból eredő kockázatok alábecslését.

Amennyiben az egyszerűsített módszert olyan harmadik országbeli biztosítóra vagy viszontbiztosítóra alkalmazzák, amelynek központi irodája a 227. cikk értelmében nem egyenértékű vagy ideiglenesen egyenértékű országban van, az egyszerűsített módszer nem eredményezheti a kapcsolt vállalkozásnak az érintett harmadik ország által meghatározott tőkekövetelménynél alacsonyabb mértékű hozzájárulását a csoportszintű szavatolótőke-szükségletéhez.

Az egyszerűsített módszer nem alkalmazható a kapcsolt harmadik országbeli biztosítókra vagy viszontbiztosítókra, amennyiben a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak nincs megbízható információja az adott harmadik országban meghatározott tőkekövetelményről.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a kapcsolt vállalkozások akkor tekintendők elhanyagolhatónak, ha egyikük könyv szerinti értéke sem éri el a csoport összevont pénzügyi beszámolójának 0,2 %-át, és az összes ilyen vállalkozás könyv szerinti értékének összege nem éri el a csoport összevont pénzügyi beszámolójának 0,5 %-át.”

(72) A 230. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A részesedéssel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító csoportszintű szavatolótőke-megfelelésének számítása a konszolidált beszámoló alapján történik.

A részesedéssel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító csoportszintű szavatolótőke-megfelelése a következők különbsége:

- (a) a szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez figyelembe vehető, konszolidált adatok alapján számított szavatolótőke és a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások csoportszintű figyelembe vehető szavatolótőkéhez való hozzájárulásának összege, amennyiben a hozzájárulást a 228. cikk (2) vagy (4) bekezdésével összhangban számítják ki;
- (b) a konszolidált adatok alapján számított csoportszintű szavatolótőke-szükséglet és a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások csoportszintű szavatolótőke-szükségletéhez

való hozzájárulásának összege, amennyiben a hozzájárulást a 228. cikk (3) vagy (4) bekezdésével összhangban számítják ki.

A második albekezdés alkalmazásában a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozásokban meglévő részesedések nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.

A szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez figyelembe vehető szavatolótőke és a konszolidált adatokon alapuló csoportszintű szavatolótőke-szükséglet számításához az I. cím VI. fejezete 3. szakaszának 1., 2. és 3. alszakasza és az I. cím VI. fejezete 4. szakaszának 1., 2. és 3. alszakasza alkalmazandó. A részesedő vállalkozás által kibocsátott szavatolótőke-elem nem tekinthető tehermentesnek a 93. cikk (2) bekezdése második albekezdésének c) pontja szerinti értelemben, ha egy kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító felszámolása esetén e tétel visszafizetése nem tagadható meg tulajdonosától.”;

(b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a második albekezdés a következő c) és d) ponttal egészül ki:

„c) a kapcsolt harmadik országbeli biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozó helyi tőkekövetelmények arányos részesedése, amelyeknél az engedélyt visszavonnák;

d) a biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok elvi minimális tőkeszükségletének arányos részesedése.”;

ii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„E cikk (2) bekezdése második albekezdése d) pontjának alkalmazásában a biztosítói holdingtársaság és a vegyes pénzügyi holdingtársaság elvi minimális tőkeszükséglete az elvi szavatolótőke-szükségletének 35 %-ával egyenlő, amennyiben az elvi szavatolótőke-szükségletet a 226. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban számítják ki.”;

iii. a negyedik albekezdést el kell hagyni;

(c) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A részesedő biztosítóknak és viszontbiztosítóknak meg kell felelniük a rájuk vonatkozó minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletnek, amely az alábbiak közül a legalacsonyabb:

(a) az (1) bekezdés második albekezdésének b) pontjában említett számítás eredményének 45 %-a;

(b) a (2) bekezdés második albekezdésében említett számítás eredménye.

Ezt a minimumot a 98. cikk (4) bekezdésével összhangban meghatározott és konszolidált adatok alapján kiszámított figyelembe vehető alapvető szavatolótőkének kell fedeznie. A minimum alkalmazásában a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozásokban meglévő részesedések nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.

Annak meghatározása céljából, hogy az ilyen figyelembe vehető szavatolótőke alkalmas-e a minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezetére, a 221–229. cikkben meghatározott elvek értelemszerűen

alkalmazandók. A 139. cikk (1) és (2) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.”

- (73) A 232. cikk első albekezdésének bevezető mondatában a „37. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett” szövegrész helyébe a „37. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett” szöveg lép.
- (74) A 233. cikk a következőképpen módosul:
- (a) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 220. cikk (3) bekezdésében és a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások értéke a részesedő biztosítóban vagy viszontbiztosítóban és az összesített csoportszintű szavatolótőke-szükséglet, a (3) bekezdésben előírtak szerint.”;
 - (b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:
 - i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító arányos részesedése minden egyes kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-szükségletének fedezetéhez figyelembe vehető szavatolótőkéből;”
 - ii. a szöveg a következő c) ponttal egészül ki:

„c) a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások hozzájárulása a csoportszintű figyelembe vehető szavatolótőkéhez, amennyiben ezt a hozzájárulást a 228. cikk (2) vagy (4) bekezdésével összhangban számítják ki.”;
 - (c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:
 - i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) minden egyes kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-szükségletének arányos részesedése;”
 - ii. a szöveg a következő c) ponttal egészül ki:

„c) a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások hozzájárulása a csoportszintű szavatolótőke-szükségletéhez, amennyiben ezt a hozzájárulást a 228. cikk (3) vagy (4) bekezdésével összhangban számítják ki.”
- (75) A rendelet szövege a következő 233a. cikkel egészül ki:

„233a. cikk

Az 1. és a 2. módszer kombinációja

- (1) A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító csoportszintű szavatolótőke-megfelelése a következők különbsége:
- a) a következők összege:
 - i. azon vállalkozások esetében, amelyekre az 1. módszert alkalmazzák, a konszolidált adatok alapján számított szavatolótőke-szükséglet fedezésére figyelembe vehető szavatolótőke;

- ii. minden olyan kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító esetében, amelyre a 2. módszert alkalmazzák, a szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez figyelembe vehető szavatolótőke arányos részesedése;
 - iii. a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások hozzájárulása a 228. cikk (2) vagy (4) bekezdésével összhangban kiszámítva; valamint
 - b) a következők összege:
 - i. azon vállalkozások esetében, amelyekre az 1. módszert alkalmazzák, a 230. cikk (2) bekezdésének megfelelően konszolidált adatok alapján kiszámított konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet;
 - ii. minden olyan biztosító vagy viszontbiztosító esetében, amelyre a 2. módszert alkalmazzák, a szavatolótőke-szükségletének arányos részesedése;
 - iii. a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások hozzájárulása a 228. cikk (3) vagy (4) bekezdésével összhangban kiszámítva.
- (2) E cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja és (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja alkalmazásában a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozásokban fennálló részesedések nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.
- (3) E cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja és (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja alkalmazásában a 220. cikk (3) bekezdésében említett azon kapcsolt vállalkozásokban fennálló részesedések, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.
- E cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja alkalmazásában a 220. cikk (3) bekezdésében említett azon vállalkozásokban fennálló részesedéseknek a saját szavatolótőke-szükségletüket meghaladó értékét, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, szerepeltetni kell a konszolidált adatok között az eszközök és kötelezettségek devizaárfolyam-szintben vagy -volatilitásban bekövetkező változásokra való érzékenységeinek számításakor („devizaárfolyam-kockázat”). E részesedések értéke azonban nem tekinthető érzékenynek a részvények piaci árának szintjében vagy volatilitásában bekövetkező változásokra („részvénytőke kockázat”).
- (4) E cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és b) pontjának ii. alpontja alkalmazásában a 233. cikk (4) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.
- (5) A 231. cikk értelemszerűen alkalmazandó abban az esetben, ha egy biztosító vagy viszontbiztosító és kapcsolt vállalkozásai, vagy egy biztosítói holdingtársaság kapcsolt vállalkozásai együttesen engedélykérelmet nyújtanak be a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet, valamint a csoportban lévő biztosítók és viszontbiztosítók szavatolótőke-szükségletének belső modell alapján való számítására.
- (6) A részesedő biztosítóknak és viszontbiztosítóknak meg kell felelniük a rájuk vonatkozó minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletnek, amely az alábbiak közül a legalacsonyabb:

- a) az (1) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet és az (1) bekezdés b) pontjának iii. alpontjában említett hozzájárulás összegének 45 %-a;
- b) a 230. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett számítás eredménye.

A minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletet a 98. cikk (4) bekezdésével összhangban meghatározott, konszolidált adatok alapján kiszámított figyelembe vehető alapvető szavatolótőkének kell fedeznie. E számítás céljából a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozásokban meglévő részesedések nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.

Annak meghatározása céljából, hogy az ilyen figyelembe vehető szavatolótőke alkalmas-e a minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezetére, a 221–229. cikkben meghatározott elvek értelemszerűen alkalmazandók. A 139. cikk (1) és (2) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

- (7) Annak meghatározásakor, hogy az e cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában kiszámított összeg megfelelően tükrözi-e a csoport kockázati profilját a 220. cikk (3) bekezdésében említett azon vállalkozások tekintetében, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, az érintett felügyeleti hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a csoport szintjén fennálló olyan konkrét kockázatokra, amelyek nem elegendő mértékben lehetnek fedezettek, mert nehezen számszerűsíthetők.

Amennyiben a csoport kockázati profilja a 220. cikk (3) bekezdésében említett azon vállalkozások tekintetében, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, jelentősen eltér a 233. cikk (3) bekezdésében említett összesített csoportszintű szavatolótőke-szükséglet alapjául szolgáló feltevésektől, az e cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontja szerint kiszámított összegen felül többlettőke-követelmény írható elő.

A 37. cikk (1)–(5) bekezdése, valamint a 37. cikk (6), (7) és (8) bekezdésével összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtás-technikai standardok értelemszerűen alkalmazandók.”

- (76) A 234. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„234. cikk

A 220–229. cikkben foglalt technikai alapelvekre és módszerekre, a 229a. cikkben foglalt egyszerűsített módszerre, valamint a 230–233a. cikk alkalmazására vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 301a. cikknek megfelelően az alábbiak meghatározása érdekében:

- a) a 220–229. cikkben meghatározott technikai alapelvek és módszerek;
- b) a 229a. cikk (1) bekezdésében meghatározott egyszerűsített módszer technikai részletei, valamint azon kritériumok, amelyek alapján a felügyeleti hatóságok jóváhagyhatják az egyszerűsített módszer alkalmazását;
- c) a 230–233a. cikk alkalmazása, tükrözve a konkrét jogi struktúrák gazdasági jellegét.

A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el a 301a. cikknek megfelelően azon kritériumok meghatározása érdekében, amelyek alapján a csoportfelügyeleti hatóság jóváhagyhatja a 229a. cikk (2) bekezdésében meghatározott egyszerűsített módszer alkalmazását.”

(77) A 244. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A jelentendő jelentős kockázatkonzentráció meghatározása érdekében a csoportfelügyeleti hatóság a többi érintett felügyeleti hatósággal és a csoporttal folytatott konzultációt követően a szavatolótőke-szükségleten, a biztosítástechnikai tartalékokon, a figyelembe vehető szavatolótőkén, egyéb, megfelelőnek ítélt mennyiségi vagy minőségi kockázatalapú kritériumokon vagy ezek kombinációján alapuló megfelelő küszöbértékeket ír elő.”

(78) A 245. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdésben a „(2) és (3) bekezdésével” szövegrész helyébe a „(2), (3) és (3a) bekezdésével” szöveg lép;

(b) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A 13. cikk 19. pontja szerinti csoporton belüli ügyleteken túlmenően e cikk (2) és (3) bekezdésének alkalmazásában a felügyeleti hatóságok indokolt esetben előírhatják a csoportok számára, hogy jelentsék a biztosítóktól és viszontbiztosítóktól, harmadik országbeli biztosítóktól és viszontbiztosítóktól, biztosítói holdingtársaságoktól és vegyes pénzügyi holdingtársaságoktól eltérő vállalkozásokat érintő csoporton belüli ügyleteket is.”

(79) A 246. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az I. cím IV. fejezetének 2. szakaszában meghatározott követelmények csoportszinten értelemszerűen alkalmazandók. A csoport irányítási rendszere kiterjed a részesedő biztosítókra és viszontbiztosítókra, a biztosítói holdingtársaság anyavállalatokra és vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatokra, valamint a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja szerinti csoportfelügyelet hatálya alá tartozó, a 212. cikk szerinti értelemben a csoport körébe tartozó valamennyi kapcsolt vállalkozásra. A csoport irányítási rendszere kiterjed továbbá minden olyan vállalkozásra is, amelyet a részesedő vállalkozás vagy annak leányvállalatai egy vagy több olyan vállalkozással közösen igazgatnak, amely nem tartozik ugyanazon csoporthoz.

E bekezdés első albekezdésének sérelme nélkül, a kockázatkezelési és belső ellenőrzési rendszereket és jelentéstételi eljárásokat következetesen kell végrehajtani minden vállalkozásban, amely a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja alapján a csoportfelügyelet hatálya alá tartozik, annak érdekében, hogy az említett rendszereket és jelentéstételi eljárásokat csoportszinten lehessen ellenőrizni.

A tagállamok biztosítják, hogy a legfelső szintű anyavállalat biztosító vagy viszontbiztosító, az Unióban központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy a 212. cikk (3) bekezdésével összhangban kijelölt részesedő vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete végső felelősséggel tartozzon azért, hogy a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban a csoportfelügyelet hatálya alá tartozó csoport megfeleljen az ezen irányelv

alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek. A csoporton belüli minden egyes biztosító vagy viszontbiztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete továbbra is felel azért, hogy a 40. cikkben és a 213. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott valamennyi követelménynek megfeleljen.

A kockázatkezelési rendszernek ki kell terjednie legalább a csoporton belül végzett valamennyi biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységre, valamint a lényeges nem biztosítási tevékenységekre. Ki kell terjednie továbbá az ezen tevékenységekből eredő kockázatokra, amelyeknek a csoport ki van vagy ki lehet téve, valamint ezek kölcsönös függőségeire.

E bekezdés első albekezdésének sérelme nélkül, a kockázatkezelési és belső ellenőrzési rendszereket és jelentéstételi eljárásokat következetesen kell végrehajtani minden vállalkozásban, amely a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja alapján a csoportfelügyelet hatálya alá tartozik, annak érdekében, hogy az említett rendszereket és jelentéstételi eljárásokat csoportszinten lehessen ellenőrizni.”;

- (b) a (2) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság rendszeresen nyomon követi kapcsolt vállalkozásai, köztük a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások és a nem szabályozott vállalkozások tevékenységét. E nyomon követésnek arányosnak kell lennie azon kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, amelyeket a kapcsolt vállalkozások a csoport szintjén okoznak vagy okozhatnak.

A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság csoportszintű szabályzatokkal rendelkezik, és biztosítja a csoport körébe tartozó összes szabályozott vállalkozás szabályzatainak a csoportszintű szabályzatokkal való összhangját. Biztosítja továbbá, hogy a csoportszintű szabályzatokat a csoport körébe tartozó valamennyi szabályozott vállalkozás következetesen hajtsa végre.”;

- (c) a (4) bekezdés első albekezdésének második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A csoportszinten végzett saját kockázat- és szolvenciaértékelésnek ki kell terjednie legalább a csoporton belül végzett valamennyi biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységre, valamint a lényeges nem biztosítási tevékenységekre. Ki kell terjednie továbbá az ezen tevékenységekből eredő kockázatokra, amelyeknek a csoport ki van vagy ki lehet téve, valamint ezek kölcsönös függőségeire. Ezt a követelményt a csoportfelügyeleti hatóság felügyeleti felülvizsgálatnak veti alá a III. fejezettel összhangban.”;

- (d) a szöveg a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok előírják a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság számára annak biztosítását, hogy a csoport megbízható irányítási rendszerrel rendelkezzen, beleértve az egyértelmű szervezeti struktúrát, jól meghatározott, átlátható és következetes felelősségi körökkel és a feladatok elkülönítésével a csoporton belül. A csoport irányítási rendszerének törekednie kell az

összeférhetetlenség megelőzésére, vagy amennyiben ez nem lehetséges, kezelnie kell azokat.

A biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportot ténylegesen vezető személyek az (1) bekezdés második albekezdésében említett anyavállalatot vagy részesedő vállalkozást ténylegesen vezető személyek.

A tagállamok előírják a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak, hogy azonosítsa a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csoportfelügyelet hatálya alá tartozó biztosítói vagy viszontbiztosítói csoporton belüli egyéb kiemelten fontos feladatköröket ellátó személyeket. Az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett igazgatási, irányító vagy felügyelő testület felelős az e személyek által végzett tevékenységekért.

Amennyiben egy biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportot ténylegesen vezető vagy abban egyéb kiemelten fontos feladatkört ellátó személyek egyben azok a személyek is, akik ténylegesen vezetnek egy vagy több biztosítót vagy viszontbiztosítót vagy más kapcsolt vállalkozást, vagy más kiemelten fontos feladatkört látnak el e vállalkozások bármelyikében, a részesedő vállalkozás biztosítja, hogy csoportszinten a szerepek és felelősségi körök egyértelműen elkülönüljenek az egyes vállalkozások szintjén alkalmazandó szerepektől és felelősségi köröktől.”

- (80) A III. cím a következő IIA. fejezettel egészül ki:

„IIA. FEJEZET **Csoportszintű makroprudenciális szabályozás**

246a. cikk

Csoportszintű likviditásikockázat-kezelés

1. A tagállamok előírják a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy csoportszintű likviditásikockázat-kezelési tervet készítsenek és tartsanak fenn. A 144a. cikk értelemszerűen alkalmazandó.
2. A 144a. cikktől eltérve a tagállamok biztosítják, hogy a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja értelmében csoportfelügyelet hatálya alá tartozó biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatok mentesüljenek az egyéni szintű likviditásikockázat-kezelési terv elkészítésének és fenntartásának kötelezettsége alól, amennyiben az e cikk (1) bekezdése szerinti likviditásikockázat-kezelési terv kiterjed az érintett leányvállalatok likviditáskezelésére és likviditási igényeire.

A tagállamok előírják, hogy az első albekezdés szerinti mentességben részesülő minden egyes biztosító vagy viszontbiztosító nyújtsa be felügyeleti hatóságának a likviditásikockázat-kezelési terv azon részeit, amelyek lefedik az egész csoport helyzetét és saját helyzetét.

3. A (2) bekezdéstől eltérve a felügyeleti hatóságok előírhatják a biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalat számára, hogy egyéni szintű likviditásikockázat-kezelési tervet készítsen és tartson fenn, amennyiben konkrét likviditási sebezhetőséget észlelnek, vagy ha a csoportszintű likviditáskezelési terv nem tartalmaz olyan megfelelő információt, amelyet a leányvállalatot engedélyező

felügyeleti hatóság a hasonló vállalkozások számára a likviditási pozíciójuk nyomon követése céljából előír.

4. E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA szabályozástechnikai standardokat dolgoz ki a csoportszintű likviditáskockázatkezelési keretre vonatkozó terv tartalmának és aktualizálása gyakoriságának további pontosítása céljából.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EIOPA [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = 12 hónappal a hatálybalépést követően]-jég/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

246b. cikk

Egyéb makroprudenciális szabályozás

A 144b. és 144c. cikk értelemszerűen alkalmazandó a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság szintjén.”

- (81) A 252. cikk első bekezdésében „a 2006/48/EK irányelvben meghatározott hitelintézet, vagy a 2004/39/EK irányelvben meghatározott befektetési vállalkozás” szövegrész helyébe „az 575/2013/EU rendeletben meghatározott hitelintézet, vagy a 2014/65/EU irányelvben meghatározott befektetési vállalkozás” szöveg lép.

- (82) A 254. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság és a vegyes pénzügyi holdingtársaság évente, a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 20 héten belül benyújtja a csoportfelügyeleti hatóságnak az e cikkben említett információkat, és amennyiben az e cikkben említett információkat negyedévente kell benyújtani, minden negyedév végét követő 11 héten belül.”

- (83) A 256. cikk a következőképpen módosul:

- (a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok előírják, hogy a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok évente tegyenek közzé csoportszintű jelentést a fizetőképességről és a pénzügyi helyzetről. E jelentésnek tartalmaznia kell az 51. cikk (1b) bekezdésében említett, többi piaci szereplőknek címzett információkat a csoportról. Az 51., 53., 54. és 55. cikk értelemszerűen alkalmazandó.

A tagállamok biztosítják, hogy a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság évente vagy ritkábban, a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 24 héten belül közzétegyék az e cikkben említett információkat.”;

- (b) a (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a csoporton belüli bármely leányvállalatra vonatkozó, külön-külön azonosítható – beleértve a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés mindkét részét – és az 51., 53., 54. és 55. cikkel összhangban közzéteendő információ.”;

(c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikk (2) bekezdésében említett, fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentésben, valamint az e cikk (1) bekezdésében említett, fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló csoportszintű jelentésben közzéteendő információkat.”;

(d) az (5) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes és csoportszintű jelentéssel kapcsolatos alkalmazási feltételek egységességének biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes és csoportszintű jelentés e cikk alapján megállapított közzétételénél követendő eljárások és mintadokumentumok, valamint a közzététel módja tekintetében.”

(84) Az irányelv a következő 256b. és 256c. cikkel egészül ki:

„256b. cikk

Csoportszintű rendszeres felügyeleti jelentés

(1) A tagállamok előírják a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy éves rendszerességgel csoportszintű rendszeres felügyeleti jelentést nyújtsanak be a felügyeleti hatóságoknak. A 35. cikk (5a) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók évente vagy ritkábban, a vállalkozás pénzügyi évének végét követő 24 héten belül benyújtsák az e cikkben említett információkat.

(2) A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság – az érintett felügyeleti hatóságok beleegyezésével – közzétehet egységes rendszeres felügyeleti jelentést, amely a következőket tartalmazza:

a) az (1) bekezdéssel összhangban jelentendő csoportszintű információt;

b) a csoporton belüli bármely leányvállalatra vonatkozó, egyedileg azonosítható információkat, amelyeket a 35. cikk (5a) bekezdésével összhangban kell jelenteni, ez azonban nem eredményezhet kevesebb információt annál, mint amelyet a 35. cikk (5a) bekezdésével összhangban rendszeres felügyeleti jelentést benyújtó biztosítók és viszontbiztosítók szolgáltatnának.

Az első albekezdés szerinti beleegyezés megadását megelőzően a csoportfelügyeleti hatóság konzultál a felügyeleti kollégium tagjaival, és megfelelően figyelembe veszi az általuk kifejtett álláspontokat és fenntartásokat. Az érintett nemzeti felügyeleti hatóságok egyet nem értését megfelelően indokolni kell. Ha a felügyeleti kollégium jóváhagyja a (2) bekezdés szerinti egységes rendszeres felügyeleti jelentést, minden egyes biztosító vagy viszontbiztosító benyújtja az egységes rendszeres felügyeleti jelentést a felügyeleti hatóságának. Minden felügyeleti hatóság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy felügyelje az egységes rendszeres felügyeleti jelentés érintett leányvállalatra vonatkozó részét. Ha a benyújtott egységes rendszeres

felügyeleti jelentés a nemzeti felügyeleti hatóságok számára nem kielégítő, a jóváhagyás visszavonható.

(4) Ha a (2) bekezdésben említett jelentés nem tartalmaz olyan információt, amelynek rendelkezésre bocsátását a csoporton belüli leányvállalatot engedélyező felügyeleti hatóság megköveteli az összehasonlítható vállalkozásoktól, és ha a mulasztás jelentős, az érintett felügyeleti hatóság felhatalmazást kap arra, hogy kötelezze az érintett leányvállalatot a szükséges kiegészítő információ jelentésére.

(5) Amennyiben a csoporton belüli leányvállalatot engedélyező felügyeleti hatóság a 35. cikk (5a) bekezdésének való meg nem felelést állapít meg, vagy az egységes rendszeres felügyeleti jelentés módosítását vagy pontosítását kéri, tájékoztatja a felügyeleti kollégiumot is, és a csoportfelügyeleti hatóság ugyanezt a kérést intézi a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság felé.

(6) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 301a. cikknek megfelelően a jelentésben szerepeltetendő információk részletes meghatározása érdekében.

256c. cikk

Könyvvizsgálati követelmények

(1) A tagállamok előírják a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a csoport vegyes pénzügyi holdingtársasága számára a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló csoportszintű jelentés vagy a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentés részeként közzétett konszolidált mérleg könyvvizsgálatát.

(2) A részesedő biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentéssel vagy a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentéssel együtt be kell nyújtania a csoportszintű felügyeleti hatóságnak a könyvvizsgáló társaság által készített külön jelentést, amelyben szerepel a bizonyosság típusa és a könyvvizsgálat eredménye.

(3) A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentés készítése esetén a kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító számára előírt könyvvizsgálati követelményeket teljesíteni kell, és a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak e vállalkozás felügyeleti hatóságához be kell nyújtania az 51a. cikk (4) bekezdésében említett jelentést.

(4) Az 51a. cikk értelemszerűen alkalmazandó.”

(85) A 257. cikk helyébe a következő szöveg lép:

A biztosítói holdingtársaságot vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságot ténylegesen vezető vagy más kiemelten fontos feladatkört ellátó személyekre vonatkozó szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelmények

A tagállamok előírják, hogy a biztosítói holdingtársaságot vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságot ténylegesen vezető és adott esetben más kiemelten fontos feladatkört ellátó személyek feladataik ellátására szakmailag alkalmasak és üzletileg megbízhatóak legyenek.

A 42. cikk értelemszerűen alkalmazandó.”

(86) A 258. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A felügyeleti hatóságokat fel kell ruházni minden olyan felügyeleti hatáskörrel, amely lehetővé teszi a biztosítói holdingtársaságokkal és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokkal kapcsolatos azon intézkedések meghozatalát, amelyek szükségesek annak biztosításához, hogy azok a csoportok, amelyekre a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csoportfelügyelet vonatkozik, megfeleljenek az e címben meghatározott valamennyi követelménynek. E hatáskörök magukban foglalják a 34. cikkben említett általános felügyeleti hatásköröket.

Büntetőjogi rendelkezéseik sérelme nélkül, a tagállamok szankciókat alkalmaznak vagy intézkedéseket hoznak azon biztosítói holdingtársaságokkal és vegyes pénzügyi holdingtársaságokkal szemben, amelyek megsértik az e cím átültetése céljából hatályba léptetett törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, vagy a szóban forgó vállalkozásokat ténylegesen vezető személlyel szemben. A felügyeleti hatóságok szorosan együttműködnek az ilyen szankciók vagy intézkedések eredményességének biztosítása érdekében, különösen ha a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság központi ügyvezetése vagy fő üzleti szervezete nem a központi irodájával megegyező tagállamban található.”

(b) a szöveg a következő (2a) és (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha a csoportfelügyeleti hatóság azt állapítja meg, hogy a 213. cikk (3a) bekezdésében meghatározott feltételek nem teljesülnek vagy már nem teljesülnek, a biztosítói holdingtársaságra vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságra vonatkozóan megfelelő felügyeleti intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy esettől függően biztosítani lehessen vagy helyre lehessen állítani a csoportfelügyelet folyamatosságát és integritását, valamint biztosítani lehessen az e címben megállapított követelményeknek való megfelelést. Vegyes pénzügyi holdingtársaságok esetében a felügyeleti intézkedések megállapításakor figyelembe kell venni különösen azt, hogy azok milyen hatást gyakorolnak a pénzügyi konglomerátum egészére, valamint az egyes kapcsolt szabályozott vállalkozásaira.

(2b) E cikk (1) és (2a) bekezdésének alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a biztosítói holdingtársaságokra és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra alkalmazható felügyeleti intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

- a) a leányvállalat biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság által tartott részvényeihez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztése;
- b) tiltó intézkedések, szankciók vagy büntetések kiszabása a biztosítói holdingtársasággal, a vegyes pénzügyi holdingtársasággal vagy e társaságok igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének tagjaival szemben;
- c) a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság utasítása arra, hogy adja át részvényeseinek a leányvállalat biztosítóiban és viszontbiztosítóiban meglévő tulajdoni részesedéseit, vagy ilyen értelmű útmutatás adása;
- d) a csoporton belüli másik biztosítói holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy biztosító vagy viszontbiztosító ideiglenes kijelölése arra, hogy felelősséget vállaljon az e címben meghatározott követelményeknek történő megfelelés biztosításáért;
- e) a részvényesek részére történő nyereség- vagy kamatkifizetések korlátozása vagy megtiltása;
- f) annak előírása a biztosítói holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy idegenítsék el vagy csökkentsék a biztosítóiban vagy viszontbiztosítóiban vagy a 228. cikk (1) bekezdésében említett más kapcsolt vállalkozásokban meglévő részesedéseiket;
- g) annak előírása a biztosítói holdingtársaságok, illetve a vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy nyújtsanak be tervet arra vonatkozóan, hogy hogyan fogják haladéktalanul ismét biztosítani a megfelelést.

A csoportfelügyeleti hatóság az első albekezdésben említett intézkedések bármelyikének meghozatala előtt konzultációt folytat a többi érintett felügyeleti hatósággal és az EIOPA-val, amennyiben ezek az intézkedések olyan vállalkozásokat érintenek, amelyek egynél több tagállamban rendelkeznek központi irodával.”

(87) A 262. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok engedélyezik felügyeleti hatóságaiknak más módszerek alkalmazását, amelyek biztosítják a 212. cikk szerinti értelemben vett olyan csoporthoz tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók megfelelő felügyeletét, amelyre a 213. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban csoportfelügyelet vonatkozik. Ezeket a módszereket a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően a 247. cikkel összhangban azonosított csoportfelügyeleti hatóságnak jóvá kell hagynia.

Az első albekezdésben említett módszereknek lehetővé kell tenniük a csoportfelügyelet e címben meghatározott célkitűzéseinek elérését. E célkitűzések a következőket foglalják magukban:

- a) a biztosítók és viszontbiztosítók tőkeallokációjának és szavatolótőkéje összetételének megőrzése, valamint a csoporton belüli lényeges

tőkeképzés megakadályozása, amennyiben az ilyen csoporton belüli tőkeképzést az anyavállalat adósságból vagy más olyan pénzügyi eszközökből származó bevételből finanszírozza, amelyek nem minősülnek szavatolótőke-elemnek;

b) az Unión belüli és kívüli vállalkozásokból eredő kockázatok értékelése és nyomon követése, valamint az e vállalkozásokról és más nem szabályozott vállalkozásokról a csoporton belüli biztosítókra és viszontbiztosítókra, valamint azon alcsoportra való áterjedés kockázatának korlátozása, amelynek a 215. cikkben említettek szerinti legfelső szintű anyavállalata olyan biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi vállalkozás, amelynek központi irodája az Unióban van, amennyiben létezik ilyen alcsoport.

Az első albekezdésben említett módszereket megfelelően indokolni és dokumentálni kell, és azokról értesíteni kell a többi érintett felügyeleti hatóságot, az EIOPA-t és a Bizottságot.”;

(b) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E cikk (2) bekezdésének alkalmazásában az érintett felügyeleti hatóságok különösen az alábbi módszereket alkalmazhatják a 213. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerinti csoportfelügyelet hatálya alá tartozó csoport részét képező biztosítókra és viszontbiztosítókra, biztosítói holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra:

- (a) az e címben meghatározott követelményeknek való megfelelésért felelős biztosító vagy viszontbiztosító kijelölése, amennyiben a csoporthoz tartozó biztosítók és viszontbiztosítók nem rendelkeznek közös anyavállalattal az Unióban;
- (b) az Unióban központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy az Unióban központi irodával rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaság létrehozásának előírása, amennyiben a csoporthoz tartozó biztosítók és viszontbiztosítók nem rendelkeznek közös anyavállalattal az Unióban, és e cím alkalmazása az adott biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság által vezetett csoporton belüli biztosítókra és viszontbiztosítókra;
- (c) amennyiben a csoporthoz tartozó több biztosító és viszontbiztosító olyan alcsoportot alkot, amelynek anyavállalata az Unióban rendelkezik központi irodával, akkor e cím ezen alcsoportra való alkalmazása mellett további intézkedések megtétele vagy további követelmények előírása, beleértve az ezen albekezdés d), e) és f) pontjában említett követelményeket, valamint a 244. cikk értelmében vett kockázatkonzentráció és a 245. cikk értelmében vett csoporton belüli ügyletek fokozott felügyeletét az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett cél elérése érdekében;
- (d) annak előírása, hogy az uniós legfelső szintű anyavállalat igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének tagjai függetlenek legyenek az Unión kívüli legfelső szintű anyavállalattól;
- (e) ügyletek tiltása, korlátozása, nyomon követése vagy előzetes bejelentésének előírása, ideértve az osztalékfizetést és az alárendelt

kölcsönre vonatkozó kamatfizetéseket is, amennyiben az ilyen ügyletek veszélyeztetik vagy veszélyeztethetik a csoporton belüli biztosítók és viszontbiztosítók pénzügyi vagy szavatolótőke-megfelelési helyzetét, és amelyekben egyrészt egy biztosító vagy viszontbiztosító, az Unióban központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy az Unióban központi irodával rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaság, másrészt az Unión kívül központi irodával rendelkező csoporthoz tartozó vállalkozás vesz részt; amennyiben az uniós csoportfelügyeleti hatóság nem egyike azon tagállam felügyeleti hatóságainak, amelyben egy kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító központi irodája van, az uniós csoportfelügyeleti hatóság tájékoztatja ezeket a felügyeleti hatóságokat a megállapításairól, hogy azok meghozhassák a megfelelő intézkedéseket;

- (f) az Unión kívül központi irodával rendelkező anyavállalatok fizetőképességére és pénzügyi helyzetére, kockázati profiljára és kockázatvállalási hatáira vonatkozó információk bekérése, beleértve adott esetben az említett harmadik országbeli anyavállalatok igazgatási, irányító vagy felügyelő testületéhez vagy felügyeleti hatóságaihoz e témákban benyújtott jelentéseket is.”

(88) A 265. cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok arról is gondoskodnak, hogy amennyiben egy vagy több biztosító vagy viszontbiztosító anyavállalata hitelintézet, befektetési vállalkozás, pénzügyi intézmény, ÁÉKBV-alapkezelő, alternatívbeftetésialap-kezelő, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény vagy olyan nem szabályozott vállalkozás, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében említett tevékenységek közül legalább egyet végez, amennyiben ezek a tevékenységek a teljes tevékenységének jelentős részét képezik, az ezen biztosítók vagy viszontbiztosítók felügyeletéért felelős felügyeleti hatóságok általános felügyeletet gyakoroljanak az említett biztosítók vagy viszontbiztosítók, valamint az anyavállalat és annak kapcsolt vállalkozásai közötti ügyletek felett.”

(89) A 301a. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 29., 35b. és 256b. cikkben említett felhatalmazás a [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen módosító irányelv hatálybalépésének napja]-át/-ét követő négyéves időtartamra vonatkozik.”;

- ii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első és második albekezdésben említett felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.”;

(b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 17., 29., 31., 35., 35b., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109a., 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 256b., 258., 260. és 308b. cikkben említett felhatalmazást.”;

(c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A 17., 29., 31., 35., 35b., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109a., 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 256b., 258., 260. és 308b. cikk értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.”

(90) A 304. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az életbiztosítók [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen módosító irányelv alkalmazásának kezdőnapja] után is alkalmazhatják az e cikk (1) bekezdésében említett módszert kizárólag azon eszközök és kötelezettségek tekintetében, amelyekre vonatkozóan a felügyeleti hatóságok [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen módosító irányelv alkalmazásának kezdőnapja] előtt jóváhagyták az időtartam alapú részvénytőke kockázati részmodul alkalmazását.”

(91) A rendelet szövege a következő 304a. cikkel egészül ki:

„304a. cikk

A fenntarthatósági kockázatra vonatkozó felülvizsgálatok

(1) Az EIOPA az ERKT-val folytatott konzultációt követően, a rendelkezésre álló adatok, valamint az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet* 20. cikkében említett fenntartható finanszírozással foglalkozó platform és az EBH megállapításai alapján, az 575/2013/EU rendelet 501c. cikkének c) pontjában meghatározott megbízatása keretében értékeli, hogy indokolt lenne-e a környezeti vagy társadalmi célkitűzésekhez jelentős mértékben társuló eszközökhöz vagy tevékenységekhez kapcsolódó kitétségek célzott prudenciális kezelése. Az EIOPA különösen az olyan eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitétségek célzott prudenciális kezelésének a szerződések védelmére és az Unió pénzügyi stabilitására gyakorolt lehetséges hatásait értékeli, amelyek jelentős mértékben kapcsolódnak környezetvédelmi és/vagy társadalmi célkitűzésekhez, illetve amelyek jelentős mértékben kapcsolódnak ezen célkitűzések károsításához.

Az EIOPA 2023. június 28-ig jelentést nyújt be megállapításairól a Bizottságnak. Adott esetben a jelentésnek mérlegelnie kell az olyan eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitétségek esetleges prudenciális kezelését, amelyek jelentős mértékben kapcsolódnak környezetvédelmi és/vagy társadalmi célkitűzésekhez, illetve amelyek jelentős mértékben kapcsolódnak ezen célkitűzések károsításához, és a jelentéshez csatolni kell a javasolt módosítások biztosítókra és viszontbiztosítókra gyakorolt hatásának értékelését.

(2) Az EIOPA legalább háromévente felülvizsgálja a szavatolótőke-szükséglet 105. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontjában említett nem-

életbiztosítási katasztrófakockázati részmodulja standard paramétereinek körét és kalibrálását a katasztrófakockázat tekintetében. E felülvizsgálatok céljából az EIOPA figyelembe veszi az éghajlattudományra vonatkozó legfrissebb rendelkezésre álló releváns bizonyítékokat és a kockázatok relevanciáját az olyan biztosítók és viszontbiztosítók által vállalt kockázatok tekintetében, amelyek a szavatolótőke-szükséglet nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmoduljának kiszámításához a standard formulát használják.

Az első albekezdés szerinti első felülvizsgálatot [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen irányelv hatálybalépésének napját követő két év]-ig kell elvégezni.

Amennyiben az EIOPA az első albekezdés szerinti felülvizsgálat során megállapítja, hogy a nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodul standard paramétereinek köre vagy kalibrálása miatt jelentős eltérés van a szavatolótőke-szükséglet természeti katasztrófákkal kapcsolatos része és a biztosítók és viszontbiztosítók által viselt tényleges katasztrófakockázat között, az EIOPA véleményt nyújt be a Bizottságnak a katasztrófakockázatról.

A harmadik albekezdés alapján a Bizottsághoz benyújtott, katasztrófakockázatról szóló véleménynek meg kell vizsgálnia a szavatolótőke-szükséglet nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodulja standard paramétereinek körét és kalibrálását a megállapított eltérés orvoslása érdekében, és a véleményhez csatolni kell a javasolt módosítások biztosítókra és viszontbiztosítókra gyakorolt hatásának értékelését.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).”

(92) A 305. cikk (2) és (3) bekezdését el kell hagyni.

(93) A 308a. cikket el kell hagyni.

(94) A 308b. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (5)–(8) bekezdést el kell hagyni;

(b) a (12) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„12. A 100. cikktől, a 101. cikk (3) bekezdésétől és a 104. cikktől eltérve a tagállamok biztosítják, hogy a piaci kockázatkonzentráció és a kamatriskó kockázati részmodulnak a standard formulával összhangban történő számításakor ugyanazokat a standard paramétereket kell alkalmazni a tagállamok központi kormányzataival vagy központi bankjaival szembeni, 2020. január 1. előtt felmerült, bármely más tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában, mint amelyet a saját fizetőeszközükben denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában alkalmaznának;”

(c) a (17) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki az első albekezdés után:

„Amennyiben egy biztosítói vagy viszontbiztosítói csoport vagy annak bármely leányvállalat biztosítója vagy viszontbiztosítója a 308c. cikkben említett, kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedést vagy a 308d. cikkben említett, biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti

intézkedést alkalmazza, a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság a 256. cikkben említett, csoportszintű fizetőképességről és a pénzügyi helyzetről szóló jelentés részeként, valamint a 308c. cikk (4) bekezdésének c) pontjában és a 308d. cikk (5) bekezdésének c) pontjában említett közzétételek mellett nyilvánosságra hozza annak a feltételezésnek a saját pénzügyi helyzetére gyakorolt hatása számszerűsítését, hogy az említett átmeneti intézkedések alkalmazásából eredő szavatolótőke nem bocsátható ténylegesen rendelkezésre azon részesedő vállalkozás szavatolótőke-szükségletének a fedezésére, amelyre a csoportszintű szavatolótőke-megfelelést kiszámítják.

Amennyiben egy biztosítói vagy viszontbiztosítói csoport jelentős mértékben támaszkodik a 308c. és 308d. cikkben említett átmeneti intézkedések alkalmazására oly módon, hogy helytelenül mutatja be a csoport tényleges szavatolótőke-megfelelési helyzetét, még akkor is, ha az átmeneti intézkedések alkalmazása nélkül is megfelelne a csoportszintű szavatolótőke-szükségletnek, a csoportfelügyeleti hatóság hatáskörrel rendelkezik a megfelelő intézkedések meghozatalára, beleértve az ezen átmeneti intézkedések alkalmazásából eredő, a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezésére figyelembe vehetőnek tekinthető szavatolótőke-összeg csökkentésének lehetőségét.”

(95) A 308c. cikk a következőképpen módosul:

(a) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen módosító irányelv alkalmazásának kezdőnapja] után a felügyeleti hatóságok csak a következő esetekben hagyják jóvá a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe átmeneti kiigazítását:

a) a jóváhagyást megelőző 18 hónapos időszakban, amennyiben ezen irányelv szabályait először alkalmazzák a jóváhagyást kérelmező biztosítóra vagy viszontbiztosítóra azután, hogy a 4. cikk értelmében mentesült ezen irányelv hatálya alól;

b) a jóváhagyást megelőző hat hónapos időszakban, amennyiben a jóváhagyást kérelmező biztosító vagy viszontbiztosító a 39. cikk alapján engedélyt kapott szerződésállomány átvételére, ahol az átadó biztosító vagy viszontbiztosító az átruházást megelőzően az adott szerződésállomány tekintetében átmeneti kiigazítást alkalmazott a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére.”;

(b) a (4) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a fizetőképességükről és pénzügyi helyzetükről szóló jelentésüknek az 51. cikk (1b) bekezdésében említett, többi piaci szereplőnek címzett információkat tartalmazó részében nyilvánosságra hozzák a következők mindegyikét:

i. azt a tényt, hogy az átmeneti kockázatmentes hozamgörbét alkalmazzák;

ii. annak a hatásnak a számszerűsítését, amelyet az átmeneti intézkedés nem alkalmazása gyakorolna a pénzügyi helyzetükre;

iii. amennyiben a vállalkozás ezen átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül is megfelelné a szavatolótőke-szükségletnek, ezen átmeneti intézkedés alkalmazásának indokai;

iv. a vállalkozás ezen átmeneti intézkedéstől való függőségének értékelése, és adott esetben a vállalkozás által a függőség csökkentése vagy megszüntetése érdekében hozott vagy tervezett intézkedések leírása.”

(96) A 308d. cikk a következőképpen módosul:

(a) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a jelen módosító irányelv alkalmazásának kezdőnapja] után a felügyeleti hatóságok csak a következő esetekben hagyják jóvá a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti levonást:

a) a jóváhagyást megelőző 18 hónapos időszakban, amennyiben ezen irányelv szabályait először alkalmazzák a jóváhagyást kérelmező biztosítóra vagy viszontbiztosítóra azután, hogy a 4. cikk értelmében mentesült ezen irányelv hatálya alól;

b) a jóváhagyást megelőző hat hónapos időszakban, amennyiben a jóváhagyást kérelmező biztosító vagy viszontbiztosító a 39. cikk alapján szerződésállományt vett át, ahol az átadó biztosító vagy viszontbiztosító az átruházást megelőzően az adott szerződésállomány tekintetében átmeneti kiigazítást alkalmazott a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére.”;

(b) az (5) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a fizetőképességükről és pénzügyi helyzetükről szóló jelentésüknek az 51. cikk (1b) bekezdésében említett, többi piaci szereplőnek címzett információkat tartalmazó részében nyilvánosságra hozzák a következők mindegyikét:

i. azt a tényt, hogy a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti levonást alkalmazzák;

ii. annak a hatásnak a számszerűsítését, amelyet az átmeneti levonás nem alkalmazása gyakorolna a pénzügyi helyzetükre;

iii. amennyiben a vállalkozás ezen átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül is megfelelné a szavatolótőke-szükségletnek, ezen átmeneti intézkedés alkalmazásának indokai;

iv. a vállalkozás ezen átmeneti intézkedéstől való függőségének értékelése, és adott esetben a vállalkozás által a függőség csökkentése vagy megszüntetése érdekében hozott vagy tervezett intézkedések leírása.”

(97) A 309. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdését el kell hagyni.

(98) A 311. cikk második bekezdését el kell hagyni.

(99) A III. melléklet az ezen irányelvhez csatolt melléklettel összhangban módosul.

2. cikk

Nemzeti jogba való átültetés

- (1) A tagállamok [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a hatálybalépéstől számított 18 hónap elteltével]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Az említett intézkedések [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését = a hatálybalépéstől számított 18 hónap és egy nap elteltével]-tól/-től alkalmazandók.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.9.22.
COM(2021) 581 final

ANNEX

MELLÉKLET

a következőhöz:

**Javaslat
az Európai Parlament és a Tanács irányelve**

a 2009/138/EK irányelvnek az arányosság, a felügyelet minősége, a jelentéstétel, a hosszú távú garanciákra vonatkozó intézkedések, a makroprudenciális eszközök, a fenntarthatósági kockázatok, a csoportszintű és a határokon átnyúló felügyelet tekintetében történő módosításáról

{SEC(2021) 620 final} - {SWD(2021) 260 final} - {SWD(2021) 261 final}

MELLÉKLET

A III. melléklet a következőképpen módosul:

- (1) az A. szakaszban („Nem-életbiztosítók társasági formái”) a (27) pontot el kell hagyni;
- (2) a B. szakaszban („Életbiztosítók társasági formái”) a (27) pontot el kell hagyni;
- (3) a C. szakaszban („A viszontbiztosítók társasági formái”) a (27) pontot el kell hagyni.